

વર્ષ : 6 • અંક : 1
જાન્યુઆરી-ફેબ્રુઆરી 2016
સર્ટિફિકેટ અંક : 31

કર ભલા હોગા ભલા
- છગનભા.

માત્ર સંસ્કારિક
પ્રસાર માટે

સર્વ વિશ્વવિદ્યાલય-વૃત્ત

કડી સર્વ વિશ્વવિદ્યાલય, ગાંધીનગરનું વૃત્તપત્ર

સંપાદક : મણિભાઈ પ્રજાપતિ

હિંદુસ્તાનનું ભાવિ પદ્ધતિમના રક્તમલિન પંથે નથી - પદ્ધતિમ જ એથી કંટાળ્યું છે - પણ સાદા અને પવિત્ર જીવનથી જે શાંતિ મળે છે તે શાંતિવાળા રક્તરહિત પંથે છે. હિંદુસ્તાન આજે પોતાનો આત્મા ખોવાના ખોખમમાં છે. એ આત્મા ખોઈને એ જીવી ન શકે. એટલે 'પદ્ધતિમના હુમલાની સામે અમારાથી ન ટકી શકાય' એમ પ્રમાણથી અને લાચારીથી કહેવાને બદલે આપણે પોતાની અને જગતની ખાતર તેની સામે અટકાવ કરવાને કમર કસવી જોઈએ.

* હું અત્યંત નમૃતાપૂર્વક કહેવાની હિંમત કરું છું કે જો હિંદુસ્તાન સત્ય અને અહિંસા દ્વારા પોતાના ધ્યેયને પહોંચશે તો જે શાંતિને માટે જગતની તમામ પ્રજાઓ તલસી રહી છે તે શાંતિની સ્થાપનામાં તેનો ફાળો નાનોસૂનો નહીં ગણાય. અને એમ થાય તો જગતનાં રાષ્ટ્રો તેને જે મદદ છૂટે હાથે આપી રહ્યાં છે તેનો યત્કિચિત્ત બદલો તેણે વાળ્યો ગણાશે.

* હિંદ જ્યારે સ્વાવલંબી ને સ્વાશ્રયી બનશે અને કોઈ દેશ એઠી નજર ન નાખી શકે કે શોષણા ન કરી શકે એવી સ્થિતિ ઊભી કરશે ત્યારે તે પદ્ધતિમ કે પૂર્વની કોઈ પણ સત્તાના લાલચું આકર્ષણનો વિષય નહીં રહે. અને પછી તે ખર્ચાળ શસ્ત્રસરંજામનો બોઝો વચ્ચા સિવાય પોતાની સલામતી વિશે નિશ્ચિત બનશે. તેની આંતરિક વ્યવસ્થા જ પરદશી હુમલા સામે તેનો મજબૂત કિલ્લો બની રહેશે.

ગાંધીજી

(મારા સ્વભન્નનું ભારત)

સર્વ વિદ્યાલય કેળવડી મંડળ, કરીમાં નવાં બંધાયેલાં વિદ્યાભવનોનાં ઉદ્ઘાટન તથા ‘માણેકલાલ એમ. પટેલ મેરિટ સ્કોલરશિપ’ વિતરણ સમારોહનું આયોજન ગુજરાત રાજ્યના આરોગ્ય મંત્રીશ્રી નીતિનભાઈ પટેલના મુખ્ય મહેમાનપદે તા. 12 જાન્યુઆરી, 2016ના દિને કરવામાં આવેલ તે પ્રસંગે ઉપસ્થિત મંચસ્થ મહાનુભાવો, તેમજ ઉદ્ઘોધન કરી રહેલા શ્રી નીતિનભાઈ પટેલ.

સ્વાગત કરી રહેલા ડૉ. કનુભાઈ પટેલ

આભારવિધ કરી રહેલા શ્રી વલ્લભભાઈ પટેલ

ઉદ્ઘોધન કરી રહેલા દાતાશ્રી ડૉ. વિલલભભાઈ પટેલ

ઉદ્ઘોધન કરી રહેલા દાતાશ્રી બંસીભાઈ ખમાર

કર ભલા હોગા ભલા

- દુગનભા

સર્વ વિશ્વવિદ્યાલય-વૃત્ત

કડી સર્વ વિશ્વવિદ્યાલય, ગાંધીનગરનું વૃત્તપત્ર

વર્ષ : ૬, અંક : ૧, જાન્યુઆરી-ફેબ્રુઆરી, ૨૦૧૬; સંખ્યા અંક : ૩૧

સંપાદક : મણિભાઈ પ્રજાપતિ

અનુક્રમ

● સંપાદકીય : ગ્રંથાલયિત્વ	મણિભાઈ પ્રજાપતિ	૧
● શ્રદ્ધાંજલિ : સ્વ. પ્રિ. ડૉ. રમેશ ઉકાવત		૫
	સ્વ. બાબુભાઈ ચૌહાણ	
● પ્રાસંગિક		૬
– નવાં વિદ્યાભવનોનો ઉદ્ઘાટન તથા 'માણેકલાલ'		
એમ. પટેલ મેરિટ સ્કોરશિપ વિતરણ સમારોહ		
– શ્રી માણેકલાલ એમ. પટેલ મેરોરિએલ		
લેક્ચર સિરિઝ		
૧. ઉભા	મોહનલાલ પટેલ	૮
૨. ઉચ્ચ શિક્ષણ : વહીવટ, વ્યવસ્થાપન		
અને વ્યવહારનું નીતિશાસ્ત્ર		
૩. મૂલ્યની સંકલ્પના	ડૉ. મોતીભાઈ મ. પટેલ	૧૮
૪. રેપોર્ટ (Rapport) એટલે વિદ્યાર્થી		
સાથે અનુભંગ (આત્મીયતા)	પ્રિ. કેશુભાઈ પટેલ	૨૫
૫. ગોટફાઈટ વિલહેલ્મ લાઈન્ઝ	વિલહેલ્મ અં. પટેલ	૨૭
૬. ગ્રંથ સૌરભ	મણિભાઈ પ્રજાપતિ	૩૫
– ધન્ય ધન્ય વિશ્વો જેના રે.		
– હડસનના આરે ચંબળની પાળે		
૭. સંસ્થા સમાચાર		
– યુનિવર્સિટી/કોલેજ વિભાગ		૩૮
– શાળા વિભાગ		૪૪

સંપાદકીય

ગ્રંથાલયિત્વ

ગ્રંથાલય એટલે વિચની સંસ્કૃતિઓનું સંગમતીર્થી, સંસ્કૃતિઓનું સંવર્ધન અને સંરક્ષણ કેન્દ્ર. જનસમાજની વિશ્વવિદ્યાપીઠ. આ શાનતીર્થમાં હદ્યસ્થ ભાવે નિમજ્જન કરવાથી કોઈ પણ વ્યક્તિ લાભાન્વિત - શાનાન્વિત થઈ શકે છે. ગ્રંથાલય એ એક એવી સંસ્થા છે કે જેની સ્થાપનાનો મૂળભૂત હેતુ વાચનસામગ્રીનો સંગ્રહ, સંરક્ષણ અને તેનો મહત્તમ ઉપયોગ થાય તે રહ્યો છે. ઈઝલા/યુનેસ્કો દ્વારા સાર્વજનિક ગ્રંથાલયો માટે જાહેર કરવામાં આવેલા તેના ઈ. સ. ૧૯૮૮ના સંવર્ધિત ઢાઢેરામાં 'સાર્વજનિક ગ્રંથાલય એ શિક્ષણ, સંસ્કૃતિ અને માહિતી માટેની આજીવન જીવનશક્તિ છે. તેમ જ સ્ત્રીઓ અને પુરુષોની બુદ્ધિશક્તિ મારફત શાંતિ અને આધ્યાત્મિક કલ્યાણને દફ કરવા માટેનું જરૂરી સાધન' તરીકે ગણ્યું છે. દેશ-વિદેશનાં શિક્ષણપંચોએ પણ જે તે શિક્ષણસંસ્થા માટે ગ્રંથાલયને અનિવાર્ય આવશ્યક અંગ તરીકે સ્વીકાર કર્યો છે. ડૉ. કોડારી કમિશને (૧૯૬૪-૬૬) દોન્દૂક શાબ્દોમાં ચેતવણીનો સૂર ઉચ્ચારતાં નોંધ્યું છે કે 'કોઈ પણ નવી યુનિવર્સિટી, કોલેજ કે વિભાગની સ્થાપના તેના ગ્રંથાલયની જરૂરિયાતોને ધ્યાને લીધા સિવાય કરવી જોઈએ નહીં. તેના ગ્રંથાલયની ઉપેક્ષા કરવી અથવા તેને નિમ્ન અગ્રતા આપવાથી વિકસતા વિભાગને તેનાથી અન્ય કોઈ મોટી હાનિ નથી.' આમ, સમાજમાં સાર્વજનિક કે શૈક્ષણિક ગ્રંથાલયોની અનિવાર્ય આવશ્યકતા હોવા છી તાં સમાજનું આ અંગ મહદૂદ અંશે લૂંસ રહ્યું છે અને આ

પત્રવ્યવહારનું સરનામું :

મણિભાઈ પ્રજાપતિ : ડાયરેક્ટર ઓફ પબ્લિકેશન્સ, કડી સર્વ વિશ્વવિદ્યાલય,

એલ.ડી.આર.પી. એન્જિનિયરિંગ કોલેજ કેમ્પસ,
સેક્ટર-૧૫, ગાંધીનગર-૩૮૨૦૧૫

e-mail : manibhaiprajapati@gmail.com

ફોન : ૦૭૯-૨૩૨૪૪૬૮૦, મો. ૮૬૦૧૨૯૩૮૩૬

માટે સરકાર, નીતિનિર્ધારકો, ગ્રંથાલય વ્યવસાયિકો અને તેનો ઉપયોગ કર્તા વર્ગ વત્તા-ઓછા અંશે જવાબદાર છે. ગ્રંથાલયોમાં માળખાગત સુવિધાઓનો અભાવ કે તે પૂરી પાડવા માટે સરકાર / સંચાલક મંડળોનું ઉદાર્યેન વલણ પૂર્ણતઃ જવાબદાર છે, ઉદાહરણ તરીકે ગુજરાતની ૮ અનુદાનિત યુનિવર્સિટીઓ પૈકી ફક્ત એમ. એસ. યુનિવર્સિટી, વડોદરા અને સૌરાષ્ટ્ર યુનિવર્સિટી, રાજકોટમાં જ યુનિવર્સિટી ગ્રંથપાલોની જગ્યા ભરાયેલી છે. વળી, આ બધી યુનિવર્સિટીઓ સંલગ્ન અનુદાનિત અને સરકારી કોલેજોનાં ઘણાં ગ્રંથાલયોમાં એકાડ-બે દસ્કાઓથી ગ્રંથપાલોની જગ્યાઓ ખાલી છે. તાજેતરમાં ઉ૬ સરકારી કોલેજમાં ગ્રંથપાલોની ભરતી કરવામાં આવી, પરંતુ યુ.જી.સી.ના પે-કેલની અવગાજના કરીને મનઘડત પે સ્કેલ અનુસાર. વાડ જ ચીભડાં ગળે ત્યાં ખાનગી યુનિવર્સિટીઓ અને સ્વવિત ધોરણે ચાલતી કોલેજોમાં ગ્રંથપાલોની ભરતી તથા જો ગ્રંથપાલોને નિયુક્ત કરવામાં આવ્યા હશે તો નિયત પગારધોરણ અનુસાર વેતન આપવામાં આવતું હશે કે કેમ? તેની વાસ્તવિક સ્થિતિનું ચિત્ર કરુણાજનક જ ઉપરસી આવે છે. બીજી બાજુ ગ્રંથાલયિત્વનું તત્ત્વજ્ઞાન અથવા ગ્રંથાલય વ્યવસાયિકો માટેનું નીતિશાસ્ત્ર ડૉ. રંગનાથન પ્રદત્ત પાંચ શાસ્ત્રસૂલોમાં નજર સમક્ષ તરવરતું હોવા છતાં સક્ષમ અને સમયસર સેવાઓ નહીં પૂરી પાડવા પાછળ ગ્રંથાલય વ્યવસાયિકોમાં પ્રતિબદ્ધતા અને ઉત્તરાધિયત્વની ભાવનાનો અભાવ જોવા મળે છે - અલબત્ત, કેટલાક અપવાદો બાદ કરતાં. ઘણાં ખરાં ગ્રંથાલયોમાં સ્વચ્છતાનો અભાવ, ગ્રંથભંડારમાં પુસ્તકો ઉપર અસંખ્ય ધૂળ જામવી અને કવચિત જાળાં બાજી જવાં, બંધ હાલતમાં ટ્યૂબ લાઈટો અને પંખાઓ, સહાયક કર્મચારીઓની અનુપસ્થિતિ, પુસ્તકોની ગોઠવણી કાળજીપૂર્વક ન થવી, અને યથાસ્થાને સુયોગ્ય માર્ગદર્શકોનો અભાવ, જનસુવિધા કેન્દ્રોમાં અસ્વચ્છતા વગેરે જોવા મળે છે. આ બધી બાબતો માટે પ્રાય: વધારાના બજેટની નહીં, પરંતુ ગ્રંથાલયીની સુનિયોજિત વ્યવસ્થાશક્તિ - દસ્તિની અર્થાત્ કોઠાસૂઝની જરૂર છે.

ગ્રંથાલયો તેની સ્થાપનાના આદિકાળથી આજદિન સુધી યુગે યુગે તેની જરૂરિયાતોને ધ્યાને લઈ તેના સ્વરૂપ,

હેતુઓ અને કાર્યો વગેરેમાં સતત પરિવર્તિત થતાં રહ્યા છે. આજે આપણે ૨૧મી સદીના દ્વિતીય દશકનો પૂર્વિંદુ પૂરો કરવાના કગાર ઉપર છીએ. આ સદી જ્ઞાનની સદી તરીકે ઓળખવામાં આવે છે. આ સદીમાં જ્ઞાન તથા માહિતીનો વિસ્ફોટ કલ્યાણતીત પ્રમાણમાં થઈ રહ્યો છે. વૈશ્વિકીકરણની સંભાવનાઓ અને પડકારો પણ જીલવાના છે. વિજ્ઞાન અને ટેકનોલોજી ક્ષેત્રે થઈ રહેલ અભૂતપૂર્વ શોધખોળોથી માનવજીવન વિશેષ પ્રભાવિત થયું છે. જ્ઞાનના આ પ્રચંડ જીવાળનો લાભ સમાજના છેવાડાની વ્યક્તિને સુયોગ રીતે મળે તે માટે ગ્રંથાલય અને ગ્રંથપાલ પાસે સમાજની વિરોધ અપેક્ષાઓ બની રહી છે. સક્ષમ, અસરકારક અને સમયસર સેવાઓ પૂરી પાડવા માટે ગ્રંથાલયો પાસે અધ્યતન ટેકનોલોજીનો ગ્રંથાલયોમાં વિનિયોગ કરી શકે તેવા કાર્યદક્ષ ગ્રંથાલય વ્યવસાયિકીની પ્રાથમિક આવશ્યકતા બની રહી છે. આવા અપેક્ષિત વ્યવસાયિકો પેદા કરવાની ક્ષમતા આપણી ગ્રંથાલય સ્કૂલો પાસે કેટલી? ગુજરાતનો જ દાખલો લઈએ તો મોટા ભાગની ગ્રંથાલય સ્કૂલો અનિવાર્ય આવશ્યક માળખાગત સુવિધાઓ ઉદા. તરીકે પર્યાપ્ત સંખ્યામાં અધ્યાપકો (કાયમી ધોરણે નિયુક્ત માત્ર એક જ અધ્યાપકથી કાર્યરત), સ્વતંત્ર અધ્યતન કમ્પ્યુટર પ્રયોગશાળા વગેરે ધરાવતી નથી. અભ્યાસક્રમ સુધારણા તથા ICTના અસરકારક પ્રાયોગિક પ્રશિક્ષણના અમલની અને તે માટે સુયોગ પ્રશિક્ષકોની તાકીદની જરૂરિયાત બની રહે છે. અસરકાર ગ્રંથાલય સેવાઓ પૂરી પાડવા માટે પાયાની આ પૂર્તિ અનિવાર્ય બની રહે છે.

આપણાં ગ્રંથાલયો ICTના વિનિયોગથી પરંપરાગત અને અપરંપરાગત સેવાઓ પૂરી પાડે છે તેનાથી તેનો મોટા ભાગનો ઉપભોક્તા વર્ગ પ્રાય: અનિમિત્ત હોય છે. આ વાસ્તવિકતાને ધ્યાને લેતાં ગ્રંથાલયો દ્વારા પૂરી પાડવામાં આવતી સેવાઓના સુનિયોજિત માર્કેટિંગની જરૂરિયાત છે. આ માટે નવો પ્રવેશ મેળવનારાઓ / નવાગાંતુકો માટે ગ્રંથાલય અભિમુખતા કેળવવા સંબંધી વ્યાખ્યાનો ઉપરાંત ગ્રંથાલય માહિતી પત્રિકા Brochure - Leaflets - તૈયાર કરવી જોઈએ, જેમાં ગ્રંથાલયનો પરિચય અને પૂરી પાડવામાં આવતી સેવાઓની માહિતી દર્શાવવી જોઈએ.

આ પત્રિકા ગ્રંથાલય જાગરૂકતા કેળવવા તથા ઉપભોક્તાઓને ગ્રંથાલય ભાડી વાળવામાં ખૂબ જ ઉપકારક નીવડશે. આપણા ત્યાં ‘ગ્રંથાલય પત્રિકા’ તેથાર કરવામાં પ્રાય: ઉદાસીન વલજા જોવા મળે છે. ગ્રંથાલય સેવાઓના માર્કેટિંગના પ્રારંભમાં ઉપભોક્તાઓની માંગને સધન અભ્યાસ કરવાથી તેના આયોજનમાં મદદરૂપ નીવડશે. વધુમાં ધ્યાન રહે કે માર્કેટિંગ એટલે માત્ર રેચાશકળા નહીં, પરંતુ ગ્રંથાલય દ્વારા પૂરી પાડવામાં આવનાર સેવાઓની સુયોગ્યતાની ખાતરી કરાવીને તેની સંતુષ્ટિ મેળવીને ઉપભોક્તા હિંદુ તે સમયે, સ્થળે અને તેને પોષાય તે કિમતે પૂરી પાડવા માટેની વ્યૂહરચના છે. આપણા પ્રભુ અને ખરા અર્થમાં ક્રિયાશીલ ગ્રંથાલયી સ્વ. પ્રવીજી શાહ પ્રસંગોપાત્ર કહેતા કે ‘Marketing is Strategy, Philosophy and way of life of a successful library and Information Centre.’ આ વાત તેમણે NICTAS.. માધ્યમથી ચરિતરાર્થ કરી બતાવી હતી. આ વ્યૂહરચનાનો યથાર્થ અમલ ઉત્કૃષ્ટ ગ્રંથાલય સેવાઓ પૂરી પાડવાનું પ્રથમ પગથિયું છે. ગ્રંથાલય સેવાઓ ઉપભોક્તાની જરૂરિયાત અનુસાર મુદ્દિત કે ઈ-સ્વરૂપમાં પૂરી પાડવી જોઈએ.

ઉત્કૃષ્ટ ગ્રંથાલય સેવાઓ પૂરી પાડવા માટે ગ્રંથાલયમાં ICTનો યથાર્થ રીતે વિનિયોગ અનિવાર્ય છે. તેમ જ ગ્રંથાલય સંચાલનની પરંપરાગત રીત-નીતિઓના સ્થાને આધુનિક સંચાલનના સિદ્ધાંતો અપનાવવા રહ્યા. ICTના ઉપયોગ થકી ઉપભોક્તાને અનુકૂળ સ્થળે અને સમયે માહિતી-સેવા પૂરી પાડી શકાય છે. સોશ્યલ નેટવર્કિંગ સાઇટ્સ જેમ કે Facebook, MySpace, Blogs, Linkdin, Twitter, Flickr, You Tube, Ning, Wikisa, Mendeley વગેરેના ઉપયોગથી ઝડપથી માહિતી મેળવી અને મોકલી શકીએ છીએ અને અન્યો સાથે ઝડપથી જોડાઈને જીવંત સંપર્ક કેળવી શકીએ છીએ, પરિણામે ગ્રંથાલયની સેવાઓનું અને ગ્રંથાલયમાં ઉપલબ્ધ વાચનસામગ્રીના માર્કેટિંગ દ્વારા ઉપભોક્તા વર્ગને આકર્ષણી તેમાં વધારો કરી શકાય છે. આ સાથે સોશ્યલ મીડિયાના ઉપયોગ માટે ઉપભોક્તાઓને પણ પ્રશિક્ષિત કરવા પડશે. વળી,

ઉપભોક્તાઓની સમસ્યાઓ / પ્રશ્નો / માંગનો પ્રતિસાદ સમયસર પાડવવામાં આવે તે ખાસ અગત્યની બાબત છે. વાચનસામગ્રી સંગ્રહના આંકડાઓમાં ન રાચતાં ઉપભોક્તાઓને ICTના માધ્યમથી અનેક વિધસોતોમાંથી માહિતી સંકલિત કરીને યથાશીઘ્રતાએ મહત્તમ સેવાઓ પૂરી પાડીને સંતુષ્ટિ અનુભવવામાં જ ગ્રંથાલયિત્વનું સાર્વકાર્ત્વ જોવું રહ્યું !

આજનાં આપણા ગ્રંથાલયો હાઈબ્રિડ પ્રકારનાં છે. અર્થાત્ તેમાં મુદ્દિત અને વૈવિધ્યપૂર્ણ અમુદ્દિત-ડિજિટલ, ઇલેક્ટ્રોનિક, ઓડિયો-વિડિયો વગેરે – માહિતીસોતોનો સંગ્રહ છે. પરિણામે તેના સુસંચાલન માટે ગ્રંથાલય વ્યવસાયિકો સજ્જતા – ગ્રંથાલયમાં ICTના ઉપયોગ માટે જરૂરી કાર્યકુશળતા, ઇન્ટરનેટના માધ્યમથી વિનામૂલ્યે ઉપલબ્ધ માહિતી વગેરે – કેળવવી પડશે. આ ગ્રંથાલયોને અધ્યાપન, અધ્યાપન અને સંશોધનાં જીવંત કેન્દ્રો – ક્રિયાશીલ કેન્દ્રોમાં પ્રસ્તાવિત કરવા માટે ગ્રંથાલયિઓએ સમર્પિત ભાવે પ્રતિબદ્ધ બની રહેવું પડશે. આ સાથે અનિવાર્યપણે એક સારા વાચક પણ બનવું પડશે. આજના ઘણાબધા ગ્રંથાલયિઓ શાન સરોવરના તટે તરસ્યા રહેવા ટેવાઈ ગયા છે. આ સ્થિતિ જ તેમના અસ્તિત્વની ઓળખ માટે અવરોધક પરિબળ બની રહી છે. ખરા અર્થમાં અધ્યાપક સમકક્ષ કે તેથી સવાયા પુરવાર થવા માટે તેમ જ શિક્ષણના પ્રચાર-પ્રસાર અને શાનનિર્માણમાં ચાવીરૂપ ભૂમિકા અદા કરવા માટે આપણા જાણીતા શિક્ષણવિદ્દ ડૉ. દાઉદભાઈ ઘાંચીના શાંદોમાં : “ઉચ્ચ શિક્ષણ ક્ષેત્રની જે તકો અને તકીદ તરફ યુનેસ્કો અને વિશ્વબેંકે દુનિયા સમસ્તનું ધ્યાન દોર્યું છે તેની ગંભીરતા અને આવશ્યકતાઓ જોતાં ગ્રંથપાદે એક પ્રકારનો “દશાનન” અવતાર પામવો પડશે. આ રહ્યા એ દશ અવતારો :

1. શિક્ષણ, પરીક્ષણ, સંશોધન, પ્રયોગો, નવીનીકરણો, વિસ્તરણ વગેરે તમામ પ્રક્રિયાની કામગીરીઓને સુવિધા પૂરી પાડનાર (A Facilitator)
2. અધ્યાપન અને વિશાળ શૈક્ષણિક પ્રક્રિયાનું નિર્ધાર કરી, ઉપચાર સૂચવનાર (A Learning Therapist)
3. શિક્ષણની પાયાની પ્રવૃત્તિ એવી વાચનકૌશલ્યોની

- સમગ્ર પ્રક્રિયાના માર્ગદર્શક (A Reading Clinician)
૪. અધ્યયન પોષક એવાં તમામ પ્રકારનાં સંશાધનોના નિર્માતા અને વ્યવસ્થાપનકાર (A Resource Manager)
 ૫. શિક્ષણ સાથે સંકળાયેલ અનેક હિતધારકોના સંકલનકાર (A Catalyst)
 ૬. શિક્ષણના સાહસમાં ભાગ લેનાર સર્વે વર્ચ્યે જોડાણ સાથી આપનાર અને જોડાણને સક્રિય રાખનાર (A Social Networker)
 ૭. શિક્ષણને ઉપકારક તમામ પ્રકારની આધુનિક ટેકનોલોજીના માહિર (A Technology Savvy Professional)
 ૮. માનવવ્યક્તિના જ્ઞાનવિકાસને લગતી વિવિધ સમસ્યાઓના નિર્દાન, ઉપયોગ અને પરિણામસ્વરૂપ સ્વસ્થ વ્યક્તિત્વ-ઘડતરના નિષ્ણાત સલાહકાર (A Consultant of Developmental Process)
 ૯. વર્તમાન શૈક્ષણિક પ્રવાહો, ગતિવિધિઓ, પરિવર્તનો વર્ગેરેના સંકલનકાર (A Coordinator of Current Trends in Education)
૧૦. શિક્ષણના આયોજન ક્ષેત્રનાં વિવિધ પરિમાણો જેવાં

કે અભ્યાસક્રમ રચના, આત્મશિક્ષણની પદ્ધતિઓ, શિક્ષણનાં સાધનો, વ્યક્તિ વિકાસના પ્રશ્નો વગેરે સંબંધી અધ્યાપકો માટે ઉપલબ્ધ સંસાધનિક માહિતી પૂરી પાડનાર (A Resource Person for Facility)"

ધ્યાને રહે કે અધ્યતન અને વૈવિધ્યપૂર્ણ ઇન્ફર્મેશન કોમ્પ્યુનિટેશન ટેકનોલોજી એ એક સાધન છે. તેના સુનિયોજિત ઉપયોગ માટે 'માણસ' - 'સંવેદનશીલ અને સેવાપરાયણ ગ્રંથાલયી' - જરૂરી છે. અનુભવે જ્ઞાનાંથું છે કે આજના ભૌતિકવાદી યુગમાં યંત્રવત કર્મચારી રહ્યો છે અને 'માણસ' ખોવાયો છે - આપણાં વાણી અને વર્તનમાં માનવીય ઉભાનો - સંસ્પર્શનો અભાવ જોવા મળે છે. 'માણસ' હશે તો જ ગ્રંથાલય સેવાઓમાં ચૈતન્ય પ્રસરશી. આ સાથે ઉભાપૂર્ણ વાતચીત - વ્યવહારની સાથે સાથે ઉપભોક્તાનું ગ્રંથાલયમાં આગમન સાર્વક પુરવાર થયું છે તેવી તેને અનુભૂતિ - સંતુષ્ટિ થાય તેવી કાર્યપ્રણાલી અપેક્ષિત બની રહે છે. ચાલો, આપણે ડૉ. રંગનાથન પ્રદત્ત ગ્રંથાલયિત્વના નીતિશાસ્ત્રનું યથાર્થ પાલન કરવા કૃતસંકલ્પ બનીએ અને ધ્યાને રાખીએ કે "Be Committed or Ready for Perish".

- મણિભાઈ પ્રજાપતિ

સ્વામીને સાંદર્ભો પત્ર

સ્ટેશન પ્લોટ,

ગોડલ તા. ૧-૧-૧૮૬૦

પૂજ્ય દાદા,

... હવે તો ગાંધીને નામે ગીતા પઢતા ને પ્રસિદ્ધિના ગુલામોને ગરદન મારવાનું મન થાય છે. આજે બેસતા વરસે જ કડવાં વેણ લખાઈ ગયાં.

એટલો ગજબ ગાંધી અમોને ગમે, ગાંધીને ગોળીએ રોજ દેતા અમે !

ગાંધી-બાપુજી અમને સાદુ સાંભરે મૂર્તિ એની અહોરાત મનમાં તરે

ડાંખરો એ અહોહો, શું તોસો હતો ! કોઈ દી દુશમનોથી રહે કે મરે ?

તેથી તો દીકરા થઈ હજુયો છે અમે ! કેટલો ગજબનો ગાંધી અમને ગમે !

મકરેંદ દવે

દાદા એટલે સ્વામી આનંદ ગાંધીજીના સાથી અને અનોખા ગાંધીકાર

[સ્વામી અને સાંદર્ભ, સં. લિમાંશી શેલત, પૃ. ૧૨૮-૨૮]

(શાચતુર્ગાંધી પુ. ૪૪૮૦૦૩ સાભાર)

શ્રદ્ધાંજલિ

પ્ર. ડૉ. રમેશ ઉકાવત

એસ. બી. કોલેજ ઓફ એજ્યુકેશન, કરીના વિદ્યાર્થીવત્સલ અને હરહુમેશ સભિમતવદને સૌને આવકારતા પ્રિન્સિપાલ ડૉ. રમેશાઈ ઉકાવતનું તા. ૨૫-૧૨-૨૦૧૮ના રોજ આકસ્મિક નિધન થતાં સમગ્ર કેમ્પસમાં ઘેરા શોકની લાગડી પ્રવર્તી ગઈ. ડૉ. ઉકાવત આ કોલેજમાં તા. ૧-૬-૨૦૦૬થી પ્રિન્સિપાલ તરીકે જોડાયા હતા. તેઓશ્રી એક અધ્યયનશીલ અધ્યાપક તથા કર્મયોગી કુશળ પ્રિન્સિપાલ તરીકે ખ્યાતપ્રાપ્ત હતા. મિલનસાર અને પ્રેમાળ સ્વભાવના કારણે તેઓશ્રી સૌના પ્રીતિપાત્ર હતા. શિક્ષણશાસ્ત્ર વિષયક તેમનાં કેટલાક પુસ્તકો અને સંશોધનલેખો પ્રકાશિત છે. તેમના માર્ગદર્શન હેઠળ પથી અધિક વિદ્યાર્થીઓએ પીએચ.ડી.ની ડિગ્રી મેળવી હતી. સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ, કર્મયોગીનગરના ચેરમેન શ્રી વલ્લભભાઈ એમ. પટેલ અને સમગ્ર સર્વ વિદ્યાલય પરિવારની સંદૂગતના આત્માને ઈશ્વર ચિર શાંતિ અર્પે અને તેમ જ તેમનાં પરિવારજનોને આ આધ્યાત્મ સહન કરવાની હિંમત અને શક્તિ આપે તેવી આર્તસ્વરે પ્રાર્થના.

સ્વ. બાબુભાઈ ચૌહાણ

શ્રીમતી આર. જી. પટેલ કન્યા માધ્યમિક અને શ્રીમતી એસ.બી. પટેલ કન્યા ઉચ્ચતર માધ્યમિક શાળા, સેક્ટર-૨૩, ગાંધીનગરના ઉચ્ચતર માધ્યમિક વિભાગના સામાન્ય પ્રવાહના વડા અને એકાઉન્ટ

વિષયના યુવા અને ઉત્સાહી મદદનીશ શિક્ષક શ્રી બાબુભાઈ ચૌહાણનું તા. ૧૭ જાન્યુઆરી, ૨૦૧૬ના રોજ આકસ્મિક અવસાન થયું. સ્વ. બાબુભાઈ ચૌહાણ આ શાળામાં તા. ૧૦ ડિસેમ્બર, ૧૯૮૮થી કાર્યરત હતા. તેમની એક શિક્ષક તરીકેની કર્તવ્યનિષ્ઠા અને વિદ્યાર્થી વત્સલતા ઘણી જ પ્રશસ્ય રહી હતી. તેઓશ્રી એકાઉન્ટ વિષયના શિક્ષક તરીકે ગાંધીનગરની શાળામોમાં ખૂબ જાહીતા હતા. આ ઉપરાંત તેમને બાયસેગ તથા ઉચ્ચશિક્ષણ કમિશનરશીની કચેરી દ્વારા શિક્ષકોને તાલીમ આપવા તથા શૈક્ષણિક કામગીરી સાંચું ખાસ આમંત્રિત કરવામાં આવતા હતા. તેઓશ્રી શિક્ષણશીર્ષ બહુવિધ પ્રવૃત્તિઓનાં આયોજનોમાં દિલ રેડિને જોડતા અને તેને સુપેરે સંપન્ન કરતા હતા. આવા સંનિષ્ઠ અને ગરવા શિક્ષકના નિધનથી સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ, કર્મયોગીનગરના ચેરમેન શ્રી વલ્લભભાઈ એમ. પટેલ અને સમગ્ર સર્વ વિદ્યાલય પરિવાર ભારે મોરી ખોટ અનુભવીને અશુભીનાં વધને શ્રદ્ધાંજલિ પાઠવે છે. દિવંગતના સંન્માનમાં શાળા-પરિવાર દ્વારા શ્રદ્ધાંજલિ-સભાનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું, જેમાં આચાર્યા શ્રીમતી સુધાબહેન પટેલ, પૂર્વ આચાર્યા કૌશલ્યાબહેન પરીખ, ડૉ. સોમાભાઈ પટેલ વગેરેએ ગદ્ગાદિત કંઠે તેમનાં સંસ્મરણો વર્ણવી ભાવાંજલિ અર્પણ કરી હતી. પરમ કૃપાળુ પરમાત્મા સંદૂગતના આત્માને ચિર શાંતિ અર્પે અને તેમનાં પરિવારજનોને આવી પટેલ આપત્તિનો સામનો કરવાની શક્તિ અર્પે તેવી આર્તસ્વરે પ્રાર્થના.

સ્પષ્ટવક્તા

ચુંટણી-પ્રચાર માટે વલ્લભભાઈને પ્રજા ઉદારતાથી નાણાં આપતી. ૧૯૮૫માં જે. આર. ડી. તપતાએ ફેફના બદલામાં માગડી કરી કે ઉમેદવારો નક્કી કરનાર સમિતિમાં એમનો એક માણસ હોય. સરદારે માગડીનો ઈન્કાર કરતાં પૂછ્યું : ‘તમે તમારી કંપનીમાં અમારા કોઈ માણસને મેનેજમેન્ટ કમિટીમાં મૂક્ષો ખરા ?’ સાંભળીને તાતા ચુંટણીક્ષણ માટેનો કોરો ચેક સરદારના હથમાં વગરશરતે મૂકી દઈ સભિમત વિદ્યાય થઈ ગયા (‘કુમાર’માંથી)

પ્રાસંગિક

નવાં વિદ્યાભવનનો તથા માણેકલાલ એમ. પટેલ
મેરિટ/વિતરણ સમારોહ સ્કોલરશિપ સમારોહ

સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ, કરી અને
ગાંધીનગર, કરી સર્વ વિશ્વવિદ્યાલય, ગાંધીનગર તથા
કડવા પાટીકાર કેળવણી ઉતેજક મંડળ, કરીના સંયુક્ત
ઉપક્રમે કરીમાં નવાં બંધાયેલાં વિવિધ વિદ્યાભવનો,
છાત્રાવાસો તથા સ્મારકોના ઉદ્ઘાટન તથા માણેકલાલ
એમ. પટેલ મેરિટ સ્કોલરશિપ વિતરણ સમારોહનું
આયોજન ગુજરાત રાજ્યના આરોગ્ય મંત્રીશ્રી
નીતિનભાઈ પટેલના મુખ્ય મહેમાનપદે તા. ૧૨
જાન્યુઆરી, ૨૦૧૬ના રોજ કરવામાં આવ્યું હતું. આ
પ્રસંગે ‘પટેલ અંબાલાલ હરજીવનદાસ (શેરથા) ઈન્ડોર
સ્પોર્ટ્સ કોમ્પ્લેક્સ અને માટિપર્ફિલ હોલ, કરીનું દાતાશ્રી
શ્રી ઈશ્વરભાઈ પટેલ અને શ્રી વિહુલભાઈ પટેલ,
‘એચીએચીપી ઇન્સ્ટિટ્યુટ ઓફ પોસ્ટ ગ્રેજ્યુએટ સ્ટીઝ
એન્ડ રિસર્ચ’, કરીનું દાતા વતી શ્રી નારણભાઈ પટેલ,
‘શ્રીમતી સુભદ્રાભહેન બંસીભાઈ ખમાર બોયલ હોસ્પિટ,
કરી’ (ક. જાનકી ઓર્લિન ઈન્ડસ્ટ્રીઝ પરિવાર)નું દાતા શ્રી
બંસીભાઈ ખમાર, ‘પ્રભાવતી ભરતકુમાર પટેલ સેકન્ડરી
એન્ડ હાયર સેકન્ડરી સ્કૂલ, કરીનું દાતા શ્રી બાબુભાઈ
પટેલ, શ્રી વિહુલભાઈ ચોક્સી શ્રી ભરતભાઈ પટેલ અને
શ્રીમતી પ્રભાવતીભહેન પટેલ, ‘શ્રી બાબુભાઈ
માણેકલાલ પટેલ (સોલ ગામવાળા) કન્યા છાત્રાલય,
કરીનું દાતા વતી શ્રી હિનેશભાઈ એન. પટેલ, ‘શ્રીમતી
ડાહીભહેન નારણદાસ ગોપાળદાસ પટેલ ઈંજિનિયર
મિડિયમ હોસ્પિટ, કરીનું દાતા શ્રી નારણદાસ પટેલ, ‘શ્રી
શહીદવીર ત્રિભોવનદાસ નથુદાસ પટેલ (લશવાવાળા)
વોકેશનલ ટ્રેનિંગ સેન્ટર, કરીનું દાતાશ્રી શ્રી
અરવિંદભાઈ પટેલ, ‘શ્રીમતી ગોમતીભહેન કાળીદાસ
પટેલ કમ્પ્યુટર સેન્ટર, કરીનું દાતા શ્રી કાળીદાસ પટેલ,
‘તુલસીદાસ ભગવાનદાસ પટેલ સેમિનાર હોલ

(ભરણાવાળા)નું દાતાશ્રી કેતનભાઈ પટેલ, શ્રીમતી
મધુભહેન ભોળભાઈ પટેલ (ડિંગુચાવાળા) કોન્ફરન્સ
હોલ, કરીનું દાતા શ્રી પિંકીભહેન પટેલ, ‘શ્રીમતી
સુશીલાભહેન રમણભાઈ પટેલ (ડિંગુચાવાળા) લાઇબ્રેરી
રીડિંગ રૂમ, કરીનું દાતા શ્રી રમણભાઈ પટેલ અને
‘નટવરલાલ એ. પટેલ રિસર્ચ લેબોરેટરી, કરીનું દાતા
શ્રી કૌશિકભાઈ પટેલના વરદહસ્તે કરવામાં આવ્યું હતું.
આ ઉપરાંત ‘પૂ. છગનભા વટવૃક્ષ અને પ્રતિમા દર્શનનું
ઉદ્ઘાટન પૂ. ભાના પરિવારજનો સર્વશ્રી કનુભાઈ પટેલ
અને શ્રી દીપમભાઈ પટેલ દ્વારા તથા માણેકલાલ એમ.
પટેલ ‘સાહેબ’ની પ્રતિમાનું અનાવરણ સર્વ વિદ્યાલય
પરિવાર દ્વારા કરવામાં આવ્યું હતું.

ભારે હર્ષોલ્લાસ સાથે ઘણી મોટી સંખ્યામાં
ઉપસ્થિત – વાલીઓ, દાતાશ્રીઓ, સર્વ વિદ્યાલયના
પરિવારજનો, કરી અને આસપાસના નગરજનો વગેરેને
ઉદ્બોધન કરતાં મુખ્ય મહેમાન શ્રી નીતિનભાઈ પટેલ
કરોડો રૂપિયાના ખર્ચ તૈયાર કરવામાં આવેલાં શૈક્ષણિક
સુવિધાઓ પૂરી પાડતાં ભવનોના ઉદ્ઘાટનને સુવર્ણમય
કાર્યક્રમ તરીકે તથા અનેક શુભકામનાઓને આગળ
વધારવાના સંકલ્પ દિવસ તરીકે ઓળખાવાને આ
સંસ્થાના વિકાસમાં તેના સ્થાપક પૂ. છગનભા અને
તેમના ઉત્તરાધિકારી દાસકાકા, ધાનાકાકા, માણેકકાકા
‘સાહેબ’ વગેરે સંચાલકોની સેવાપરાયણ દીર્ଘદિનિ અને
નિઃસ્વાર્થભાવનાની સરાહના કરીને વિવિધ દાતાશ્રીઓનો
આભાર માન્યો હતો. આ સાથે તેમજે આ સંસ્થાના
ભૂતપૂર્વ વિદ્યાર્થી હોવાનો ગર્વ અનુભવીએ જજાવ્યું હતું
કે આ સંસ્થામાં મારી ત્રણ પેઢીઓએ અભ્યાસ કર્યો છે,
જેનું ઋણ મારા શિરે છે. આ સંસ્થાના વિકાસઅર્થે
તેઓશ્રી હરહંમેશ માણેકલાલ પટેલસાહેબની આગેવાની
નીચે કાર્ય કર્યાનું ગર્વત્રય ગણાવીને માણેકલાલ એમ.
પટેલસાહેબની કાર્યશૈલી અને ખમીરના ઉદાહરણસ્વરૂપ

તथा અનુકરણીય અનુભવો જગ્ઘાવવાની સાથે સાથે તત્કાલીન મુખ્યમંત્રીશ્રી અને હાલના વડાપ્રધાન શ્રી નરેન્દ્રભાઈ મોટીના ‘સાહેબ’ વિરોના ખ્યાલો જગ્ઘાવતાં કંઈં કે નરેન્દ્રભાઈ જાણો છે કે શ્રી માણેકલાલભાઈ ભાજપના નથી, પરંતુ તેઓશ્રી નિષ્ઠાવાન, દીર્ઘદિશા અને ડેળવણીકાર છે, તેમ જ શિક્ષણનું વ્યાપારીકરણ બંધ કરવાવાળા છે – ધેંધાદારી વલણ ન અપાવાર અને રેથી જ તેમણે તેમની આ પ્રતિષ્ઠાને ધ્યાને લઈ તેમણે સાહેબને ફી નિર્ધારણ સમિતિના સભ્ય બનાવ્યા હતા તેમજ નર્સિંગ કોલેજ માટે જીવીન પણ આપી હતી. આ સંસ્થાનનું મોટામાં મોટું ગૌરવ એ છે કે વિદ્યાર્થી પ્રવેશ માટે કોઈ ડોનેશન જ નહીં. માત્ર ગુણવત્તાના આધારે જ પ્રવેશ પ્રથા. આ સંસ્થાએ માત્ર કરી અને ગાંધીનગરમાં જ નહીં, પરંતુ સમગ્ર ગુજરાત અને દેશમાં પોતાના નૈતિક મૂલ્યોના કારણે જે આગામી ઓળખ ઊભી કરી છે તેને ગર્વરૂપ ઘટના તરીકે ઓળખાવી હતી. વધુમાં તેમણે નવા બંધાયેલ અધ્યતન વિશ્વાળ ઓડિટોરિયમને કરીનું જ નહીં પણ સમગ્ર ગુજરાત માટે ગર્વરૂપ ગણાવીને કંઈં કે કોઈ ડેળવણી મંડળ પાસે આવો ભવ્ય સુંદર હોલ મેં જોયો નથી. આ પ્રસંગે તેમણે કરી નગરપાલિકાના પ્રમુખની વિનંતીને સ્વીકારીને સર્વ વિદ્યાલય કેમ્પસ પાસેના રોડને ‘માણેકલાલ એમ. પટેલસાહેબ રોડ’નું નામાન્વિકાન પણ જાહેર કર્યું હતું.

ઇન્ડોર સ્પોર્ટ્સ કોમ્પ્લેક્સ અને મલ્ટીપર્ફિઝ હોલના દાતાશ્રી અને હમ્બોલ્ટ સ્ટેટ યુનિવર્સિટી, કેલિજોર્નિયાના ગણીતશાસ્ત્રના એમેરટસ પ્રોફેસર ડૉ. વિહુલભાઈ પટેલ ટૂંકા ઉદ્ભોદનમાં આ સંસ્થાના વર્ષ ૧૯૪૮થી ૧૯૫૩ સુધીના વિદ્યાર્થી હોવાનો ગર્વ અનુભવીને જગ્ઘાવ્યું કે અમે અહીંથી નિયમિતતા અને સ્વાવલંબનપણાના પાઠ ભાગેલા જેનું અમારે મન ભારે મોટું મૂલ્ય છે. કરીની શાળાના ઋણ માટે શું કહેવું તે અધ્યરૂપ છે. શ્રીમતી સુભદ્રાબહેન બંસીભાઈ ખમાર ધાત્રાલયના દાતાશ્રી બંસીભાઈએ સંસ્થાના સર્વ કર્ષણારોને ઋષિતુલ્ય ગણાવીને માણેકલાલ સાહેબ સાથેના પોતાના ધનીજ સંબંધો તથા આ સંસ્થાના વિદ્યાર્થી તરીકે કરીક અંશે ઋણમુક્ત થયાની પ્રસન્નતા વ્યક્ત કરી હતી.

આ પ્રસંગે મંડળ સંચાલિત ઉચ્ચશિક્ષણની વિવિધ

સંસ્થાઓના વિદ્યાર્થીઓને તૃપિયા ૧.૧૩ કરોડની મેરિટ સ્કોરશિપનું વિતરણ મંચસ્થ મહાનુભાવો તથા દાતાશ્રીઓના વરદહસ્તે કરવામાં આવ્યું હતું.

કાર્યક્રમના પ્રારંભમાં સર્વ વિદ્યાલય ડેળવણી મંડળ, ગાંધીનગર શાખાના પ્રમુખ ડૉ. કનુભાઈ પટેલ સૌનું હાર્દિક સ્વાગત કરીને મહેમાનશ્રીઓ અને દાતાશ્રીઓનો વિગતે સ-રસ પરિચય કરાયો હતો, જ્યારે મંડળના ચોરમેન અને કરી સર્વ વિશ્વવિદ્યાલયના પ્રેસિડેન્ટ શ્રી વલ્લભભાઈ પટેલ દાતાશ્રીઓ, મુખ્ય મહેમાન શ્રી નીતિનભાઈ પટેલ, સૌ મહાનુભાવો અને ઉપસ્થિત સૌનો ભાવવિભોર હૈયે આભાર માન્યો હતો. વધુમાં તેમણે વિદ્યાર્થીઓને પોતાના કુટુંબ, ગામ, શિક્ષણ સંસ્થા વગેરેનું ઋણ હૈયે ધરવાની શીખ આપી હતી.

શ્રી માણેકલાલ એમ. પટેલ મેમોરિએલ

લેક્યુર સિરિઝ

સર્વ વિદ્યાલય ડેળવણી મંડળ, કરી-ગાંધીનગરના વિકાસપુરુષ અને આર્ધદિશા સદ્ગત ચેરમેન માણેકલાલ એમ. પટેલની સ્મૃતિમાં પ્રસ્થાપિત ‘શ્રી માણેકલાલ એમ. પટેલ મેમોરિએલ લેક્યુર સિરિઝ’ અંતર્ગત ઇન્ડિઅન સ્પેસ રિસર્ચ ઓર્ગનાઇઝેશન (ISRO)ના ચેરમેન પદશ્રી ડૉ. એ. એસ. કિરણકુમારના ‘India in Space Science’ = ‘અવકાશ વિજ્ઞાન ક્ષેત્રે ભારત’ વિશે વાખ્યાનનું આયોજન કરી સર્વ વિશ્વવિદ્યાલય દ્વારા એલ. ડી. આર. પી. એન્જિનિયરિંગ કોલેજ, ગાંધીનગરના સભાખાંડમાં તા. ૨૬ ફેબ્રુઆરી, ૨૦૧૬ના રોજ કરવામાં આવ્યું હતું. આ પ્રસંગે સન્માનનીય મહાનુભાવો સર્વશ્રી પી. આર. એલ.ના ડાયરેક્ટર ડૉ. ઉત્પલ સરકાર, સ્પેસ એપ્લિકેશન સેન્ટરના ડાયરેક્ટર ડૉ. તપન મિશ્રા, કરી સર્વ વિશ્વવિદ્યાલયના પ્રેસિડેન્ટ શ્રી વલ્લભભાઈ એમ. પટેલ, સર્વ વિદ્યાલય ડેળવણી મંડળ, ગાંધીનગરના પ્રમુખ ડૉ. કનુભાઈ પટેલ, વિશ્વવિદ્યાલયના ડાયરેક્ટર શ્રી ડી.ટી. કાપડિયા અને વિશ્વવિદ્યાલયના રિસર્ચ ડીન અને જાણીતા વૈજ્ઞાનિક ડૉ. રાજમલ જૈન ઉપસ્થિત રહ્યા હતા. આ ઉપરાંત વિશ્વવિદ્યાલયના અધ્યાપકો, વિદ્યાર્થીઓ અને અવકાશ વિજ્ઞાનમાં રસ ધરાવતા ૨૦૦૦ વ્યક્તિઓ ઉપસ્થિત રહ્યાં હતાં. કાર્યક્રમના પ્રારંભમાં ડાયરેક્ટર શ્રી ડી. ટી. કાપડિયાએ સૌનું સ્વાગત કરી વિશ્વવિદ્યાલય અને

સર્વ વિદ્યાલય કેળવજી મંડળનો પરિચય કરાવી મંડળના વિકાસપુરુષ અને આર્થિક સદ્ગત ચેરમેન તેમ જ કરી સર્વ વિશ્વવિદ્યાલયના પ્રેસિડેન્ટ માણેકલાલ એમ. પટેલસાહેબના પ્રદાનની જાંખી કરાવી હતી. ડૉ. રાજમલ જૈને સમારોહના મુખ્ય મહેમાનનો પરિચય આપતાં જણાવ્યું હતું કે અવકાશ વિજ્ઞાનના ક્ષેત્રના દેશના પ્રતિભાસંપન્ન વૈજ્ઞાનિક અને ઇન્ડિઅન સ્પેસ રિસર્ચ ઓર્ગનાઇઝેશનના ચેરમેન, ઇન્ડિયન સ્પેસ કમિશનના ચેરમેન તથા ભારત સરકારના ડિપાર્ટમેન્ટ ઓફ સ્પેસના સેકેટરી ડૉ. એ. એસ. કિરણકુમાર રીમોટ સેન્ટ્રિંગઉપગ્રહોના કેમેરા બનાવવાના નિષ્ણાત તરીકે સમગ્ર દેશમાં ધ્યાત્પ્રાપ્ત છે. તેમજે ચંદ્રયાન-૧ના પેલોડ (ઉપકરણો) બનાવવાની કામગીરી સુપેરે સંપન્ન કરી હતી. પૃથ્વી, સમુદ્ર, હવામાન અને નભોમંડળના અભ્યાસ ક્ષેત્રે પણ તેમજે નોંધપત્ર પ્રદાન કર્યું છે. અવકાશ ક્ષેત્રના બહુમૂલ્ય પ્રદાનને ધ્યાન લઈ તેઓશ્રીને અનેકવિધ સંસ્થાઓએ તેમના બહુમૂલ્ય એવોઈજથી વિભૂષિત કર્યા છે : Indian Society of Remote Sensing Award (૧૯૯૪), VASWIK Award (૧૯૯૮), Astronautical Society of India Award (૨૦૦૧), ISRO Individual Service Award (૨૦૦૬), Bhasker Award (૨૦૦૭), Laureats for Team Achievement Award 2008 of the International Academy of Aeronautics and ISRO Performance Excellence Award (૨૦૦૮), Gandhi Peace Prize to ISRO (૨૦૧૪), Padmashri by the President of

India (૨૦૧૪) વગેરે. તેઓશ્રી ઇન્ડિઅન સ્પેસ રિસર્ચ ઓર્ગનાઇઝેશનના સ્પેસ એપ્લિકેશન સેન્ટર (અમદાવાદ)માં ઈ.સ. ૧૮૭૫માં જોડાયા હતા અને તેના ડાયરેક્ટર તરીકે પણ તેમજે સેવાઓ આપી હતી.

ડૉ. કિરણકુમારે પોતાના સુચિત્તનીય વક્તવ્યના પ્રારંભમાં ભારતના પનોતાપુત્ર અને લબ્ધપ્રતિષ્ઠિત વૈજ્ઞાનિક ડૉ. વિકમ સારાભાઈના અવકાશ વિજ્ઞાનકોરે Vision અને Mission અને તેમની ઉપલબ્ધિઓનું સાદર સ્મરણ કરીને ભારતની અવકાશ વિજ્ઞાન ક્ષેત્રની વિકાસગાથાનો વિગતે પરિચય કરાવ્યો હતો. આ સંદર્ભે વૈચિક પણ્ણેક્ષમાં ચર્ચા કરતાં તેમજે જણાવ્યું હતું કે ઈસરો દ્વારા ટેલિકોમ્યુનિકેશન અને પ્રસારણ, હવામાન, ટેલિશક્ષણ, ટેલિમેડિસિન, આક્સિમ આપત્તિથી થતા ભારે નુકસાનને ટણવું અથવા હળવું કરવું, ચકવાત નિયંત્રણ, પ્રત્યાયના માધ્યમથી વિવિધ સરકારી પ્રોજેક્ટ્સનું આયોજન અને નિયંત્રણ, પૃથ્વીનું નિરીક્ષણ કરતા સેટેલાઈટ્સ વગેરે કામગીરી સફળતાપૂર્વક સંપન્ન કરવામાં આવી રહી છે. આ ઉપરાંત ઈસરો દ્વારા ૧૩૦ મિશનો પૂરાં કરવામાં આવ્યાં છે, તેમ જ પોતાના સ્ટેશનોના માધ્યમથી અન્ય દેશોના ઉપગ્રહો છોડવાની કામગીરી સફળતાપૂર્વક કરવામાં આવી રહી છે. વધુમાં તેમજે જણાવ્યું કે હાલમાં વર્ષ ૨૦૧૮માં ચંદ્રયાન-૨ છોડવાની કામગીરી ચાલી રહી છે. પોતાના વક્તવ્યના અંતમાં વિદ્યાર્થીઓને તેમના પ્રશ્નોના ઉત્તરો પણ આપ્યા હતા અને અવકાશ વિજ્ઞાનમાં રસ લેવા પ્રેરણા આપી હતી. કાર્યક્રમના અંતમાં આભારવિધિ કુલસચિવ શ્રી એસ. કે. મંત્રાલા દ્વારા કરવામાં આવી હતી.

દુનિયાનાં અનેક દુષ્કર્મોનો કાજુ હું બનતો નથી. હું પોતે અધ્યક્ષ હોવાથી અને સહિષ્ણુતા તથા ઉદારતાની મને ગરજ હોવાથી, ફણાથી સમજાવટ માટેની તક હું ખોળી કે પેદા કરી શકું ત્યાં સુધી, દુનિયાની અપૂર્ણતાઓ હું સહી લઈ છું.

મોં ક૦ ગાંધી [‘મહાત્મા’] : પાનું ૨૮૫]

*

મારી મર્યાદાઓનું મને ભાન છે. એ ભાન એકમાત્ર બળ છે. મારા જીવનમાં હું જે કંઈ કરી શક્યો હોઉં તે, બીજ કોઈ પણ વસ્તુ કરતાં, વિશેરે કરીને મારી પોતાની મર્યાદાઓના જ્ઞાનનું ફળ છે.

મોં ક૦ ગાંધી [‘સિલેક્શન્સ ફોમ ગાંધી’] : પાનું ૨૧૪]

‘ગાંધી-ગંગા’ : ૨’માંથી સાભાર

ઢંઘ

(આત્મકથાનું એક અપ્રગટ પ્રકરણ)

મોહનલાલ પટેલ

ઓફ્ફિસની બંધ બારીઓમાંથી ગળાઈને આવતો એક અવાજ મેં સાંભળ્યો. રૂધાયેવા ગળામાંથી નીકળતો હોય એવો Muffled અવાજ. એમાં એકધારા કંદનનો ભાસ થતો હતો. એપ્રિલ મહિનાનો કોઈ એક દિવસ હતો. નમ્યા બાપોર પછીનો સમય. લગભગ સાડા ચાર વાગ્યા હશે.

મેં જરૂર ઉભા થઈને ઓફ્ફિસની એક બારી ખોલી નાખી. બારી બહાર ડોક લંબાવીને નજર કરતાં સર્વ વિદ્યાલયના મકાનથી થોડા અંતરે એક વિદ્યાર્થી લીમડા નીચે બાંખોડિયે હતો. એના આખા શરીરને મધમાખીઓ વળાગી હતી. કેટલીક હજુ એના શરીરની આસપાસ અને ઉપર ઉડતી હોય એવું ઝાંખું ઝાંખું જોઈ શકાયું. આંખ અંધારાં આવે અને મન છળી ઉઠે એવું એ દશ્ય હતું.

સર્વ વિદ્યાલય અને કિશોર કુંજ, (ધો. પથી ૮ના વિદ્યાર્થીઓ માટેનું ધાત્રાલય)નાં મકાનો વચ્ચે તેમ જ સંસ્કાર ભવનના પ્રાંગણમાં હજુ છોકરાઓની ભાગદોડ મચી રહેલી હતી અને મોટા અવાજો સંભળાતા હતા. જોઈ અને સમજ શકાયું કે મોટા પાયા ઉપર મધ ઉડયું હતું.

સર્વ વિદ્યાલયનું કામ તો સવારે ચાલતું હતું. સાયન્સ કોલેજનાં લેક્યુર્સનો સમય પણ પૂરો થઈ ગયેલો હતો. જે ભાગદોડ હતી તે પ્રેક્ટિકલ પૂરાં કરીને બહાર નીકળી રહેવા વિદ્યાર્થીઓની હોય એવું સમજાતું હતું. મધમાખીઓના આકમણનો ભોગ બનનાર વિદ્યાર્થી પણ સાયન્સ કોલેજનો જ હોય. એવું અનુમાન થઈ શક્યું.

જે હોય તે, મધમાખીઓના જીવલેણ આકમણમાંથી અને બચાવી લેવો જોઈએ.

એક કાશનો પણ વિલંબ જાનલેવા બની શકે.

હું ઓફ્ફિસ બહાર ધસી આવ્યો. લોલીમાં લેબોરેટરીનો સેવક રેવાભાઈ કામ કરતો હતો. મેં એને મોટું જમા પાસું હતું.

નજીક બોલવાચી સૂચના આપી : ‘એકદમ જઈને સ્થાનના કોમનરૂમના ટેબલ પરનું ટેબલકલોથ લઈને તું મારી સાથે ચાલ.’

મારા બોલવાની રીત અને હવભાવથી રેવાને ઘણું સમજાઈ ગયું. એ ટેબલકલોથ ખેંચી લાવ્યો. અમે મકાનની બહાર નીચે આવી ગયા. મકાનના ખૂણા પર પહોંચીને મેં રેવાને કહ્યું : ‘લાવ ટેબલકલોથ. અને તું અહીં જ ઉભા રહેજો. વખતે મારે બીજા કામ માટે તારી જરૂર પડે.’

રેવાને મધમાખીઓ સુધી લઈ જઈને હું એને કોઈ પણ જોખમમાં મૂકવા માગતો નહોતો.

પેલા વિદ્યાર્થી પાસે પહોંચી જઈને મેં મારા હથમાંનું ટેબલકલોથ લાઠીની જેમ એના શરીરની આસપાસ વીંગવા માંડયું. એ છોકરાના શરીરને પણ જરા જરા અડતું રહે એની પણ કાળજી રાખી. આમાં બેવંડું જોખમ તો હતું જ. છોકરાના શરીર પરથી જે માખીઓ ઉડે તે મારા શરીર ઉપર વળતો હુમલો પણ કરે એવો સંભવ હતો. પણ છોકરાના શરીર પરથી માખીઓ દૂર કરવા માટે મેં જે માર્ગ અખત્યાર કર્યો તે સિવાય બીજો કોઈ માર્ગ નહોતો. છોકરાને મૃત્યુમાંથી ઉગારવાનો આ એકમાત્ર ઉપાય હતો. સાથે સાથે મારે પોતાને બચવા માટે મરણિયા થઈને ટેબલકલોથ વીંગીને માખીઓને દૂર રાખવાની હતી. કોઈ અણ્ણત શક્તિએ મારામાં પ્રવેશ કર્યો હોય એમ સાધારણ સંજોગોમાં દાખવું એના કરતાં ઘણી વધારે તાકાતથી માખીઓ સામે હું જ્યૂમતો રહ્યો. વિદ્યાર્થીના શરીર પરથી માખીઓને ભગાડવામાં સફળતા મળી બરી, પણ ટેબલકલોથનો રક્ષણાત્મક આધાર હોવા છતાં હું મધમાખીઓના ડંખનો ભોગ બનતો રહ્યો. મારા જોશમાં ઓટ નહોતી આવી એ એક મોટું જમા પાસું હતું.

આ સંઘર્ષ ચાલતો હતો એ દરમિયાન વિદ્યાર્થી આશ્રમ (ધાત્રાલય)ના ગૃહપતિ શ્રી મનહરભાઈ સ્થળ પર આવી પહોંચ્યા. ગમે તેવી કટોકટીમાં પૂરી શક્તિ અને હૈયા ઉકલતથી કામ કરનાર મનહરભાઈ જેવો બીજો કોઈ ગૃહપતિ આજ સુધી મેં જોયો નથી. એમણે મારા ઉપર તોળાઈ રહેલું જોખમ જોઈ લીધું અને પરિસ્થિતિનો હવાલો પોતાના મસ્તક ઉપર લઈ લીધો. એક ગર્જના જેવો અવાજ કરીને એમણે મને કહી દીધું : ‘તમે અબધારી ત્યાંથી ખરી જાઓ. તમારે હવે ત્યાં એક મિનિટ માટે પણ થોભવાનું નથી’ આટલું બોલીને એ બીજા બે સશક્ત ધાત્રોની સહાયથી વિદ્યાર્થીને ફ્સડીને કિશોરરકુંજની દીવાલ સુધી લઈ ગયા. પછીથી મને જાણવા મળ્યું કે મનહરભાઈએ એ વિદ્યાર્થીને આશ્રમની લારી દ્વારા તત્કાલ દવાખાને પહોંચાડ્યો અને વાલીને જાણ કરી.

મધ્યમાખીઓના ડંખથી હવે મારા શરીરમાં બળતરા શરૂ થઈ હતી. સેવકને સાથે લઈને હું શાળાના મકાનમાં સીધો લેબોરેટરીમાં ગયો. અને હાથ, મુખ, ગર્દન વગેરે ભાગોમાં જ્યાં મધ્યમાખીઓના ડંખ નજરે જોઈ શકતા હતા ત્યાં બોટલમાંથી એમોનિયા લગાડવાનું રેવાને સૂચયું. રેવો લેબોરેટરીનો જ માણસ. એણે રૂના પૂમડા વડે ચોકસાઈથી એ કામ કરવા માંડયું એટલું જ નહીં, કેટલાક ડંખને તો એણે નખથી ખોતરી નાખ્યા. લેબોરેટરીમાં રાહત અંગે સારું એવું કામ તો થયું, પણ આ તો એરી ડંખ, એની અસર માત્ર એમોનિયા લગાડવાથી સર્વથા નાબૂદ કેમ થાય ?

ઘેર ગયા પછી એ અસર એક વિચિત્ર પ્રકારે તીવ્ર બનવા લાગી. બળતરા તો થતી હતી પણ નસેનસમાં એક તીવ્ર તરસ ઉઠી. માત્ર પાણીની તરસ ! આવા કિસ્સામાં એક ઘરગથ્થુ કીમિયો મારી પત્નીના જાણમાં હતો. અલબંત, એ કીમિયો અત્યાર સુધી તો એની જાણમાં વીધીના ડંખ પૂરતો હતો. હું કિશોરરકુંજમાં ગૃહપતિ હતો ત્યારે અમારા નિવાસની બાજુમાં સૂરજ ગામના એક વિદ્યાર્થીને વીધી કરડચો જાણીને મારી પત્નીએ એક કટોરામાં ખાંડનું પાણી તૈયાર કરીને એને પાયું હતું. આજે એ કીમિયો એણે મધ્યમાખીના ડંખ ઉપર અજમાયો. હું શાળાએથી ઘેર આવ્યો ત્યારે એણે

પાણીમાં ખાંડ ઓગાળીને પીણું તૈયાર કરી દીધું. એક ગ્લાસ ભરીને આ પાણી પીધા પછી તરસ તો એની એ રહી હતી ! બલકે, જાણે એ વધી હતી ! બીજો ગ્લાસ... ત્રીજો ગ્લાસ.... ‘હવે થોભો.’ પત્નીએ કહ્યું, ‘કદાચ ઉલમાંથી ચૂલમાં પડવાનું થાય.’

ધરમાં એકત્ર થઈ ગયેલા આશ્રમવાસીઓએ મને દવાખાને પહોંચાડવાની વાત કરી. પણ હું એ માટે સંગત નહોતો. મારી તબિયતમાં હવે મને કોઈ કટોકટી જગત્તાતી નહોતી. એના કરતાં બીજું, દવાખાને પહોંચીને આખા શહેરમાં હું ન્યૂઝિલ્યાની બનવા માગતો નહોતો. તદ્વારાંત સર્વ વિદ્યાલયના કેમ્પસમાં મધ્યમાખીઓ આવો કેર વર્તાવી શકે છે એ હકીકતને હું શહેરમાં લોકચર્ચા થવા દેવા ઈચ્છાતો નહોતો. સંસ્થાની પ્રતિષ્ઠાને આંચ આપનારું કંઈ બની રહે એવું હું થવા દેવા માગતો નહોતો. વિદ્યાર્થી દવાખાને જાય અને સંસ્થાનો વડો દવાખાને જાય એ તફાવત લોકબત્રીસીએ જુદી રીતે ચર્ચાય એવી મારી માન્યતા હતી. એટલે દવાખાને જવાની વાતને મેં ગણકત્તી નહીં.

દિવસ આથમ્યા પછી દીવાબત્તીના ટાંકે કરીની પહેલા નંબરની સરકારી પ્રાથમિક શાળાના આચાર્ય શ્રી જીવણભાઈ મારે ત્યાં આવ્યા. મધ્યમાખીઓએ કોલેજના જે વિદ્યાર્થી પર આકમણ કર્યું હતું તે વિદ્યાર્થી આ જીવણભાઈનો પુત્ર હતો.

શ્રી જીવણભાઈ મારી ખબર કાઢવા અને આભાર માનવાના બેવડા હેતુથી આવ્યા હતા.

‘હવે એને કેમ છે ?’ એમના પુત્રની સ્થિતિ વિશે મેં જીવણભાઈને પૂછ્યું.

‘હવે ભય ટળી ગયો છે.’

‘પણ તમે એને દવાખાનામાં સૂનો મૂકીને કેમ અહીં આવ્યા ?’

જીવણભાઈએ પહેલાં તો એક વ્યવહારદક્ષ માણસ જે જવાબ આપે તે આવ્યો : ‘દવાખાનામાં એ સૂનો નથી, આજો પરિવાર ત્યાં હાજર છે.’ આટલું કંધા પછી હેણમાંથી આવતી વાણીને ઉચ્ચારતા હોય એમ બોલ્યા : ‘અત્યારે દીકરો દવાખાનામાં હેમખેમ છે, તે સાહેબ, તમારા લીધી. તમે એને બચાવવા તમારી જાત ધરી દીધી. તમારો ઉપકાર અમારે કયા શબ્દોમાં

માનવો ?

મેં જીવણભાઈને આવું વધારે બોલવા ન દીધા. મેં ઉમળકાપૂર્વક મારી ફરજની વાત કરી. કેમ્પસમાં સંસ્થાભેદ નથી. સર્વ વિદ્યાલયના કે કોલેજના, બધા છોકરા અમારે સરખા દીકરા છે. મેં કશું વધારે કર્યું નથી. ગૃહપતિ મનહરભાઈનો મારે પણ આભાર માનવો જોઈએ. પણ અમે એક પરિવારના સર્બ્ય, કોણ કોનો આભાર માને ?

જીવણભાઈ સાથે શક્ય બની એટલી આત્મિયતાભરી વાત કરી મેં એમને ઝટ ઝટ વિદ્યાય કર્યા. દ્વારાનામાં એમની વધારે જરૂર હતી.

સવાર સુધીમાં તો આ કારમી ઘટનાનો અંત આવી ગયો એ ખરું, પણ મારા મનમાં હવે એક દેરા ઉચાટનો આરંભ થયો.

મધ્યમાખીઓનું આકમણ એક અસાધારણ ઘટના હતી. માખીઓનું આ સમજપૂર્વકનું આકમણ હતું એ જોઈ શકાયું. એમાં માખીઓના ગાઢ એકત્વની શિસ્ત જોઈ શકતી હતી. તમે એક માખી પ્રત્યે અટકચાળું ન કરી શકો.

આ કારમા અનુભવ પૂર્વે અમે આ મધ્યમાખીઓથી સાવ અજાહયા હતા એવું પણ નહોતું. ક્યારેક ક્યારેક અમે વિભરાયેલા વાદળની જેમ મધ્યમાખીઓને કેમ્પસમાં ઉઠેલી જોતા હતા. આવી ઉડતી કે ‘ઉઠેલી’ મધ્યમાખીઓના કારણે છોકરા-છોકરીઓની ભાગદોડ પણ મરી જતી હતી. પણ સાવધાનીના કારણે ક્યારેક કશી આપતી સર્જઈ નહોતી. અલબત્ત, એક વખત જોખમી બની રહે એવી સ્થિતિનું નિર્માણ થયું હતું. સંસ્કારભવન (શાળાનું ઓડિટોરિયમ) અને હીંચકા (અત્યારે એનું અસ્તિત્વ નથી) વચ્ચેના મેદાન જેવા ભાગમાં મધ્યમાખીઓ ટોળાબંધ ઉઠેલી હતી. મોટા ભાગે એ જીવાથી વિદ્યાર્થી-વિદ્યાર્થીનીઓ વેગળાં હતાં. રડચાંખડાં જે હતાં એ જીવ લઈને ભાગી રહ્યાં હતાં. પણ કેટલીક માખીઓ એક છોકરીના માથે મંડરાવા લાગી હતી અને બીજી ઘણી એ તરફ ધસી રહી હોય એવું જગ્યાતું હતું. (જોણે આ જોયું હતું એણે કરેલા બ્યાનના આધારે આ હકીકત) સંદ્રભાયે આ સમયે કોલેજના પ્રોફેસર દેસાઈ ત્યાંથી નીકળ્યા. એમણે આ

જોયું અને એકી છલાંગે છોકરીને ઉડાવીને કમાનમાંથી છૂટેલા તીરની જેમ ભાગવા માંડયું અને છોકરીને એક ગૃહપતિનિવાસના આંગણામાં સહીસલામત રૂપે ઊભી કરી દીધી ! આ ગમખાર ઘટના બની ગઈ હોત પણ પ્રોફેસર દેસાઈની ચપળતાને લીધી એવું કઈ ન બન્યું. ખૂલ્લીની વાત તો એ બની કે પ્રોફેસર દેસાઈનું સહસ એટલું બધું રોમાંચક હતું કે મધ્યમાખીઓના આકમણના ભયથી જોનારનો જીવ ઊંચો થવાને બદલે પ્રોફેસરનું બચાવકાર્ય રસનિષ્પત્તિનું કારણ બની રહ્યું અને મધ્યમાખીઓના આકમણનો પ્રયાસ હળવાશમાં ખપી ગયો !

પણ અત્યારે એવું ન બન્યું.

કલ્યાણરૂપે એ દશય ફરી ભજવાયું. આ પ્રત્યક્ષ અનુભવની વાત નહોતી, માત્ર કલ્યાણ ! હવે વિષય રસનિષ્પત્તિનો નહીં, બુદ્ધિનો હતો, પ્રાધાન્ય બધયનું થયું. આ એક પ્રકારના કાલ્યાનિક ભયથી હું જરાક માનસિક તાણ અનુભવી રહ્યો.

જ્યારે જ્યારે પેલો મધ્યપૂડો નજરે પડતો ત્યારે હું આછી શી છતાં તાણનો અનુભવ કરતો. મનના ઉદ્ઘેગનાં એકાધિક કારણો થવા લાગ્યાં હતાં. જીવણભાઈના પુત્રની ઘટના ફરી બને તો ? એમાં હું મારી પ્રતિષ્ઠાનું જોખમ પણ જોવા લાગ્યો.

દિવસો પસાર થતા હતા પણ કશું વિસ્મૃતિમાં જતું નહોતું. મધ્યપૂડાનો પ્રભાવ અસંપ્રશ્નાત મન (Sub-conscious)માં ઉત્તો હોય એમ હવે તો એને લગતા ઘણા વિચારો આવવા લાગ્યા. એમાંનો એક વિચાર આ મધ્યમાખીઓના ઉડવાના સમય અંગેનો હતો. પાછલાં વર્ષો સ્મરણશીં આપોઆપ આવવા લાગ્યાં અને એક અનુમાન બાંધી શકાયું કે આ મધ્યમાખીઓ ઉત્તરતી વસંતે ઉડતી હતી. આપણા પંચાંગ પ્રમાણે કહીએ તો ચૈત્ર મહિનો અને તેની આસપાસના સમયગણામાં આ ઉપદ્રવ થતો હતો.

વસંતત્રણતુ - ફૂલોની મોસમ. આટલા મોટા પૂડાની માખીઓ મધ્ય માટે ક્યાંથી રસ ચૂસતી હતી ? એમના માટે અહીં ક્યાં બગીચાઓ ખીલતા હતા ?

અમારું પચાસ વીઘાનું કેમ્પસ. એમાં અનેક પ્રકારનાં નાનાંમોટાં વૃક્ષો, વેલીઓ, ફૂલછોડ અને મોસમ

પ્રમાણે બદલાતી ફૂલ-ક્યારીઓ વગેરે હતાં. મોટાં વૃક્ષોમાં સંખ્યાવંધ છૂટાછવાયા અને કુજ-ઘાયરૂપ લીમડા (અગાઉ ઓડિટોરિયમના અભાવે શાળાની ઘણી સભાઓ આ લીમડાની ઘણામાં થતી), વિથીના રૂપમાં ઉછેરેલા હારબંધ આસોપાલવ, ગગનને ચૂમતા હોય એવા આકાશનિભિ (બૂચ), વિરાટ કદ ધારણ કરતા કાયજેલિયા, મે મહિનામાં આકાશને રાતા રંગથી ભરી હેતા મહાકાય ગુલમોર અને સપેમ્બરમાં ખીલતી નાના કંદની એ જ જાત, શિરીષ, બકુલ (બોરસલી), કોરિયા, ચંપો, પારિજાત, બોટલ બ્રશ, શિવરી, જાસુદુ, કંચનાર, ચાંદની વગેરે અને વેલાઓમાં બોગનવેલ, મધુમાલતી, જૂઈ, ચમેલી વગેરે બગીચાની શોભારૂપ ફૂલછોડમાં મોગરો, ડમરો, હજારીગલ, બારમારી, તુલસી, કેના વગેરે અને મોસમી ફૂલક્યારામાં લઇમનબૂઠી (ઓફિસ ટાઈમ), કાલી હબસી અને માળીની પસંદગીની અનેક જાતો.

આટલી બધી જાતોમાં મધમાખીઓને રસથી તૃપ્ત કરી શકે એટલી જાતો કેટલી ? બકુલનાં બોરિયાં મધમાખી માટે દુચારાધ્ય. પારિજાત રાતે મધમધી ઊંઠ પણ સવાર પડતાં તો પોતાની નીચે શેત-કેસરી ચાદર પાથરીને પોતે અકિંચન શું ઊંભું રહ્યું હોય. અને ચંપો ? અમારા અધ્યારુસાહેબ ઘણી વાર વર્ગમાં મોટા સાઢે લલકારતા : ‘ચંપા તુજમેં તીન ગુન, રંગ-રૂપ-ઔર બાસ પર એક અવગુન ઐસો ભયો, ભમર ન આવે પાસ...’ આકારા નિમ્બનું વસંતુત્તમુંં કશું કામ નહીં એ તો નવેમ્બર-ડિસેમ્બરમાં ખીલે, પણ સુગંધની વાત નહીં. મધુમાલતી મધમાખીઓ માટે મધુકોષ ખરો, પણ એની સંખ્યા માત્ર બે શાળાના મકાનની પાછળીની ટાંકીની બહારની બે દીવાલ પર. એનાં પુષ્પોની જબરદસ્ત માદક ગંધ ખરી પણ અમે એના પર મધમાખીઓનો આવરો-જાવરો જોયેલો નહીં એટલે શું કહીએ ?

કુતુહલ શમતું નહોંતું. આ મધમાખીઓ મધ માટે રસ ક્યાંથી ચૂસતી હતી ? કેમ્પસમાં હતો કોઈ ઓસ્ત ? મનમાં તર્ક ઊંઠતા હતા : પણ કોઈ મેળ બેસતો નહોતો. જાણતું તો હતું જ. છેવટે ‘રીડક્ષિઓ - એડ - ઓમ્સર્ડમ’ની પદ્ધતિ અખત્યાર કરી. આ નહીં, આ નહીં, આ નહીં... કેમ્પસનાં ઝાડ, છોડ, વેલ આ પદ્ધતિએ ટાળતાં ટાળતાં છેવટે લીમડો રહ્યો !

કેમ્પસની આસપાસનો વિસ્તાર ? નજર પહોંચે ત્યાં સુધી ડાંગરના વાવેતરવાળી અત્યારે સૂકી ભહુ થઈને તપતી ક્યારીઓ અને પાક લેવાઈ ગયેલા હજારો એકર સુધી વિસ્તરેલાં ઘઉંના વાવેતરવાળાં જેતર, માત્ર સૂકી ખંખ વગડો !

લીમડો જ રહ્યો !!

હકીકિતનો ઉદ્ય થતાં વાર ન લાગી. હા, લીમડો આ મોસમ-ઉિતરતી વસંત એટલે ચૈત્ર માસમાં પૂર બહારમાં ખીલ્યો હોય છે.

અને આપોઆપ બધી ચોખવટ થવા લાગી. જ્યારે જ્યારે મધમાખીઓને અને ઊડેલી જોઈ તે બધી ઉપર કહ્યું તેમ આછા કે વિખરાયેલા વાદળની જેમ લીમડાવણા વિસ્તારમાં ઘુમરાતી હતી.

મધપૂડાના અસ્તિત્વ અને પોષણનું મૂળ, સાચું કે ખોટું, મારા અંગત તારણ પ્રમાણે લીમડો હતું. ઉપર જગ્ઘાયા તે બધા વિચારો અને તર્ક વચ્ચે મધપૂડાના ભયથી મુક્ત થવાનો વિચાર તો સતત મને સતત સાબદો રાખ્યા કરતો હતો. એક દિવસ એનો માર્ગ પજ કોમનરૂપમાં સ્યાફના સભ્યો સાથેની ચર્ચામાં મળી આવ્યો. ગામદેથી આવ-જા (આપ-ડાઉન) કરતા એક શિક્ષકે કહ્યું : ‘અમારા ગામના બે માણસો આ કામ કરે છે. નાના-મોટા નડતરરૂપ મધપૂડાના એ નિકાલ કરી આપે છે.

‘એ કેવી રીતે ?’

‘મધપૂડાને કોથળામાં ભરી લે અને દૂર મૂકી આવે !

‘આપજા મધપૂડાનો એ નિકાલ કરી શકે ?’

‘એક વાર એ જુએ પછી કહી શકે.’

‘તમે એ માણસોને વાત કરશો ?’

‘જરૂર. એ લોકો મારા પરિચયમાં છે.’

માણસો આવ્યા. એમડો જોયું, છત ને વળગેલા મોટી ઢાલ જેવા મધપૂડાને બારીમાંથી બહાર તોકાઈને બીજા કશા આધાર વગર માત્ર વાંશી, લાકડી, કમાન વગેરે ટાંચાં સાધનોથી કામ કરવાનું હતું. જોખમી હતું, માણસો તૈયાર થયા.

કામ થયું.

લાકડીના એક છેડે ગેમેક્ષિનના દ્રાવજણી લથબથ

બાંધેલા ગાભા વડે છત નીચે મધ્યપૂડાના સ્થાને બરાબર ઘસીને આ માણસોએ પોતું કર્યું : મધ્યમાખીઓ ફરીથી એ જીવા પર ન બેસે એ હેતુ હતો.

મધ્યપૂડો બંધ કોથળે વિદાય થયો.

રાહત થઈ.

પણ થોડા જ દિવસને અંતે એ રાહત ઠગારી નીવડી. મધ્યમાખીઓ ફરીથી એમની મૂળ જીવા ઉપર જ મંડરાવા લાગી અને મધ્યપૂડો એનું મૂળ કંદ લેતો હોય એવું જણાયું.

મારી માઝત પેલા શિક્ષકભાઈ પણ આ સ્થિતિ નીરખતા હતા. એક દિવસ એમણે મને કહ્યું : ‘મેં પેલા ભાઈઓને આ વાત કરી છે. એ લોકો ફરીથી આ કામ રિપિટ કરશે.’

‘પછી પણ આ થયું ને, ફરીથી થઈને રહેશે ને ?’

‘આ વખતે કોથળો દૂર મૂડી આવશે.’

‘દૂર એટલે ક્યાં ?’

‘કટોસણા.’

કટોસણ રેલવે લાઈન ઉપરનું એક જંકશન. કરીથી સવારે ચાર વાગે ઉપડતી કડી-રણુજ ટ્રેનના માર્ગમાં આવતું આ સ્ટેશન. એ સ્ટેશને સૌરાષ્ટ્ર અને મહેસાણા તરફ જતી ગાડીઓના માર્ગ ફૂટાય. કરીથી નીકળેલી એ ટ્રેન દેઉસણા અને પછી ભોયણી સ્ટેશનો વયાવીને કટોસણ પહોંચે. આ ગાડીમાં કોચ જાંઝ પણ ઉત્તારુ ઓછા. કટોસણ કહેવાય જંકશન પણ વેરાન પ્રદેશ. સ્ટેશન બહાર નાની એક બે હોટલ અને બેત્રાણ દુકાનો. ગાડીઓના સમય વખતે માણસોની ચહલપહલ ટેખાય પછી બધું સૂનું સૂનું !

નકી કરેલા સ્થળે, કોથળાનું મુખ ખુલ્લું કરી દેવાની સમજ સાથે આ વખતે પણ મધ્યપૂડાને રવાના કર્યો.

પણ થોડા જ દિવસમાં પરિણામ એનું એ !

આ માખીઓએ પણ કબૂતરવાળી કરી.

મધ્યમાખીઓએ અંતર કાણાનું આશર્ય એ તો એક સ્વાભાવિક બૌદ્ધિક ચમક હતી. વીજળીના જબકાર જેવો ક્ષાળભરનો તરંગ.

પણ મૂળ જીવાએ ઝનૂનપૂર્વક મંડરાતી મધ્યમાખીઓ હવે મારી દસ્તિએ મધ્યમાખીઓ નહીં પણ

એક સૈન્ય હતું. દુઃમનનું સૈન્ય !

આ વિચારની સાથે જ મહાભારતના શાંતિપર્વમાંનો પેલો શ્લોક આ વિચાર સાથે જોડાઈ ગયો :

ન ઉત્ખનેદ્યસ્ય ન મૂલમ ઉદ્ધરેત !

હન્યાન તં યસ્ય શિરો ન પાતયેન્ન ॥

મૂળ સમેત ઉખાડી નાખી ન શકાય તો વૃક્ષને ખોદવું નહીં અને ધડથી માથું જુહું ન કરી શકાય તો દુઃમનને હણવો નહીં. (અર્થાત ઘા કરવો નહીં)

મારી નજરે જેમ મધ્યમાખીઓ માખીઓ રહી નહીં એમ હું પોતે પણ ચકલું પંખાની હડફેટમાં ન આવી જાય એટલા માટે મોડી રાત સુધી પરસેવે રેબળેબ થઈને કામ કરતો, કૂતરું ભૂખે મરી ન જાય એ ઘ્યાલથી ગોળ ખવડાવીને એને જિવાડતો અને કાગળના દોડિયાના કોતરમાં ફસાઈ ગયેલા ભમરાને પોતાનાં હડકાં ભાંગવાના જોખમે પણ બચાવી લેતો હું ઝાંજુ અને દયાળુ માણસ નહીં પણ જે કેમ્પસમાં એકાધિક શિક્ષણસંસ્થાઓ, પાંચ છાત્રાલયો, સ્ટાફ કાવાર્ટ્સ, ગૃહપતિ નિવાસો, રસોડાના તેમ જ અન્ય કર્મચારીઓ અને સેવકોનો બહોળો પરિવાર વસતો હતો તે કેમ્પસનો હું વડો હતો. આ વડપણ હેઠળ અનેક જવાબદારીભરી અને ક્યારેક જોખમી ઘટનાઓમાં નાયક તરીકે મેં ફરજ અદા કરી હતી. હવે ફરી એક વાર સેનાનાયક બનીને આગળ થવાનું હતું.

નળરાજને દમયંતીથી અલગ થઈ જવાનો વિચાર આવતાં જ કલિ વસ્ત્રહેદન માટે છરીરૂપે રાજાની નજરે પડ્યો હતો એવી રીતે કશી પૂર્વભૂમિકા વગર અને વાત કરવાના કે મુલાકાતના પૂર્વ સંકેત વગર મારા મદદગાર શિક્ષકભાઈએ મારી ઓફિસના દ્વારાનું ફ્લેપ ખોલીને ઓફિસમાં પ્રવેશ કર્યો. અને ખુરશીમાં બેસે એ પહેલાં એ બોલ્યા : ‘હવે છેલ્લો ઉપાય ?’

‘હા, છેલ્લો ઉપાય.’

‘એ કયો ઉપાય છે ?’

‘મધ્યપૂડા હેઠળ ભડકો.’

આ સાંભળ્યા પછી મેં જરાક મૌન સેવ્યું.

કુંઈક જુદું સમજ્યા હોય એમ શિક્ષકે પ્રશ્ન કર્યો :
‘શું કહો છો, સાહેબ ?’

સંકેત આપ્યો.

અને એક દિવસ રાત્રિના અગિયાર વાગ્યા પછી
રસ્તે અવરજવર બંધ થઈ ત્યારે પેલા બે માણસોએ કામ
શરૂ કર્યું.

એ માણસો છત નીચેની બારી આગળ હતા.

શિક્ષકભાઈ અને હું નીચે રસ્તા ઉપર ઊભા હતા.

આખી છત ભગવા રંગે રંગાઈ. એ રંગ દીવાલ
પર પણ ભરડાયો. નીચેની રેતી ભડકીલા રંગી બની ગઈ.
સામેનાં વૃક્ષોએ અભિની લપટોના રંગને ઘયાઓમાં
છુપાવ્યો. અને આખું આકાશ રગતરંગી બની રહ્યું.

૧૯૪૫ના ઓંગસ્ટની છિઠી તારીખે સવારે સવા
આઠ અને પંદર સેકન્ડ હીરોશીમાના આકાશમાં ૧૮૫૦
કૂટની ઊંચાઈએ ૧૮૦૦ કૂટના વ્યાસના એક
અગનગોળાનો વિસ્ક્રોટ થયો. એનોલા ગેના બોંબ
બેમાંથી ફેંકાયેલા સાડાચાર ટન વજનના પરમાણુ
બોંબનું આ કાળું કામ ! વિસ્ક્રોટ પછી વિમાનના

સહચાલક (કો-પાર્ટલોટ) રોબર્ટ લૂઈ બોલી ઊઠ્યો : ‘My
God, what have we done ?’

અમારા મુખમાંથી આવો કોઈ ઉદ્ગાર ન નીકળ્યો.

કામ થઈ ગયું હતું.

રાજી થવું કે ઉદ્ગ્રંન થવું એની એ પણે ખબર
ન પડી.

દિવસો વીતતા ગયા, મહિના અને વર્ષો પણ
વીત્યાં.

તે દિવસો તો શરીર ઉપર એમોનિયા લગાડીને
મધ્યમાખીઓના ડંબ બળતરાને હળવી કરી હતી પણ હેઠે
લાગેલા ડંબની બળતરાને કેમ કરીને હળવી કરવી ? ન
જાને.

(૫૦૧/૨૧, સત્યાગ્રહ છાવણી, સેટેલાઈટ,
અમદાવાદ-૩૮૦ ૦૧૫ મો. ૮૮૦૪૪૮૦૫૨૨)

ફુ. ૨૪નું અનુસંધાનાં

૩. પટેલ, મોતીભાઈ અને અન્ય (૨૦૦૪-૨૦૦૫). વિકસતા ભારતમાં શિક્ષણ અને શિક્ષક. અમદાવાદ : બી. એસ. શાહ પ્રકાશન.
૪. ત્રિવેદી, આર. એસ. અને અન્ય (૧૯૭૭-૭૮). જીન જેક રૂસોની શૈક્ષણિક વિચારધારા, અમદાવાદ : બી. એસ. શાહ પ્રકાશન.
૫. દવે, જ્યેન્ડ્રભાઈ (૧૯૭૮). શિક્ષણ-દર્શન પરિભાષા કોશ. વલ્લભવિદ્યાનગર : સરદાર પટેલ, યુનિવર્સિટી.
૬. દવે, જ્યેન્ડ્ર, (૧૯૮૮). કેળવણીના તાત્ત્વિક આધારો. અમદાવાદ : યુનિવર્સિટી ગ્રંથ નિર્માણ બોર્ડ.
૭. દવે, જ્યેન્ડ્ર (૧૯૮૮). ભારતીય ચિન્તકોનું શિક્ષણચિંતન. અમદાવાદ : યુનિ. ગ્રંથ નિર્માણ બોર્ડ.
૮. પાઠક, યુ. બી. (૧૯૭૫). મૂલ્યલક્ષી શિક્ષણ. આંધ્રાંદ, ચારોતર સાહિત્ય પરિષદ.
૯. જાની, બી. એસ. (૧૯૮૪). આચાર : પ્રથમો ધર્મ : (નૈતિક શિક્ષણવિધાર). અમદાવાદ : સંસ્કાર ગુર્જરી.
૧૦. દવે, જ્યેન્ડ અને પટેલ મોતીભાઈ, (૨૦૦૩-૨૦૦૪). શિક્ષણ ચિન્તકોનું શિક્ષણદર્શન. અમદાવાદ : બી. એસ. શાહ પ્રકાશન.
૧૧. શાહ, ગુણવંત અને દેસાઈ ધનવંત (૧૯૮૬). શિક્ષણદર્શન. અમદાવાદ : બી. એસ. શાહ પ્રકાશન
‘વૃન્દાવન’, સંસ્કાર સોસાયટી પાસે, જિનતાન રોડ,
સુરેન્દ્રનગર-૩૬ ૩૦૦૨

ઉત્ત્ય શિક્ષણ : વહીવટ, વ્યવસ્થાપન

અને વ્યવહારબું નીતિશાસ્ત્ર

ડૉ. દાઉદભાઈ એ. ઘાંચી

શિક્ષણ : સામાજિક વ્યવસ્થા : શિક્ષણ એ સમાજની એક વ્યવસ્થા [System] છે. એને પોતાનું આગવું તત્ત્વ હોય છે જે સમગ્ર વ્યવસ્થાને સક્રિય રાખવા પ્રયોજનું હોય છે. એ માટે એને સંરચના [Structure] હોય છે જેનાં અનેક પેટા-તંત્રો [Sub-Systems] હોય છે. આ વ્યવસ્થા એના ચોક્કસ, અગાઉથી નિશ્ચિત સ્વખાં [Vision] અને ધ્યેયોને અમલમાં મૂકી ચરિતાર્થ કરવા, એકજૂટ થઈને કાર્યરત રહેતી હોય છે.

આમ વ્યવસ્થાની નિરંતર સક્રિયતા ચાલતી રહે એ માટે એણે ત્રણ ઉપક્રમો કરવાના હોય છે. તે પૈકી એક છે – વહીવટ [Administration], બીજો છે - વ્યવસ્થાપન [Management] અને ત્રીજો છે - વ્યવહાર [Practices]. જો ઉત્ત્ય શિક્ષણના સંસ્થાપકો પોતાનું વિભિત્ત બંધારણ હોય [અને આજના યુગમાં આવું વિભિત્ત સ્વરૂપનું બંધારણ હોવું અનિવાર્ય ગણાવું જોઈએ] તો તેમાં કાર્યની, સત્તાની, અધિકારોની અને ફરજોની સ્પષ્ટ મંડળી કરેલી હોય, તો એવી સંસ્થાનો રોજિંદો કારોબાર સુચારુ રીતે, સરળ રીતે અને અસરકારક રીતે થઈ શકવાની પ્રબળ શક્યતાઓ રહેલી હોય છે. આ રીતે સંસ્થા પોતાની આગવી અને ભરોસાપાત્ર ઓળખ [Idnetity] સમાજમાં પાડી શકે અને એના તમામ હિતધારકો [Stakeholders] સંસ્થાના ઉદ્દેશો અને આદર્શોને મૂર્તિમંત કરવા એક સુગ્રથિત ટુકડી [Team] તરીકે, પ્રતિબદ્ધતાપૂર્વક એક ઉમદાસાહસના ભાગીદારો [Partners] તરીકે સફળ પણ થઈ શકે.

નિરિધ પ્રબંધના પાયાનું દર્શનશાસ્ત્ર : શિક્ષણની સંસ્થાએ એના નિશ્ચિત ઉદ્દેશો સિદ્ધ કરવા અનેક કામગીરીઓ કરવાની હોય છે. જેવી કે વિદ્યાર્થીઓને

પ્રવેશ આપવો, અભ્યાસક્રમો ઘડવા અને તે પ્રમાણે શિક્ષણ અને મૂલ્યાંકનનાં કાર્યો કરવાં, શિક્ષણકાર્ય કરનારા સક્ષમ અને આવશ્યક અનુભવ અને લાયકાતો ધરાવતા અધ્યાપકો નિયુક્ત કરવા, તેમને નિયમાનુસારના પગારધોરણો સહિત નોકરીના નીતિનિયમોથી અવગત કરી, તેમની સહાયથી શિક્ષણસંસ્થાધન, જ્ઞાનવિસ્તરણ, સમાજસેવા વગેરે વિવિધ કામગીરીઓને ન્યાય આપવો, તેમનો સતત વ્યવસ્થાપિક વિકાસ થતો રહે તેવા પ્રયત્નો કરવા, વિવિધ સામાજિક સંસ્થાઓ, સરકાર, વાલીઓ, ભૂતપૂર્વ વિદ્યાર્થીઓ વગેરે સાથે જીવંત, અન્યોન્યને ઉપકારક સંબંધો બાંધવા, જાળવવા અને વધુ નિરંતર જીવંત રહે, ચેતના વડે ઊભરાતી રહે અને સદ્ગ વિકાસમાન અને તરો-તાજા રહે એવાં બધાં વાનાં કરવા, ઉપર જજાવેલી ત્રણ ચાલનાઓ સભાનપણે અમલમાં રહે એ જોવું પડે. એ ત્રણેયના પાયામાં નીચે જજાવ્યા જેવી દાર્શનિક ભૂમિકા હોય છે જેનું હુમેશાં ધ્યાન રાખવું પડે.

(૧) વહીવટ વ્યવસ્થા [Administration] : આ વ્યવસ્થાનો પાયો છે સંસ્થાના કારોબાર માટે ઘડાયેલા કાયદા [Law] કાનૂન, નિયમો (Rules), નિયમનો (Regulations), હુકમો, આદેશો, ધારાધોરણ વગેરેનો. આ બધાય વહીવટની પોથીમાં લખાયેલા વિધિવત સ્વરૂપ ધરાવતા પ્રબંધો છે. સંસ્થા ચલાવનારા શૌને આ બંધનકર્તા છે, તે બધાય અનિવાર્ય છે. અને તેમાં સુધારા વધારા, ફેરફાર વગેરેને વિધિપૂર્વક આમેજ કરવાની જોગવાઈઓ હોય છે. ટૂંકમાં જેને કાયદાનું શાસન [Rule of Law] કહેવાય છે, એ પ્રસ્તુતિ કરનારા આ બધા પ્રબંધો હોય છે. આ પ્રબંધોનો અમલ [Implementation] યથા સમય, ચોક્કસાઈથી, પક્ષપાત વિના, અપવાદ

વિના કે કચવાતા મને નહીં પણ મક્કમપણે પરિણામદાયી રીતે કરવો જોઈએ, એનું પાલન કરાવવું જોઈએ અને એના ભંગ બદલ કે એના હુસુપ્યોગ કે અનુપ્યોગ માટે જરૂરી શિક્ષાત્મક પગલાંની પણ જોગવાઈઓ હોવી જોઈએ. હા, આવી જોગવાઈ, કુદરતી ન્યાયના સિદ્ધાંતો સાથે સુભંગળ હોવી જોઈએ અને અમલનો અતિરેક ટણી માનવીય અભિગમથી રેમનો અમલ થવો જોઈએ. કાયદાનો શબ્દાર્થ અને તેનું હાઈ બંને વચ્ચે સમજપૂર્વકનું સંતુલન જળવાય એ રીતે એનો અમલ થાય એ જરૂરી છે.

સંસ્થાઓના વહીવટીની બાબતમાં ગેરવહીવટ, અતિકમી વહીવટી, ભષાચાર, ઢીલાશ, વિલંબ, અનિર્ણાયકતા, વહાલાં-દવલાંની નીતિ વગેરે જેવાં અનિષ્ટો સંકળાયેલાં જોવાં મળતાં હોય છે. પારદર્શા વહીવટ કે જવાબદારી ભરેલો વહીવટ, કરવાને બદલે એકાધિકારવાળો ઘંમડી કે તુંડમિજાજુ વહીવટ, નોકરશાહી કે લાલ સ્થિતુર શાહી [Red Tapism]થી વિકૃત થયેલો જુલ્દી વહીવટ વગેરે જેવાં દૂષણો આજના જગતમાં અજાણ્યાં દૂષણો નથી. અનેક વહીવટી તપાસપંચ્યો દ્વારા કરાયેલા વહીવટી સુધ્યારણા માટેનાં અસંખ્ય ડાખ્યાં-ડાખ્યાં સૂચનો અને ભલામણો આપણા દેશના વહીવટી દફ્તરમાં સંગ્રહાયેલાં રહ્યાં છે, તેમ છતાં “વહીવટ” નામે જ એક ડરામજી સંકલના ઘર કરી ગયેલી જોવા મળે છે. એ જ સૂચયે છે કે ઉચ્ચ શિક્ષણ ક્ષેત્રે ‘વહીવટ’ નિર્મજ, નિર્દોષ અને નિર્ભેણ રહે એ માટે કેટકેટલું હજુ કરવાનું બાકી છે ! માનવતાપૂર્ણ વહીવટ [Humanised Administration] હજુય આપણા દેશ માટે અનેક જોજનો દૂર રહેલી શક્યતા જ છે ન ?

(૨) વ્યવસ્થાપન વ્યવસ્થા : વ્યવસ્થાપન (Management)એ વીસમી સદીમાં ઉદ્ભબરેલું અને સતત વિકસનું રહેલું એક સમાજશાસ્ત્ર છે જે ૨૧મી સદીના જ્ઞાનયુગમાં પૂરબહારમાં ખીલી રહેલું એક ખૂબ પ્રભાવશાળી માનવવર્તણૂકને ઉજાગર કરતું વર્તનશાસ્ત્ર [Behaviour Science] છે. કેટલાક લોકો વંગમાં કહે છે કે વર્તમાન ઉદ્યોગ, ધંધા અને રાજકારણ તેમજ સંસ્થાઓના સંચાલન માટે વિદ્ધાનોએ જે ત્રણ શાસ્ત્રો વિકસાયાં છે તે છે ભૌતિકશાસ્ત્ર જેવાં કઠિનશાસ્ત્રો [Hard Science], અર્થશાસ્ત્ર જેવાં મૂદુ શાસ્ત્રો [Soft

Science] અને વ્યવસ્થાપન [Management] જેવાં ભામક શાસ્ત્રો [Pseudo Science]. ગમે તે કહો પણ વ્યવસ્થાના શાસ્ત્રની વર્તમાન યુગમાં બોલબાલા છે ! એના વિના સમાજનું કોઈ પણ તંત્ર ચાલી શકે એમ નથી.

વ્યવસ્થાપનશાસ્ત્રની અનેક પેટાશાખાઓ પણ ખૂલ્લી છે અને નવી નવી અન્ય એવી ખૂલ્લી પણ જાય છે. એના શિક્ષણ તાતીમ, પ્રયોગ અને સંશોધન માટે અનેક યુનિવર્સિટીઓ અને ખાનગી કોપોરેશનનાં પ્રતિષ્ઠાનો પણ જાત-જાતના કાર્યક્રમો આપતાં જોવા મળે છે. અલબત્ત, આ શાસ્ત્રે પોતાનું આગવું દર્શનશાસ્ત્ર વિકસાયું છે, એ માટેની વિવિધ પદ્ધતિઓ વિકસાવી છે, એના અધ્યયનનાં અનેકવિધ સાધનો પણ વિકસાવવામાં આવ્યાં છે. એમનો વિવેકપૂર્વક ઉપયોગ કરીને કેટલીય શિક્ષણ સંસ્થાઓ પાંગરી છે, આબાદ બની છે અને જગતને ઊંચી ક્ષમતાઓ ધરાવતું માનવ સંસાધન ઉપલબ્ધ કરી રહી છે.

શિક્ષણનું વ્યવસ્થાપન [Education Management]ની વિશિષ્ટ વિદ્યાશાખા [Discipline]નું જ્ઞાન અને તેના કૌશલ્યો ધરાવતા કલ્યાનશીલ, સાહસિક, આયોજનવિદ અને નિર્ણાવાન ડીન, આચાર્ય, વિભાગીય વડા, નિયામક જોવા હોક્કા પર નિયુક્ત થયા હોય અને પૂરતી મોકળાશ અને સ્વાયત્તતાથી કાર્યક્રમાને અંજામ આપવાની સુવિધા અપાઈ હોય તો હુનિયામાં કોઈ કારણ નથી કે એમની સંસ્થા કેમ ઉત્તમોત્તમ ગુણવત્તા ધરાવતી, વૈચિક સ્વર્ધાત્મકતા વાળી ન બની શકે. અરે, કોપોરેટ જગતની ભંગાર, નાદાર અને નાકામિયાબ નીવડેલી કેટલીક કંપનીઓ યોગ્ય દસ્તિમંત અને હાથ ધરાવતા મેનેજરો મળતાં કેવો અજબ બદલાવ [Turnaround] કરી શકતી હોય છે એ તાજેતરના વિશ્વાસ આર્થિક ઇતિહાસમાં નોંધાયું છે.

ઉચ્ચ શિક્ષણ ક્ષેત્રે ભારતની જ અભીમ પ્રેમજી યુનિવર્સિટી, જિંદાલ યુનિવર્સિટી, સિક્કિમ મણિપાલ યુનિવર્સિટી વગેરેએ ટૂંકા ગાળામાં ઉત્તમ મેનેજમેન્ટ પ્રક્રિયાના વિનિયોગ દ્વારા કેવી પ્રયંક કીર્તિ હાંસલ કરી છે. સંપ્રત ઇતિહાસ એનો સાક્ષી છે.

ગુજરાતમાં જ જોઈએ તો નિરમા યુનિવર્સિટી, કરી

સર્વ વિશ્વવિદ્યાલય, ગણપત યુનિવર્સિટી વગેરે પણ એજ્યુકેશન મેનેજમેન્ટના સફળ પ્રયોગના જ નમૂના છે ને ?

અલબત્ત, વ્યવસ્થાપન [Management] પણ નબળું, પાંગળું, દિશાવિહીન હોઈ શકે છે. એનાથી બચવું રહ્યું.

(૩) વ્યવહાર [Practices] પ્રકારનું વ્યવસ્થાપન : આપણે જોયેલા બે પ્રકાર, અનુક્રમે વહીવટ અને વ્યવસ્થાપન, નિશ્ચિત આકાર, સરહદી અને પ્રદેશ ધરાવતા પ્રકારો છે. ત્રીજો પ્રકાર છે કોડાસ્ટૂઝનો, હેયા ઉક્લટનો, આંતરેપ્રેરણા [Intuition]નો, નેત્રિક સ્પષ્ટતા, સરળતા અને હિંમત [Guts]નો. ગુજરાતની ભૂમિ પરંપરાથી સાહસ અને સફળતાની ભૂમિ બની શકી હોય તો તેના પાયામાં ગુજરાતી પ્રજાની આ વ્યવહારુતાની સૂજ રહેલી છે. અમદાવાદનો સુતરાઉ કાપડની મિલોનો ઉદ્યોગ, સૌરાષ્ટ્ર અને કચ્છના સાગરખેડુઓનો વિશ્વવ્યાપારનો ઉદ્યમ, સર જમશેદજી તાતાની સ્ટીલ ઉદ્યોગની સફળતા, કસ્તૂરભાઈ લાલભાઈ, ધીરુભાઈ અંબાશી, ગૌતમ અદાજી, જાયડસ ડેલિવાળા પંકજ પટેલનું ફાર્માસ્યુટિકલ ઉદ્યોગનું પ્રયંડ સાહસ - આ બધા આંતરસૂઝના કરિશમાનાં દસ્તાવેજ છે. એમની એ સાહસદિષ્ટ શિક્ષણના સંચાલનમાં પ્રયોજય તો કેવાં હોનહાર પરિણામો આવી શકે છે ? જુઓ એના કેટલાક નમૂના :

વલ્લભવિદ્યાનગરની યુનિવર્સિટી અને ચારુતર વિદ્યામંડળની પાછળ ભાઈકા, ભીજાભાઈ સાહેબ, એચ. એમ. પટેલ અને હાલ સી. એલ. પટેલની પ્રેરણા બેશૂમાર રહેલી છે. કરી સર્વ વિદ્યાલયના વિકસના પાયામાં છિગનભા, પુરુષોત્તમદાસ વકીલ, મારોકલાલ પટેલ જેવા સાહસવીરોનું નેતૃત્વ રહેલું છે. આંશંદની ચરોતર એજ્યુકેશન સોસાયટીના જવલંત ઈતિહાસમાં ઈશ્વરભાઈ પટેલ, વિહુલભાઈ પટેલ વગેરેનો ફાળો અમૂલ્ય રહેલો છે. આવાં તો અનેક દસ્તાવેજ સાંપ્રત ગુજરાતના વિકસની તવારીખમાં મોજૂદ છે. શિક્ષણનું સંચાલન આવા અંતઃસ્કુલરણાવાળા, સ્વાર્પણને વરેલા, સાહસિકોના ગણતરીપૂર્વકના જોખમ ઉપાડવાની માનસિક તેયારીનું જ ફળ છે એનો ઈતિહાસ સાક્ષી છે.

સુગરિત સંચાલન પદ્ધતિ : (Synergistic Management Strategy)

ગુજરાતના ઉચ્ચ શિક્ષણ ક્ષેત્ર સામે ૨૧મી સદીના શાનયુગનો તકાદો છે કે કોઈ પણ પ્રકારની છોછ રાખ્યા વિના, પોતાના સર્વતોમુખી વિકાસ માટે એવા ઉચ્ચ શિક્ષણનો પ્રબંધ કરવામાં આવે, જેનું સંચાલન કરવા આ લેખમાં વર્ણવેલી ત્રણેય પદ્ધતિઓના સુયોગ મિશ્રણ દ્વારા, પ્રયોગલક્ષી અભિગમથી આગવી રણનીતિ [Strategy] વિકસાવવી, અનું માર્ગદર્શક સાહિત્ય તૈયાર કરી, એના અમલ નિરીક્ષણ [Monitoring], મૂલ્યાંકન [Evaluation]ની કાર્યક્રમ માટે પદ્ધતિઓ વિકસાવી, હવે પછીના વર્ષોમાં કરવાના ઉચ્ચ શિક્ષણ ક્ષેત્રના વિકાસનો પર્યાપ્ત પ્રબંધ કરે. આ સારું માર્ગદર્શક બની રહે.

એવો ગુજરાતના શિક્ષણક્ષેત્રે અનેક પ્રયોગોનો ઈતિહાસ પડેલો છે, અનેક સંસ્થાઓની સફળતાની ગાથાઓ સંઘરાયેલી છે, અનેક શિક્ષણક્ષેત્રના સાહસિકો [Entrepreneurs]ની સાહસકથાઓ રહેલી છે જે બધાં ગુજરાતની આગવી શિક્ષણ સંચાલનની તારીર ઊભી કરવામાં માર્ગદર્શક નીવિરી શકે એમ છે.

અલબત્ત, આ સાહસ પ્રામાણિકપણે ઉપાડવું પડશે. એના માટે નવી કેન્દ્રીય સેતુ બને એવી સંરથા સ્થાપવી આવશ્યક રહેશે એ સંરથા શિક્ષણના સંચાલનનું નવું દર્શન, નવી યોજનાઓ, નવી કાર્ય પદ્ધતિઓ, નવાં સંશોધનો અને નવા અખતરાઓ માટેની નર્સરી [Nursery] એટલે કે ધરુવાડિયા સમાન એક ચેતનવંતી માનવસંસ્થા હશે. હા, આ ધીરજ માગી વેતું મહાકાય અભિયાન હશે. અનું અનુસરણ કરવા માટેની તિતિક્ષા અને ધૂતિ, કવીશ્વર દલપત્રરામે નિર્દેશશેલી રીતે હંસલ કરવી પડશે. આ રહી એમની કંવિવાણી :

“ન ખણાય ફૂવો ક્ષાણમાં ખણતાં જ,
ખણાય ફૂવો ખણતાં, ખણતાં,
ન ચણાય હવેલી પૂરી પળમાં જ
ચણાય પૂરી ચણતાં, ચણતાં
ન વણાય પૂરું પટ તો પળમાં,
વણાય પૂરું, વણતાં, વણતાં,
ન ભણાય ઘણું દિનમાં દલપત,
ભણાય ઘણું, ભણતાં, ભણતાં.

ઉપસંહાર : શિક્ષણનું સાહસ [Enterprise]એ માનવઘડતરનું મહાસાહસ છે. એનું સંચાલન ત્રણ અલગ અલગ અભિગમો - વહીવટ, વ્યવસ્થાપન અને વ્યવહારથી કરવા કરતાં, ત્રણોયનો જીવંત સમન્વય સાધી દરેક શિક્ષણ સંસ્થાનુંનિવર્સિટી કે કોલેજ - પોતાની આગવી જરૂરિયાતોને ધ્યાનમાં રાખી, સંચાલન કરે તો એનાં ઉત્તમ ફળ - શિક્ષણની ગુણવત્તાના સ્વરૂપે, વિદ્યાર્થીઓના ધારદાર ચારિત્ર અને ક્ષમતાના વિકાસના સ્વરૂપે, અધ્યાપકોના સુચારુ વ્યવસાયી વિકાસના સ્વરૂપે, શિક્ષણ સંસ્થાની ઊંચી સામાજિક પ્રતિષ્ઠાના સ્વરૂપે મળવાની પૂરી શક્યતા છે, જરૂર છે ત્રણોય અભિગમનોના સુભગ સમન્વયની. આ માટે કોઈની પણ રાહ જોયા

વિના, દરેક સંસ્થાએ, પોતાના સર્વે હિતધારકોનું સંગઠન સાધી આરંભ કરવાની ઘડી ગુજરાતમાં અને ભારતમાં આવી ચૂકી છે. આવું નિષ્ઠાપૂર્વક કરવામાં આવશે તો અવશ્યમેય આવતાં થોડાંક જ વર્ષોમાં આપણી ઉચ્ચ શિક્ષણની સંસ્થાઓ વિશ્વકક્ષાની સર્વોચ્ચ ૧૦૦ કે ૨૦૦ સંસ્થાઓ પૈકી સ્થાન મેળવી શકશે. જરૂર છે સંકલ્પની ! સાહસની ભાવનાની ! સમર્પણની ભાવનાની !

(પૂર્વ ઉપકુલપતિ, હેમચંદ્રચાર્ય ઉત્તર ગુજરાત નુંનિવર્સિટી, પાટણ. નિવાસ : બજારમાં, ટાવર પાસે, કલોલ, જિ. ગાંધીનગર)

સનાતની છતાં સુધારક

બાપુજી જ્યારે દક્ષિણ આફિકાથી ભારત આવ્યા ત્યારે એમને માથે ચોટલી ન હતી, ગળામાં જનોઈ ન હતી. હરદ્વારના કુંભ મેળામાં એક સાધુએ તેઓને બને માટે આગ્રહ કર્યો. ત્યારે બાપુજીએ માથે ચોટલી રાખવાનું સ્વીકાર્યું, અને જનોઈની ના પાડી. એની વાત મારી આગળ કરતાં કહ્યું :

“મારે હિંદુ સમાજમાં મોટા મોટા સુધારા કરવા છે, સુધારા માટે લડવું છે, અને તે પણ એક નિષ્ઠાવાન હિંદુ તરીકે. પ્રસંગ આવ્યે મારે આ સમાજ વિરુદ્ધ ઉપવાસ પણ કરવા પડે. તેથી મારે સમાજ સાથે શક્ય તેટલા એકરૂપ થવું છે. હું પોતાનો જ છું, એવું આ સમાજને લાગવું જોઈએ. તો જ હું એમાં કાંઈ ફેરફાર કરાવી શકીશ. ત્યારે, જેટલી બાબતમાં એમના રિવાજો પળાય, તેટલામાં એમને રાજી રાખવા એ જ ઉત્તમ નીતિ છે. માથે ચોટલી રાખવા જેવી નજીવી વસ્તુમાં સુધારો કરી સમાજથી નોખા પડવામાં લાભ શો ?”

જનોઈ વિશે એમજો કહ્યું : “હિંદુ સમાજમાં નકામા અનેક વાડા પડ્યા છે, અને તેથી હિંદુ સમાજ નબળો પડતો જાય છે. તેના કકડા થાય છે એમાં અમુક લોકોને જનોઈનો અવિકાર છે, અમુકને નથી, એવો નકામો બેદ છે. ત્યારે આપજો એ અવિકાર વિનાના લોકોમાં જ ભળી જઈએ.”

ગાંધીજીમાં બહુ મોટો સુધારક હતો. પણ ગાંધીજી વાણિયા હતા. આ સ્વભાવને લીધે ગાંધીજીએ પોતાનો સમાવેશ સનાતનીઓમાં કરાવ્યો, અને કાર્યક્રમ સ્વીકાર્યો સુધારકોનો.

શ્રદ્ધાનું પ્રતિબિંબ

મનુષ્યપ્રાણીએ કેટલોયે અન્યાય કર્યો હોય અને કેટલાંયે પાપ કર્યો હોય, તોપણ મનુષ્ય એ મનુષ્ય છે; તેને આખરે ધર્મનો રસ્તો સૂજશે જ, એવી ગાંધીજીની અમર શ્રદ્ધા છે. એ શ્રદ્ધાથી જ તેઓ બધું સહન કરે છે, અને સહન કરીને પોતાની શ્રદ્ધા બીજામાં રેત છે. તેમનું બાળક જેવું નિર્મણ મુક્ત હાસ્ય એમની એ શ્રદ્ધાનું જ પ્રતિબિંબ છે. લોકવાર્તામાં જે વર્ણન આવે છે કે પવિત્ર પુરુષોના હાસ્ય સાથે પુષ્પ અને મોતાના પોશ ઝરે છે, તે ગાંધીજીના હાસ્યમાં ચરિતાર્થ થયું છે.

-કાકા કાલેલકર
‘ગાંધી-ગંગા’ : ૨માંથી સાભાર

મૂલ્યાંગી સંક્ષિપ્તના

ડૉ. મોતીભર્જ મ. પટેલ

૧. પ્રાચ્યાવિક :

મૂલ્યનો સાદોસીધો અર્થ : ‘માનવે વસ્તુને આપેલો અર્થ’ એવો થાય. મૂલ્યવિચારમાં વસ્તુનું મહત્વ નથી, અને અપાયેલા અર્થનું મહત્વ છે. વિવિધ વ્યક્તિઓને મન જુદી જુદી વસ્તુઓ મૂલ્યવાન હોય છે. વસ્તુને અર્થ આપનાર માનવ છે. એટલે માનવના સંદર્ભ વિના મૂલ્યનો વિચાર અશક્ય છે. મનુષ્યનું જીવન, સુખ, સ્વતંત્રતા, પૈસા, આનંદ, સિદ્ધિ વગેરે બાબતો જીવનરીતિ નક્કી કરવામાં અગત્યનો ભાગ ભજવે છે.

જ્યારે માનવને આચરણ માટે કોઈક કિયા પસંદ કરવાનો પ્રશ્ન ઊભો થાય છે ત્યારે તે અમુક ચોક્કસ કિયા એટલા માટે પસંદ કરે છે કે, બધી જ કરવા જેવી કિયાઓમાં તે કિયા તેને મન શ્રેષ્ઠ છે. યોગ્ય છે. સારી કે ખરાબ, યોગ્ય કે અયોગ્ય નક્કી કરવાની મથામણમાંથી શું સારું કે યોગ્ય તે નક્કી થાય છે. ગ્રીક ભાષાના axious શબ્દ ઉપરથી ઊતરી આવેલો અંગેજ શબ્દ Axiology શબ્દ મૂલ્યમીમાંસા માટે વપરાય છે. આ મૂલ્ય એટલે જ પસંદગી માટે યોગ્ય. ગ્રીક લોકોના સમયથી મૂલ્ય સંબંધી સમસ્યાની સૈદ્ધાંતિક બાજુ પર લખાતું આવ્યું છે. આ શબ્દ ‘મૂલ્યમીમાંસા વિદ્યા’ મૂલ્યોની પ્રકૃતિ, તેનાં મૂળ, વર્ગીકરણ તેમજ વિશ્વમાં મૂલ્યોના સ્થાન સહિત મૂલ્યની સામાન્ય ઉપપત્તિ (Theory)ના અભ્યાસને માટે પ્રયોગ્ય છે.

જેના દ્વારા ઈશ્થાઓ સંતોષથાય તે વ્યક્તિ માટે મૂલ્ય અને મૂલ્યવાન બને છે. (Value-Valuable). મૂલ્યો વ્યક્તિમાં અને વ્યક્તિ માટે રહેલાં છે. તેનાં કેટલાંક વિશેષ લક્ષણો જોઈએ.

- મૂલ્યો અનુભૂતિ દ્વારા જ જાણી શકાય છે. તેની સાંઘિક-જથ્થાત્મક ગણતરી શક્ય નથી.
- દરેક વસ્તુ સાથેની અનુભૂતિમાંથી મૂલ્યોનો જન્મ

થાય છે. તેનાથી વ્યક્તિને સંતોષ થાય છે કે તેના

- માટે સારું છે. જે સારું હોય છે તે મૂલ્ય બને છે.
- મૂલ્ય અને વ્યક્તિ પરસ્પર સંકળાયેલાં છે. વ્યક્તિ જ મૂલ્યનું કેન્દ્રસ્થાન અને માપદંડ છે.
- જેના દ્વારા વ્યક્તિને અનુકૂળન પ્રાપ્ત થાય છે તેનો વ્યક્તિ મૂલ્ય તરીકે સ્વીકાર કરે છે.
- જ્યારે વ્યક્તિને સંપૂર્ણતાનો પરિચય થાય છે ત્યારે શક્ય તેટલા હકારાત્મક મૂલ્યોને તે સ્વીકારે છે.
- મૂલ્યો દ્વારા વ્યક્તિ, સમાજસુધારકો, કેળવશીકારો, સંસ્થાઓ માર્ગદર્શન મેળવે છે.
- મૂલ્યો સાંસ્કૃતિક, શાન અને કૌશલ્યો કરતાં કંઈક વિશેષ પ્રદાન કરે છે, જેમાં વ્યક્તિની માન્યતા, ઈશ્થાઓ, અપેક્ષાઓ, વલણો અને વિચારસરણીઓનો સમાવેશ થાય છે.
- ખરેખર મૂલ્યનું હોવું એ એક મૂલ્ય છે.
- મૂલ્યથી આનંદની અનુભૂતિ થાય છે, જીવા માટેની પ્રેરણ અને બળ પ્રાપ્ત થાય છે.
- જેનામાં કામનાઓ હોય અને કામનાઓ પૂરી પાડવાની ગુંજારી હોય તેને મૂલ્ય કહેવાય.
- મૂલ્ય એ મનુષ્યના અસ્તિત્વને અર્થપૂર્ણતા બતાવાની પ્રક્રિયા છે.
- મૂલ્ય એ જીવનનું પ્રજીવક (વિટામિન) પોષક તત્ત્વ છે.
- મૂલ્ય માનવને જીવન જીવવાની ગંભના પૂરી પાડે છે. જે શાશ્વત ગંભના છે.
- માનવ જ્યારથી જન્મ્યો ત્યારથી મૂલ્યનો ઉદ્ભબ થયો.
- માનવીના અસ્તિત્વને અસ્મિતા તરફ દોરી જનાર મૂલ્ય છે.
- મૂલ્યથી સર્મર્પણનો ભાવ જન્મે છે.

- મૂલ્ય એ માનવના જીવનમાં ઈશ્વરનું આગમન છે.
- મૂલ્યો જ્યારે કાર્યાન્વિત બને ત્યારે તેમાંથી આર્દ્ધ જન્મે છે.
- મૂલ્યો ખરેખર અમૂલ્ય છે.

હેવટે તો માનવ અસ્તિત્વ અને માનવના વિકાસ સાથે મૂલ્યનો પ્રશ્ન પણ સંકળાયેલો છે. મૂલ્યનું સર્જન કે વિસર્જન એ માનવ મનના વ્યાપાર પર આધ્યાત્મિક રેથી કવિ સુન્દરમૂલ્ય કહે છે : ‘માણસની આસપાસ આપું જગત અને તેના અનંત પદાર્થો પડેલા છે. એ પદાર્થોને માણસ પોતાના જીવન સાથે કેવી રીતે સંકળે છે તે પ્રમાણે પદાર્થનું મૂલ્ય બંધાય છે. આ રીતે મૂલ્ય એ માણસની દુનિયાનો શર્બટ અને વ્યાપાર છે. એ સભાન બનેલ ચેતનાની ગતિ છે.’

કેળવણીનું ક્ષેત્ર જેવું ધ્યેયોનું ગણાય એવું મૂલ્યોનું પણ ગણાય. દિક્કાળ મુજબ કેળવણીનાં ધ્યેયો ફરતાં રહે છે, ફરતાં રહેવાં જોઈએ. જો પરિવર્તનશીલ ન હોય તો કેળવણીનું ક્ષેત્ર બંધિયાર થઈ જાય. પ્રગતિ જ ન કરી શકે. એ રીતે જમાના પ્રમાણે મૂલ્યોમાં પરિવર્તન આવતું હોય છે. કાકાસાહેબ કાલેલકર કહે છે : ‘સમાજે પણ વાર્ધક્ય યળવા મૂલ્યોનું રૂપાંતર કરવું જોઈએ. સાપની કાંચળી જૂની થાય છે ત્યારે એને ગુંગળાવે છે, ઘરડો બનાવે છે. સાપ પોતાની કાંચળી ઉતારી નવજવાન થાય છે.’ અહીં એ વાત ધ્યાનમાં રાખીએ કે કાંચળી દૂર થાય છે, સાપ દૂર થતો નથી. મરતો પણ નથી. આત્મા તો એનો એ જ રહેશે, બાબ્ય દસ્તિએ જ ફેરફાર થાય છે. દેશના પ્રવર્તમાન સમયની અસર મૂલ્યો પર અવશ્ય થાય છે. જીવનમૂલ્યોની શોધ અને સંશોધન આધુનિક છે. જીવન બે વિશ્વુદ્ધોમાંથી ઊભી થયેલી પ્રશ્નાવિદી છે. છેક ઓગણીસમી સર્વીના અંત સુધી જીવનમૂલ્યોની આ રીતે શોધ કરવી પડતી ન હતી. દરેક માણસને પોતાનો ધર્મ એ મૂલ્યો જ આપતાં હતાં. માનવ નીતિપરાયણ જીવન જીવતો અને સંતોષથી રહેતો. ઔદ્યોગિક કાન્નિત, વિશ્વુદ્ધો, સામ્યવાદનો ઉદ્ય, ગ્રાસવાદ, વિજ્ઞાન અને ટેકનોલોજીનો વિકાસ આ બધાં પરિબળોએ મૂલ્યો પર કુઠારાધાત કર્યો છે. પરિણામે આજે માનવ પુનઃ મૂલ્યની શોધમાં ભટકી રહ્યો છે.

૨. મૂલ્યનો અર્થ

ભારતીય દર્શનશાસ્ત્રના અધ્યાપક પ્રો. ડબલ્યુ એમ. અર્બન પોતાના Fundamental of Ethics પુસ્તકમાં મૂલ્યનાં ત્રણ લક્ષણો દર્શાવે છે.

૧. મૂલ્ય તેને કહેવાય જે માનવ ઈચ્છાઓને સંતોષે છે.

૨. મૂલ્ય એ મનોવૈજ્ઞાનિક સ્વરૂપે પ્રગટ થતું જૈવિક પરિબળ છે.

૩. જે આત્મા કે આત્મસાક્ષાત્કારના વિકાસ પ્રત્યે દોરે તે સ્વતઃ મૂલ્ય છે.

આમ, આત્મસાક્ષાત્કારના ઉચ્ચ લક્ષને પામવા માનવ ઈચ્છાઓને સંતોષતું જૈવિક પરિબળ મૂલ્ય છે. અહીં ‘મૂલ્ય’ શર્બટ ‘મૂલ્યવાન’ વિશેષજ્ઞના સંદર્ભમાં પ્રયોગાયો છે. એટલે કે માનવઈચ્છાઓને સંતોષતી મૂલ્યવાન જૈવિક બાબત કુ જે વ્યક્તિને આત્મસાક્ષાત્કારની પ્રક્રિયા પ્રત્યે દોરે છે. અહીં બાબત કઈ તે પ્રશ્ન વ્યક્તિલક્ષી બાબત છે. આર્થિક, સામાજિક, ધાર્મિક, રાજકીય, શાનવિષયક હોઈ શકે. એનો અર્થ એ થયો કે કોઈ વ્યક્તિને મન તેની ઈચ્છાઓને સંતોષતું મૂલ્યવાન, જૈવિક પરિબળ સામાજિક છે અને તે તેને આત્મસાક્ષાત્કારની પ્રક્રિયા તરફ દોરે છે. અર્થાત્ ‘સામાજિક મૂલ્ય’ તેને મન મહત્વનું છે. મૂલ્યનો અર્થ કેટલાક વિચારકોનાં વિચાર પરથી તારવીએ :

‘મૂલ્ય એક વિચાર છે, સંકલ્પના છે. એટલે કે જીવનમાં કંઈક મહત્વપૂર્ણ હોવા વિશેનો વિચાર કે સંકલ્પના એટલે મૂલ્ય. જ્યારે મનુષ્ય કશાકનું મૂલ્ય કરે છે ત્યારે તે કંઈક યોગ્ય કરવા કે મેળવવા પ્રયત્ન કરવા યોગ્ય હોવાનું સૂચવાય છે.’

- ફેંકન જે. આર.

‘મૂલ્ય એટલે વિવેક જીવનરીતિમાં વણાયેલ વિવેક’

- કાકાસાહેબ કાલેલકર

‘મૂલ્યોનો સીધો સાદો અર્થ માનવે વસ્તુને આપેલ ‘અર્થ’ એવો થાય. અહીં વસ્તુનું મહત્વ નથી તેને આપનાર અર્થનું મહત્વ છે. વળી અર્થ આપનાર માનવ છે. એટલે માનવના સંદર્ભ વિના મૂલ્યનો વિચાર અશક્ય છે.’

- કાન્નિકુમાર જોશી

આ સંદર્ભો ઉપરથી માલૂમ પડે છે કે : વ્યક્તિ શું બન્યું તે અંગેનું અવલોકન કરે છે. જે તે બનાવ શા માટે બન્યો તેનું પૃથક્કરણ કરતાં તેનાં કારણો તે તારવી શકે છે. પણ આ ઘટનામાં જે વ્યક્તિએ જોડાયેલા હતા તેઓ શું અગત્યનું મૂલ્યવાન માનતા હશે તે વિચારતાં વ્યક્તિની સમક્ષ મૂલ્ય રજૂ થાય છે. વ્યવસ્થા અધિકારી જ્યારે રોડ ઉપરનો ટ્રાફિક હટાવવાનું શરૂ કરે છે ત્યારે આપણે ટ્રાફિકને અડચણાપું બાબતો દૂર કરવી, રોડ સાફ્ટ-સૂધરો રાખવો વગેરે આ બનાવવનાં કારણો ખોળી શકીએ. બનાવ સાથે જોડાયેલું અધિકારીનું મૂલ્ય : Administrative Value અહીં બનાવવનું કારણ છે તે જાણવું અગત્યનું છે, જીવનવ્યવહાર દરમિયાન વ્યક્તિ આ રીતે મૂલ્યથી પરિચિત થાય છે અને તેને આત્મસાત્ર કરવાનો પ્રયત્ન કરે છે. મૂલ્ય એ વિચાર-એક સંકલ્પના છે. જે વ્યક્તિના જીવનમાં ઉપયોગી હોય તે અંગે તે શું વિચારે છે, તે રજૂ કરે છે. વ્યક્તિ જ્યારે મૂલ્યવાન શું છે તે નક્કી કરે છે ત્યારે તેને તે 'ઉપયોગી', 'મહત્વનું', 'મેળવવા યોગ્ય' ગણે છે. ડિક્શેનરીના મતે મૂલ્ય એટલે 'ઉપયોગી', 'મહત્વનું', 'મેળવવા યોગ્ય' - એ સંદર્ભમાં આ સંકલ્પના શબ્દાર્થ સંબંધિત છે. માનવ પોતાની શારીરિક સંપત્તિ, સાંસ્કૃતિક વારસો, પર્યાવરણીય અસર અને ક્રોટ્ટબિક સજ્જતા સાથે જે રીતે જીવનવ્યવહાર કરે છે તેમાં તેની એક રીત (Style) વ્યક્ત થાય છે. આ રીતમાં તેણે જેણે મહત્વનું ગણેલ છે, તે તેને મન મૂલ્યવાન. દા. ત., ગાંધીજીએ સાદગીને મૂલ્યવાન ગણેલ, વિનોભાએ ભૂદાનને, મધર ટેરેસાએ માનવતાને, ઈશુએ કરુણાનાને, બુદ્ધ આહંકાને અને માગરિટ મીડે સમાજને મૂલ્યવાન ગણેલ છે. વ્યક્તિ એકથી વધુ બાબતોને મૂલ્યવાન ગણે છે. આ મહત્વની બાબતો તેણે સ્વીકારેલાં મૂલ્યો ગણાય.

૩. મૂલ્યની સંકલ્પના :

મૂલ્યની સંકલ્પના સારુ આપણે કેટલાક વિચારકોના વિચારો તેમણે આપેલ વ્યાખ્યાઓ જોઈએ : પ્રથમ પાશાત્ય વિચારકોના વિચારો જોઈએ.

■ માનવીય હિતને સંતર્પક એવી કાર્યપસંદગી એટલે મૂલ્ય.

- Geiger

- હેતુસાધકતા, મુશ્કેલી દૂર કરે અને હિતને પોતે પોષે તે મૂલ્ય. - ક્રૂરી
- આ બને વ્યાખ્યાઓમાં વ્યક્તિના હિતને પોષે-સંતર્પક કરે અને મૂલ્ય કહ્યું છે. ક્યારેક વ્યક્તિને સારી કે ઉપયોગી લાગતી કાર્યપસંદગી કે વસ્તુ સમાજને ઉપયોગી ન બને તો ? આપણાં શાસ્ત્રો તો કહે છે કે ત્યારે વ્યક્તિએ વ્યક્તિએ તેનો અસ્વીકાર કરવો. એટલે વ્યક્તિને પોતાની દાખિએ સારું લાગતું હોય, પરંતુ સમાજની દાખિએ તેની ઉપયોગિતા ન હોય તો તે મૂલ્યોનો અર્થ સરતો નથી. આધુનિક યુગ વ્યક્તિલક્ષી મૂલ્યો તરફ ઝૂકે છે તે શું યોગ્ય છે ??
- સાંસ્કૃતિક રીતે તૈયાર થયેલાં આચારસંહિતાનાં લક્ષણોને મૂલ્યો કે નીતિનિયમો તરીકે ઓળખવામાં આવે છે.

સમનર (Sumner)

- સાંસ્કૃતિની મૂલ્ય પદ્ધતિ પરિવર્તનોને સ્વીકારે છે. અથવા દ્વયવાદી સાંસ્કૃતિમાં પરિવર્તન લાવે છે કે સાંસ્કૃતિક પદ્ધતપણું કે સાંસ્કૃતિક ગાળો લાગે છે.

- ઓગબર્ન (Ogburn)

- મૂલ્યોના સમૂહ સાથે કોઈ જન્મેલ નથી. મૂલ્યો સર્જિત થાય છે. મૂલ્યો વારસામાં પ્રાપ્ત થતાં નથી, પરંતુ જન્મ બાદ તે પ્રાપ્ત થાય છે.

રાલ્ફ બોર્સાડી (Ralph Borsadi)

- મૂલ્યો ભાવાત્મક નિર્ણયો છે. તે લાગણીઓમાં જન્મે છે. તેનો ઉદ્ભબ જ્ઞાનમાંથી થતો નથી. તે લાગણી સ્વરૂપ છે. તે બૌદ્ધિક નિર્ણયો નથી.

- રાલ્ફ

- ઉપર્યુક્ત વ્યાખ્યાઓ પરથી સમજાય છે કે અનેક અનુભવોને આધારે સમાજમાં પ્રત્યેક વ્યક્તિ માટે વર્તનની તરેહ નક્કી કરવામાં આવે છે. આ તરેહ આચારસંહિતાઓના સ્વરૂપમાં સ્વીકારવાની હોય છે. જેથી વ્યક્તિ વ્યક્તિ વચ્ચેની વર્તન-વ્યવહારની અને મર્યાદાઓની દિશા નક્કી થઈ શકે છે. નૈતિક અને બૌદ્ધિક મૂલ્યો સમાજે આર્થિક સંઘર્ષમાં પોતાનું સ્થાન ટકાવી રાખવા

માટે બચાવ-પ્રયુક્તિઓના સ્વરૂપમાં રચેલાં છે. અર્થાતું મૂલ્યો સમાજ દ્વારા નક્કી કરવામાં આવે છે. મૂલ્યોના વિવિધ પ્રકારો જુદી જુદી પરિસ્થિતિના અનુભવોના આધારે સમાજના ઘટકો તેમનું સ્થાન નક્કી કરવા માટે આપે છે. દરેક માટેની વર્તનવ્યવહારની ભૂમિકાઓ મૂલ્યોના સંદર્ભમાં નક્કી થાય છે. મૂલ્યો માનવીના જુદા જુદા અનુભવો અને અનુભૂતિઓમાંથી પેદા થાય છે. માત્ર સંધર્ષ પસંદગીનો જ હોય છે. વ્યક્તિ માત્ર શ્રેષ્ઠની જ પસંદગી કરે એટલે પોતાનું જીવન સારું બનાવવા તે જેની પસંદગી કરે તે જ મૂલ્ય બને છે.

હવે ભારતીય ચિંતકોની દસ્તિએ મૂલ્યોની વ્યાખ્યાઓ જોઈએ :

- વ્યપક અર્થમાં કહીએ તો જીવનમૂલ્યો એટલે ઔચિત્ય દસ્તિ-વિવેક.
- કાકાસાહેબ કાલેલકર
- લોકો પોતાના મનથી જ એવું કામ કરે કે જેમાં એમને સાચો સંતોષ મળે એ જ સાચું જીવનમૂલ્ય છે.
- રવિશંકર મહારાજ

- માનવતાનું પ્રગટીકરણ એ જ જીવનનું સનાતન મૂલ્ય છે.
- પીતાંબર પટેલ

- જીવનમૂલ્યો એ માણસની જીવન વિશેની સમજાળમાંથી બંધાતી જીવનદસ્તિનાં નીપણતાં પરિણામો છે.
- દામુભાઈ શુક્લ
- માનવીની ઈચ્છાને જે સંતોષે, પછી તે ઉચ્ચ હો યા નીચ તેને આપણે મૂલ્ય કહીએ છીએ.
- પ્રા. જશુભાઈ પટેલ

આ વ્યાખ્યાઓમાંથી મૂલ્યની સંકલ્યના આવી તારવી શકાય :

કોઈ હેતુસાધકતા પર ભાર મૂકે છે તો કોઈએ ઔચિત્યદસ્તિ કે વિવેકને મૂલ્ય ગણ્યું છે.

કોઈએ માનવીની ઈચ્છાને સંતોષે એને મૂલ્ય ગણ્યું છે તો કોઈએ સ્વાવલંબન અને પરિણામે મળતા સંતોષને મૂલ્ય ગણ્યું છે.

કોઈએ જીવન વિશેની સમજાળને મૂલ્ય ગણ્યું છે તો કોઈએ માનવતાના પ્રગટીકરણને મૂલ્ય ગણ્યું છે.

સરવાળે મૂલ્યો જીવનવ્યવહારમાંથી નિષ્પન્ન થાય છે તે હીકિકત છે. આ વાતને એક ઉદાહરણથી સમજાએ. ગંગા નદીનું દણ્ણાંત જોઈએ. ગંગા વિશે ત્રણ રીતે વિચાર કરવો પડે.

1. ગંગાનું દરેક મોઝું-વમળ એકબીજા કરતાં વિશિષ્ટ - બિન્ન આકાર-પ્રકારવાળું છે.
2. હરદ્વારની ગંગાનું સ્વરૂપ કાશીની ગંગાના સ્વરૂપ કરતાં વિશિષ્ટ-બિન્ન સ્વરૂપનું છે.
3. ગંગા શીતળ છે - પવિત્ર છે - પ્રવાહી છે.

આ ગંગાના પ્રવાહની જેમ માનવપ્રવાહ વિશે આમ વિચારી શકાય.

1. દરેક મનુષ્ય એકબીજા કરતાં બિન્ન રસ, રૂચિ, વલણ, સંસ્કાર, વારસા, વાતાવરણવાળું છે. આ વૈયક્તિક સંદર્ભ 'વ્યક્તિગત મૂલ્ય' (Individual-value) પેદા કરે છે.
2. ભારતના માનવસમાજ કરતાં અમેરિકાના માનવસમાજનું સ્વરૂપ જુદું છે.

અર્થાતું એક દેશના માનવસમાજનું સ્વરૂપ બીજા દેશના માનવસમાજના સ્વરૂપ કરતાં જુદું પડે છે. આ જાતના માનવસંદર્ભને મૂલ્ય સાથે જોડતાં એમાંથી 'સામાજિક મૂલ્ય' (Social Value) ઊભું થાય છે. વિશિષ્ટ સમાજરચના - સભ્યતા - જીવનરીતિ - ઈતિહાસ - ભૂગોળ - પ્રાકૃતિક બળો અને ખાસિયતો જેવાં પરિબળો સામાજિક મૂલ્યોને ઘડે છે. આ મૂલ્યોના પેદા પ્રકારમાં સામાજિક, આર્થિક, સાંસ્કૃતિક, ભાવાત્મક, સૌનાદર્યલક્ષી, ઉપયોગિતાવાદી જેવાં મૂલ્યો ગણાવી શકાય. આપણે એ યાદ રાખીએ કે મોઝું-વમળની વિશેષતા હરદ્વારની ગંગામાં પણ છે અને કાશીની ગંગામાં પણ છે જ. તેવી રીતે સામાજિક મૂલ્યના પેદાપ્રકારના કેટલાક અંશો વ્યક્તિગત મૂલ્યોમાં પણ હોવાના જ. પણ સામાન્ય રીતે આપણે તેને સમાજના સંદર્ભમાં જોઈએ છીએ.

આ દેશ-કાળ-સમાજગત મૂલ્યોના નિર્ધારક આચાર્યો સર્વકાળે સર્વપ્રજામાં તે તે સમાજના સર્વક્ષેત્રમાં આવ્યા જ કર્યા છે અને પોતપોતાના દેશની આગવી સભ્યતાસંસ્કૃતિ પ્રમાણે એનો માપદંડ શોદી ગયા છે.

3. ગંગાની શીતળતા, પ્રવાહિતા અને પવિત્રતાનાં મૂલ્યો સમગ્ર ગંગાના સંદર્ભમાં જોવાનાં છે. ખૂબી એ છે

કે ગંગાનો એકેય ભાગ આ લક્ષણોથી અછૂતો નથી. હતાં અહીં તો ગંગાના અખંડર્શિનના જ સંદર્ભમાં આ લક્ષણો-મૂલ્યો આંકવાનાં છે. આ સમગ્રતા-અખંડિતાની દાખિમાંથી ‘વૈશ્વિક મૂલ્ય’ (World value) કે Universal Value) ઉભાં થાય છે.

સમાજશાસ્ત્રના મતે કાર્યો અનુભવ આપે છે, તે મૂલ્યસર્જનના પાયામાં છે. તેમાંથી અનુભવો - માન્યતાઓ - વલણો - મૂલ્યો જન્મે છે. ભાવાત્મક ક્ષેત્ર મૂલ્યના પાયામાં છે. જેમ કે, ધ્યાનમાં લેવું - પ્રતિચાર આપવો - મૂલ્ય ધારણ કરવું - મૂલ્યોને વ્યવર્ણિત કરવાં - અમુક મૂલ્ય કે મૂલ્યતંત્ર દ્વારા ચારિત્રિગઠન વગેરે.

૪. મૂલ્યોના પ્રકાર :

આટલી ચર્ચા ઉપરથી સ્પષ્ટ થાય છે કે મૂલ્યના ત્રણ પ્રકાર પડે છે.

૧. વ્યક્તિગત મૂલ્યો : વ્યક્તિનાં રસ, રુચિ, વલણ અને સંસ્કાર પર આધારિત. વ્યક્તિગત ભિન્નતાને કારણો આ મૂલ્યો ઉદ્ઘભવે છે. આ મૂલ્યને કેટલાક તામસિકમૂલ્ય કે જીવશાસ્નીય મૂલ્ય (Biological Value) પણ કહે છે. એનું મુખ્ય પરિબળ મનોવિજ્ઞાન છે. આ મૂલ્ય સાપેક્ષ છે.

૨. સામાજિક મૂલ્યો : સમાજના નીતિ-નિયમો પર આધારિત છે. સમાજશાસ્ત્ર એનું મુખ્ય પરિબળ છે. માનવસમાજે આપેલા અનુભવોને કારણો આ મૂલ્ય પેદા થાય છે. કેટલાક તેને સાધનાત્મક મૂલ્ય (Instrumental Value) પણ કહે છે. રાજસિક મૂલ્ય પણ કહેવાય. આ મૂલ્ય સાપેક્ષ છે. વસ્તુના ઉપયોગ ઉપર આધારિત છે. પરિવર્તનશીલ છે. આર્થિક-આરોગ્ય-આનંદપ્રમોદ - બૌદ્ધિક - સૌંદર્યલક્ષી - નૈતિક અને ધાર્મિક મૂલ્યો સામાજિક મૂલ્યમાં આવે છે.

૩. વૈશ્વિક મૂલ્યો : સ્થળ અને કાળથી પર, તત્ત્વજ્ઞાન તેનું મુખ્ય પરિબળ. એક અખંડિત દાખિમાંથી નિષ્ણન થાય છે. પરસ્પર સહકાર, પ્રેમ પર આધારિત આ મૂલ્યોને અંતર્ગત કે શાશ્વત મૂલ્યો પણ કહે છે. બીજી રીતે તેને સાત્ત્વિક મૂલ્ય પણ કહેવાય. નિરપેક્ષ છે. પોતાની ગુણવત્તા પોતાની મેળે સ્થાપિત કરે છે. અનન્ય છે. સત્યમુ - શિવમુ -

સુન્દરમુનો તેમાં સમન્વય છે. સત્ય, સારપ, સૌન્દર્ય, પ્રામાણિકતા, સંસ્કાર વગેરે આ મૂલ્યનાં અંગભૂત છે. બીજા પર આધારિત નથી. સ્વયંપ્રકાશી છે. નૈતિકતા - ચારિત્રિઘડતરમાંથી ફ્લિત થાય છે. અપરિવર્તનશીલ છે. સમયસ્થળનાં બંધનોથી તે મુક્ત છે.

આ ત્રણે મૂલ્યોને બે પ્રકારમાં પણ વહેંચી શકાય :

સાપેક્ષ મૂલ્યો : (ક) વ્યક્તિગત/તામસિક મૂલ્ય

(ખ) સામાજિક / રાજસિક મૂલ્ય; નિરપેક્ષ મૂલ્ય : વૈશ્વિક

- સાત્ત્વિક - અપરિવર્તનશીલ મૂલ્ય.

૫. મૂલ્યોનો આંતરસંબંધ :

વ્યક્તિગત અને સામાજિક મૂલ્યોની અપેક્ષાએ વૈશ્વિક મૂલ્યો વધુ સ્થાયી, ઊંડાં અને બાપક હોવાને લીધે જ આપણે એ મૂલ્યોને નિરપેક્ષમૂલ્યો કર્યાં છે. જમાના મુજબ વ્યક્તિગત-સામાજિક મૂલ્યોમાં જેટલા ફેરફાર આપણે અનુભવીએ છીએ એટલો તાત્ત્વિક ફેરફાર વૈશ્વિક મૂલ્યોમાં નથી થતો. હા, એવું બને ખરું કે અંધાધૂંધી, તોફાન, બળવો, યુદ્ધ, કાન્તિ સમયે આપણાને વૈશ્વિક મૂલ્યોનો પણ હાસ થતો લાગે. પણ તે હંગામી હોય છે. સૂર્યની આસપાસ વાદળાં આવી જાય અને પણી હંગી જાય તેવી એ સ્થિતિ છે.

આ ત્રણે મૂલ્યો વચ્ચે દીવાલ નથી ચણી દેવાની. એક યા બીજી રીતે ત્રણે મૂલ્યો પરસ્પર સંકળાયેલાં છે. Water tight compartment ઊભાં કરવાની જરૂર નથી. એવા વિભાગો ઊભા કરી પણ ન શકાય. વ્યક્તિગત અને સામાજિક મૂલ્યો વિશેષત : પ્રેયાભિમુખ છે, તે પ્રેયને તાકે છે. જ્યારે વૈશ્વિક મૂલ્યો શ્રેયાભિમુખ છે. તે શ્રેયને તાકે છે. કદોપનિષદનું ‘નચિકેતાનું’ ઉદાહરણ શ્રેયાભિમુખ છે. શ્રેયાર્થીનું ઉત્તમ ઉદાહરણ નચિકેતા છે. તેને વૈશ્વિક મૂલ્ય (Univarsal Values) કહે છે. વૈશ્વિક મૂલ્યના ઘડતરમાં તત્ત્વજ્ઞાનનો મોટો ફાળો છે. તત્ત્વજ્ઞાન તેનું એક પરિબળ ગણાય. વ્યક્તિગત મૂલ્યના ઘડતરમાં માનવસાસ્ત્ર મુખ્ય પરિબળ છે. અપેક્ષાકૃત મોટો વ્યાપવાળા અને તેથી વધુ ચિરસ્થાયી વૈશ્વિક મૂલ્યોની ભેટ જગતને ભારતે આપી છે. પણ માંથી એનો ગણાનીય વિચાર કરવામાં આવ્યો નથી. જ્યારે ભારતમાં તો આ મૂલ્યો ‘વસુધૈવ કુટુંબકમ્ય’ કેન્દ્રમાં છે,

અને એ મૂલ્યો પરસ્પર વિરોધી ન બનતાં પૂરક બને છે. સાપેક્ષતાના સંઘર્ષને બદલે સાપેક્ષતાની સંવાહિતા સર્જ છે. વિશ્વ માટે ભારતની આ મોટી દેણગી છે. આમાં સમન્વયની ભાવના છે. આમે પદ્ધિમની સંસ્કૃતિ ભોગની છે, ભારતની ત્યાગની છે. પદ્ધિમની પારસમણિ સંસ્કૃતિ છે. ભારતની દીપ-સંસ્કૃતિ છે. પદ્ધિમની પબ-સંસ્કૃતિ છે. ભારતની પરબ-સંસ્કૃતિ છે.

પરિધિના સંદર્ભમાં મૂલ્યો જોઈએ તો :

- ◆ વ્યક્તિગત મૂલ્ય - પરિધિ તદ્દન નાનો - ટૂંકો - તામસિક
- ◆ સામાજિક મૂલ્ય - પરિધિ થોડો વધુ મોટો - રાજસિક

◆ વૈચિક મૂલ્ય - વિશાળ પરિધિ - સાત્ત્વિક

વ્યક્તિ જ્યારે સ્વકેન્દ્રી બની પોતાના જ હિતોનો વિચાર કરે ત્યારે તે મૂલ્ય તામસિક બને છે. વ્યક્તિ પોતાની જાતને સમાજ કરતાં ગૌણ માને અને સમાજના કલ્યાણમાં પોતાનું કલ્યાણ માને ત્યારે તે રાજસિક મૂલ્ય ગણાય. જ્યારે વિશ્વ એક કુંઠલું છે એ ભાવનાની અનુભૂતિ થાય. અંતરરાષ્ટ્રીય સૂઝુસમજ ઊભી થાય ત્યારે એ સાત્ત્વિક મૂલ્ય બને. આ ત્રણોમાં ચિરન્તન-સ્થિર સાત્ત્વિક મૂલ્ય છે. એથી ઊતરાનું રાજસિક અને સૌથી ઊતરતી કષાણનું વ્યક્તિગત મૂલ્ય છે.

મૂલ્ય ભલે ચામાજિક હોય કે વૈચિક. નીકળે તો છે મનુષ્યના મુખમાંથી ને ? તો પછી ન્યાયના છિસાબે તારવેલા મૂલ્યનું શું ? પણ જ્યારે ચિંતકની અનુભવવાળી નીકળે છે ત્યારે એ ચિંતકની વ્યક્તિગત વાળી નહીં રહેતાં સમાજવાળી કે વિશ્વવાળી બની જાય છે. માધ્યમ ભલે વ્યક્તિ હોય. તેથી તો આવા ચિંતકોને આર્થદાટા કહ્યા છે. ઘણી વાર એવું બને છે કે આવા ચિંતકના મુખ માધ્યમથી નીકળેલી વાળીનો કાળપરિધ એવડો મોટો હોય કે તત્કાલીન સમાજને એ પરિધિ-વિશ્વપરિધ ટૂંકો પડે. પરિણામે સંઘર્ષ જન્મે. એના કારણે જ તે સમયની પ્રજા ઓદિયાઓ, મહાત્માઓ, મહાપુરુષો, સંતો, ચિંતકોને સમજી શકતી નથી. તેમની કાન્તદાણી પામી શકતી નથી. પરિણામે જ ઈશ્વરને વધસ્તંભે ચડાવ્યા, સોકેટિસને ઝેર આપ્યું, ગાંધીને ગોળીએ માર્યા અને દયાનંદ સરસ્વતીને ઝેર આપ્યું !

મૂલ્યો બદલતાં રહેવાં જોઈએ - ફરતાં રહેવાં જોઈએ એનો અર્થ એમ તો ન જ થાય કે જૂનાં મૂલ્યો ફંકી દઈએ. કાકાસાહેબ સરસ કહે છે : ‘જૂનાં મૂલ્યોને ઉભેરી ન દેવાય, તેનું ખાતર બનાવાય, એ ખાતર જ નવાં મૂલ્યોને પોષણ આપે’ દિક્કાલ મુજબ નવાં મૂલ્યો જૂનાં બને, ફરી તેનું ખાતરમાં રૂપાંતર થાય અને નવાં મૂલ્યોને જન્મ આપે. આ રીતે મૂલ્યોની પણ એક શુંખલા-સાઈકલ રચાય. જેને મૂલ્યચક કહેવાય. તે ચાલતું જ રહે. મૂલ્યો જેટલાં પરિવર્તનશીલ, ગતિશીલ એટલો સમાજ પણ પરિવર્તનશીલ, ગતિશીલ, સ્વચ્છ અને ઉત્તમ ગણી શકાય.

સંદર્ભ :

અંગ્રેજી

1. Bloom B. S. (chief ed.) (1964) *Taxonomy of Educational Objectives : Affective Domani*. New York : David Mckay Co. Inc.
2. Kellerman D. F. (chief ed.) (1988) *New Webstes's Dictionary*. Delhi : Surjit Publication.
3. Frankel, J. R. (1977). *How To Teach About Values*. Ne Jersey : Prenice - Hall. Inc.
4. Gupta, N. L. (1988). *Value Education*. Ajmer : Kishor Brothers.
5. Rath, L. E. (chief ed.) (1966). *Values and Teaching*. Ohio: Columbus Publications
6. Frankena, W. K. (1966). *Philosophy of Education*. New York : Macmillan.

ગુજરાતી

1. જોધી, કે. જે. (૧૯૭૦). શિક્ષણ અને મૂલ્ય વિમર્શ : રાજકોટ, પી. ડી. માલવિયા ગ્રે. ટી. કોલેજ.
2. ધગડ, એ. ટી. (૧૯૭૧). સમાજશાસ્ત્રના સિદ્ધાંતો : સ્વરૂપ અને સમસ્યા. વડોદરા : વાર્ડમય પ્રકાશન.

[અનુસંધાન પૃ. ૧૪ ઉપર]

રેપોર્ટ (Report) એટલે વિદ્યાર્થી સાથે અનુભંગ (સ્થાત્મીયતા)

પ્ર. કેશુભાઈ પટેલ

અધ્યાપક તરીકે મને એક વિશેષ ફાયદો હતો. હું કોલેજમાં અધ્યાપક થયો તે પહેલાં પાંચ-છ વર્ષ મેં મારા વતનની નવી શરૂ થયેલી હાઈસ્કૂલમાં પૂરી નિષ્ઠાથી વિદ્યાર્થીઓ સાથે સમરસ થઈ શિક્ષક તરીકે સેવા બજારેવી. એ દરમિયાન મેં એસ.ડી.સી. (Secondary Teacher's Certificate)ની પરીક્ષા આપેલી. આ અનુભવ મારી અધ્યાપક તરીકેની શરૂઆતની કારક્રિયમાં કામ આવ્યો. બીજા નવા-સવા અધ્યાપકો વર્ગમાં સરસાટ ભાષણ જાપે અને ક્યારેક વિદ્યાર્થીઓની ગેરશિસ્તના ભોગ પણ બને. એમાંથી હું બચ્ચી ગયેલો.

મારેય વ્યાખ્યાન પદ્ધતિથી ભણાવવાનું તો રહેતું, પણ હું વિદ્યાર્થીઓના રસ, રુચિ અને લેવલનો ખ્યાલ રાખી મારી વાત કરતો. વળી એક પિરિયડમાં મારે કયા કયા મુદ્દા ચર્ચાવા તે વિશે આયોજન કરતો. મારે શું શીખવવાનું છે તેની બરાબર પૂર્વ તૈયારી કરી લેતો. વળી અધ્યાપન દરમિયાન મારી વાત વિદ્યાર્થી સુધી પહોંચે છે કે નહિ તેની અવાર-નવાર પ્રશ્નોતરી કરી ચકાસશી કરી લેતો. મારી આ સંગ્રહિતમાં વિદ્યાર્થીઓની સામેલગીરીને કારણે એમને રસ પડતો અને મને પણ ‘વર્ગ એટલે સર્વર્ગ’ જેવું લાગતું. આમેય અધ્યાપન એ મારો શોખ કહો કે ધર્મ કહો, હું આચાર્ય થયો તે પછી પણ નિવૃત્ત થતાં સુધી એક પણ પિરિયડ મેં છોડ્યો હોય એવું બન્યું નથી. વિદ્યાર્થીઓ સાથે હળવા-ભળવાની મારી આદતનાં ઘણાં સારાં પરિણામો જોયાં છે.

ત્યારે મેં પિલવાઈની કોલેજમાં ગ્રાન્ડ વર્ષ અધ્યાપન કર્યું પછી માશસાની આર્ટ્સ-સાયન્સ કોલેજમાં પ્રોફેસર (પ્રાધ્યાપક) તરીકે જોડાયેલો. બીજા સત્રમાં શિયાળમાં રિદ્રોલના એક-બે વિદ્યાર્થી મારી પાસે આવ્યા અને કહ્યું, “સર, અમારા ગામ રિદ્રોલના દેશી ટુકડીના ઘઉં વખણાય છે. અત્યારે ઘઉંનો પોક થયો છે તો તમે પોક ખાવા આવશો ??” એમનો ઉત્સાહ વધારવા મેં કહ્યું, “ભર્ટલા,

તમે પ્રેમથી પોક ખવડાવતા હો તો શું કામ નહિ આવીએ ? જરૂર આવીશું, અમે પાંચ-છ મિત્રો (અધ્યાપકો) આવીશું.” માશસાથી રિદ્રોલ પાંચેક કી.મી. દૂર અમે અધ્યાપક મિત્રો પહોંચ્યા. સ્ટેન્ડ ઉપર અમને લેવા દસ-બાર વિદ્યાર્થીઓ આવેલા. ઐતરમાં ખાટલા ઢાળેલા. ગરમ ગરમ દૂધિયો પોક ખાધો. પછી જાદરિયું પણ થયું. લગભગ રાત પડી ગઈતી. પણ હવે જમવાનો પ્રશ્ન નહોંતો, ભરપેટ પોંકની જ્યાફ્ઝત ઉડાયેલી, એટલે ગામમાં એક મેડા પર પાંચેક વિદ્યાર્થી રાતે વાંચતા હતા, ત્યાં અમે ગયા. ગામના બધા જ વીસેક વિદ્યાર્થીઓ ભેગા થયા. થોડા અમને ઓળખતા હાઈસ્કૂલના શિક્ષકો અને ગામના શિક્ષિત મિત્રો પણ આવ્યા.

એક મજાનો મિલન સમારંભ થઈ ગયો, કશીયે ઔપચારિકતા વગરનો. અમે બધા જ વિદ્યાર્થીઓનો પરિયય મેળવ્યો. કેટલાકના ઘરની સામાન્ય પરિસ્થિતિનો અંદાજ પણ મેળવ્યો. ગામમાં કેટલા વિદ્યાર્થી હોશિયાર હતા અને સાંજના શી શી પ્રવૃત્તિઓ, રમતો રમતા એની માહિતી મેળવી. કોલેજમાં એમને કયા વિષયો અધરા લાગે છે કે બીજી શી શી તકલીફી પણ પડે છે એ જાણ્યું. વિદ્યાર્થીઓએ ઉત્સાહપૂર્વક પૂરી સર્વાઈથી અમને માહિતી આપી.

આ એક કલાકની મુલાકાત અમારા માટે પણ મીઠું સંભારણું બની ગયું. વિદ્યાર્થીઓ માટે તો એ એક અપૂર્વ અવસર હતો. ગામડાના વિદ્યાર્થી એક તો ઘાંધા ગણાય. કોલેજમાં એમનો કોણ ભાવ પૂછે ? પણ અહીં તો અમે એમના હૈયાના ભાવને પ્રમાણયો. એની કદર કરી. એમની જબર-અંતર પૂછી અને એમને ઉપયોગી થવાની તત્ત્વરતા બતાવી. મને ખૂબ આનંદ થયો. અમારા પ્રેમના બળને કારણે પેલા અનામી વિદ્યાર્થીઓ અમારી આજ્ઞા ઉઠાવતા ચેલા બની ગયા. અમને તો છીંદું શોધતાં પોળ લાધી. ગામડાના વિદ્યાર્થીઓએ પછી તો અમારે જોઈતાં અનાજ, કરોળ, ધી

વગેરે પોતાના ગામથી પ્રેમપૂર્વક લાવી આપતાં. અમે પણ અમને જરૂરી મદદ કરી માર્ગદર્શન અને હુંફું આયાં. “પછી તો સિલસ્ટિલો શરૂ થયો. બાજુના બાપુપુરામાં બે-ત્રણ વાર ગયા. એક વાર તો ગામના કોઈ અવસર પ્રસંગે બધા અધ્યાપકોને લાડુ જમવા તેડાવ્યા અને ઠયાદરાના વિદ્યાર્થીઓ અમને શક્કરિયાંની કઢી અમના ગામની સ્પેશિયલ વાનગીનો ટેસ્ટ કરાવ્યો. બાપુપુરા-આજોલ વગેરે આજુબાજુનાં દરેક મોટાં ગામોમાં અમે ગયા અને એનાથી કોલેજના મોટા ભાગના વિદ્યાર્થીઓ સાથે અમારો ઘરોબો બંધાયો, એટલે કે Rapport (આત્મીયતા) સંધાયો.

અમાં બાપુપુરાના તેજસ્વી વિદ્યાર્થીઓ ભાઈ લવજી પ્રજાપતિ, ભીજુ સુથાર, ભીજુ પ્રજાપતિ, બિપીન ગોસ્વામી, આજોલનો મધુ પાઠક... અહાહ, અત્યારે મારા હૈયામાં આટલે વર્ષેય આ સરસ વિદ્યાર્થીઓની લંગાર બેઠી છે. ઉપર જણાવ્યા એ અધ્યાપક, આચાર્ય થયા અને પોતાના ક્ષેત્રમાં ઉત્તમ કામગીરી કરી, આજે તો નિવૃત્ત થયા છે, પરંતુ ચાલીસ-પચાસ વર્ષ પછી પણ હજ અમારા સંબંધો એવા જ સ્નેહસભર રહ્યા છે. મને લાગે છે કે એક શિક્ષક તરીકે મને જીવનમાં પરમ સંતોષ આપે એવી મૌખી મિરાત મળી હોય તો તે મારા પ્રિય વિદ્યાર્થીઓનો નિષ્કારણ, નિર્ભળ પ્રેમ છે જે સતત અસ્વલિતપણે હજ્ય વહે છે.

થોડાંક વર્ષો પહેલાં શિક્ષણના એક સેમિનારમાં મને બે પ્રશ્નો પુછાયેલા. એક, શાળામાં જે વિદ્યાર્થી શિસ્ત અને અનુશાસનપૂર્વક વર્તે છે એ જ વિદ્યાર્થી કોલેજમાં શા માટે તોઝાનો અને ગેરશિસ્ત કરે છે ? બીજો, તમે ઘણો લાંબો સમય કોલેજમાં સેવા આપી, ઘણાં વર્ષો સુધી કોલેજના આચાર્યપદે રહ્યા, તો તમે કોલેજની ગેરશિસ્તને કેવી રીત ‘ટેકલ’ કરી ? ઉત્તરમાં મેં કહ્યું કે વિદ્યાર્થીને શિસ્ત શીખવનારો જાહુ એક જ શબ્દમાં છે તે છે ‘અનુંબંધ’ એટલે ‘સ્પોર્ટ’ (આત્મીયતા). વિદ્યાર્થી માત્ર તમારું કહ્યું માને એથી વિશેષ તમારા પ્રત્યે આદર દર્શાવતો આશાંકિત શિષ્ય ત્યારે જ બને જ્યારે તમે એના સાચા અર્થમાં પરિચય કેળવી શુભેચ્છક હિતેચ્છું બનો. એને નિર્ભળ, હાલની પ્રતીતિ કે સાબિતી આપવી નથી પડતી. તમે એના ગુરુ બનો. ગુરુ એટલે માતા પિતાથીએ ચઢિયાતો સથિયારો. શાળામાં આવો સંબંધ સહજ રીતે બંધાય છે. એ કેવો બંધાય છે એની ક્યારેક વાત કરીશ. પણ આજથી ચાલીસેક વર્ષો પહેલાં મહેસાણા જિલ્લાની શાળાઓમાં અદ્ભુત શિક્ષણ કર્ય

ચાલતું હતું એનો હું સાક્ષી છું. અનેક ઊગતી જિંદગીઓને ખીલવી ને મહેકતી કરે એવો પ્રેમનો અદ્ભુત તાત્ત્વશો ગુરુ અને શિષ્યના હૈયાને બાંધી રાખતો. મેં ઘણી વાર શિબિરો-સેમિનારોમાં ખુમારીપૂર્વક કહ્યું છે કે અમે શિક્ષકો કેવળ વૃક્ષારોપણ નથી કરતા હૈયારોપણ પણ કરીએ છીએ. અને મહામૂલી જિંદગીઓ ઉછેરીએ છીએ.

પેલા પ્રશ્નોનો ઉત્તર ઉપરની વાતમાં મળી ગયો હશે. મેં કહેલું, શાળામાં વર્ગમાં ઓછી સંખ્યા હોવાથી, શિક્ષક માટે પ્રચેર વિદ્યાર્થીનો પરિચય મેળવવો, એ શાળાએ આવવામાં કે ગૃહકાર્ય લાવવામાં નિયમિત છે વગેરે સહેલું પડે છે. જ્યારે અમારી આદ્ર્સ-કોમર્સ કોલેજમાં તો ટોળાં હોય છે. ૧૫૦ વિદ્યાર્થીઓનો વર્ગ હોય. સીટ પર બેસવાની જગ્યા પણ ન હોય આ વાસ્તવિકતા તો ખરી જ. પણ અધ્યાપકને પણ વિદ્યાર્થીના વ્યક્તિગત પરિચય કે પ્રગતિમાં ઓછો રસ હોય ત્યાં તોઝાનો સહજ બને છે.

બીજું, જે અધ્યાપક પૂરેપૂરી નિષ્ઠા રેડી, મહેનત કરી વિદ્યાર્થીઓને સારું ભજાવવા કેશિશ કરે છે એ સમગ્ર વિદ્યાર્થીઆલમમાં પ્રિય અને આદરપાત્ર બને છે. આ બધા વિદ્યાર્થીઓ માટે વશીકરણ મંત્ર એ માત્ર સારું અધ્યાપન છે. એવા અધ્યાપકના પિરિયડમાં શાન્તિ જળવાય છે. એટલું જ નહિ કેટલાક બારક્સો જો તોઝાની ચેષ્ટા કરે તો વિદ્યાર્થીઓ જ એને સરખા કરે છે. આખરે વિદ્યાર્થી શાળા કે કોલેજમાં ભાણવા માટે આવે છે અને સરસ શીખવનારા અધ્યાપકના વ્યક્તિત્વની સુવાસ વિદ્યાર્થીઓ જ ચોમેર ફેલાવે છે.

આમ સારી કોલેજની હું તો એક જ વ્યાખ્યા આપું કે જ્યાં અધ્યાપક અને વિદ્યાર્થીઓ વચ્ચે (‘આત્મીયતા’) આત્મીય સંબંધો બંધાય છે. એ જ ઉત્તમ કોલેજ થઈ શકે. અને શિક્ષક તથા વિદ્યાર્થી વચ્ચે માત્ર ચાર વર્ષ માટે નહિ પણ આજીવન મીઠા અને ઉમદા સંબંધો બંધાય છે, એટલે હું તો માનું હું કે ઉત્તમ અધ્યાપક કદી અવસાન પામતો નથી. એ તો એના પ્રિય શિષ્યોના હૈયામાં જીવતો જાગતો બેઠેલો હોય છે.

(એ/૪૪, ઉત્ત્સવ બંગલોઝ, સુખાપુરા, મહેસાણા-૩૮૪૦૦૨. મો. ૯૮૨૪૬૭૭૮૬૩)

ગોટફિલ્ડ વિલહેલ્મ લાઈબનિઝ

(Gottfried Wilhelm Leibniz)

વિકુલભાઈ અં. પટેલ

પ્રાસ્તાવિક

કલનશાસ્ત્રના (Calculus) શરૂઆતના બે શોધનારાઓ ન્યૂટન અને લાઈબનિઝ એમનાં બીજાં કામો માટે વધારે જાણીતા છે. ન્યૂટનને મોટા ભાગના લોકો ભૌતિકશાસ્ત્રી તરીકે ઓળખે છે જ્યારે લાઈબનિઝને તત્ત્વજ્ઞાની તરીકે ઓળખે છે. ગણિતમાં મોટામાં મોટી લડાઈ ન્યૂટન અને લાઈબનિઝની - કોણો કલનશાસ્ત્ર શોધ્યું? ન્યૂટને કલનશાસ્ત્રની શરૂઆત કરી, પણ તે કામની દુનિયાને ખૂબ જ મોડી ખબર પડી. હૂકના (Hooke) અનુભવના કારણે ન્યૂટન તેમનાં સંશોધનનાં કામો જાહેર ન કરતા. લાઈબનિઝ જ્યારે તેમના કલનગણિતના કામને જાહેર કરેલું એટલે કે જાણીતા સામયિકમાં (જર્નલ) લાઈબનિઝનું કામ ન્યૂટનના કામ પહેલાં પ્રતિષ્ઠ થયેલું. બંને જો સ્વતંત્ર રીતે કલનગણિત શોધેલું.

બાળપણ અને અભ્યાસ

લાઈબનિઝનો જન્મ જુલાઈ 1, 1646ના રોજ લાઈઝિંગમાં (Leipzig) થયેલો. લાઈઝિંગ જર્મનીના સેક્સોની (Saxony) રાજ્યમાં આવેલું છે. બર્લિનથી (Berlin) દક્ષિણ દિશામાં 150 કિલોમીટર (93 માર્ટલ) દૂર લાઈઝિંગ આવેલું છે. લાઈબનિઝના પિતા ફેડરિક (Frederick) લાઈબનિઝ નૈતિક તત્ત્વજ્ઞાનના (Moral Philosophy) લાઈઝિંગ યુનિવર્સિટીમાં અધ્યાપક હતા અને લાઈબનિઝ છ વર્ષના હતા ત્યારે તેમનું નિધન થયેલું. ફેડરિકનાં ત્રીજાં પત્ની ક્યેથેરીના સ્કુમકે (Catherina Schmuck) ગોટફિલ્ડ અને તેમનાં નાનાં બહેન એનાને (Anna) ઉછરેલાં.

લાઈબનિઝ નાનપણથી જ ભણવામાં ખૂબ જ હોશિયાર હતા. આઈ વર્ષની વયે લેટિન ભણવાનું શરૂ કર્યું અને તેમના પિતાની લાઈથેરીનો બરાબર ઉપયોગ કરીને બાર વર્ષની વયે લેટિન ભાષામાં પારંગત થયા. તેમની સ્કૂલના ખાસ પ્રસંગે તેમણે લેટિન ભાષામાં એક જ સવારમાં 300 શ્લોકો રચેલા.

પંદર વર્ષની વયે લાઈઝિંગ યુનિવર્સિટીમાં દાખલ થયા અને બીજા જ વર્ષે તત્ત્વજ્ઞાનમાં બી. એ. થયા અને ફેબ્રુઆરી 7, 1664માં તત્ત્વજ્ઞાન સાથે એમ.એ. થયા. એક વર્ષના કાયદાના અભ્યાસ પછી સપેન્ટેન્ચર 28, 1665માં કાયદાની બી.એ.ની ડિગ્રી મેળવી. તેમનો ખ્યાલ વકીલાત કરવાનું લાઈસન્સ અને કાયદામાં ડોક્ટરેટ મેળવવાનો હતો, જેના માટે સામાન્ય રીતે ત્રણ વર્ષ અભ્યાસ કરવો પડે. કદાચ શક્ય છે કે તેમની ઉમર નાની હોઈને લાઈઝિંગ યુનિવર્સિટીએ તેમની ડોક્ટરેની ડિગ્રીની અરજી સ્વીકારી ન હોય. આથી લાઈઝિંગ યુનિવર્સિટી છોડીને યુનિવર્સિટી ઓફ એલ્ડલોર્ડ્સમાં (Altdorf) ગયા અને ત્યાં જઈને લાઈઝિંગ યુનિવર્સિટીમાં કરેલું કામ અને બીજું વધારાનું કામ કરીને 'Disputatio Inanguralis De Casibus Perplescis In Jure' નામની થીસિસ યુનિવર્સિટીમાં રજૂ કરી. લાઈબનિઝને વકીલાત કરવાનું લાઈસન્સ અને ડોક્ટરેટ ઇન લો નવેમ્બર, 1666માં મળ્યાં. થીસિસનો બચાવ એટલો સરસ હતો કે જેનાથી પ્રભાવિત થઈને યુનિવર્સિટીએ તેમને પ્રોફેસરની નિમણૂકનો પત્ર પણ આઘ્યો. લાઈબનિઝનો ખ્યાલ બીજો હોઈને તે નિમણૂકનો સ્વીકાર ન કર્યો. આ સમયે તેમની ઉમર ફક્ત વીસ જ વર્ષની હતી..

નોકરી

અલ્ફેમિકલ સોસાયટીના મંત્રી તરીકે શરૂઆત કરી. તેમને જોહાન કિસ્ટિઅન વોન બોયનીબર્ગ (Johann Christian Von Boyneburg) જોડે ઓળખાણ થઈ. બોયનીબર્ગના મહદનીશ, સલાહકાર, ગ્રંથપાલ અને વકીલ તરીકે ઘણાં વર્ષ કામ કર્યું. આ સમયે જર્મની ઘણા રાજ્યોનું બનેલું હતું. આ રાજ્યોના વડા બિશપ અને આર્ચબિશપ હતા. મેઠિન્ઝ (Mainz) જર્મનીનું રાજ્ય હતું, પણ સાથે સાથે નાનો દેશ હતો અને રોમન રાજ્યનો ભાગ હતો. બોયનીબર્ગ મેઠિન્ઝના આર્ચબિશપ સ્કૉનબોર્નની (Schonborn) કોર્ટમાં પ્રધાન હતા. લાઈબિન્જે “એ ન્યૂ મેથડ ઓફ ટીચિંગ એન્ડ લર્નિંગ લો (A New Method of Teaching and Learning Law)”નો ખૂબ સરસ નિબંધ લખ્યો. બોયનીબર્ગ લાઈબિન્જે આ નિબંધ સ્કૉનબોર્નને અર્પણ કરવા સૂચયાં જે લાઈબિન્જે સ્વીકાર્ય. આ અર્પણ કરેલો નિબંધ સ્કૉનબોર્નને આપવા બોયનીબર્ગ ગોઠવણ કરી. આ મુલાકાતથી આર્ચબિશપ લાઈબિન્જેથી એટલા બધા પ્રભાવિત થયા કે તેમણે લાઈબિન્જે ફક્ત ચોવીસ વર્ષની વયે હાઈકોર્ટ ઓફ અપીલના જજ (Judge) બનાવ્યા. આ કામની સાથે સાથે તેણે ગુંચવણાભર્યા કાયદાઓમાં મોટા સુધારા કરીને સરળ બનાવ્યા. કુરસદના સમયમાં તેમણે ગણતરી કરવાનું મશીન બનાવ્યું જે સરળતાથી સરવાળા, બાદબાકી, ગુણકાર અને ભાગકાર કરી શકતું પણ તે સમય યંત્રોધોગશાસ્ત્ર વિકસેલું ન હોઈને ખાસ સફળતા ન મળી.

પોરિસ

1672માં લાઈબિન્જેને ઊંચા ધોરણે વાયદાટો કરવા માટે જર્મનીથી પોરિસ મોકલવામાં આવ્યા. ફાન્સની રાજ્યાનીનો બૌદ્ધિક શ્વવનનો નશો લાઈબિન્જે ચડ્યો. અહીંથી લંડન, હોલેન્ડ જઈને ઘણા બધા વૈજ્ઞાનિકોને મળ્યા. પોરિસમાં તેઓ એકલા હતા. રોજ-બરોજની ખાસ મોટી જવાબદારી ન હોઈને તેમણે ઘણા મહિના ફેન્ચ શીખવામાં કાઢ્યા. બોઠિનબર્ગના પ્રતિનિધિ હતા અને તેમના ઓળખાણપત્રથી પોરિસનાં ઘણાં દ્વારો ખૂલ્લી ગયાં. લાઈબિન્જેને થોડું ઘણાં કાયદાકીય કામ મળી રહેતું. કોઈ પરદેશી રાજકુવરને જેલમાંથી છોડાવી લાવવાનું કામ, છૂટાછેડાને લગતા કાગળો, કોઈ ધંધાકીય દસ્તાવેજો તૈયાર કરવા વગેરે કામો કરતા. પુસ્તકાલયમાં પણ ઘણો સમય કાઢતા. ડચ બૌતિકશાસ્ત્રી અને ગણિતશાસ્ત્રી ક્રિસ્ટિયન હુયગીન્સ (Christian Huygens) મળ્યા ત્યારે લાઈબિન્જેને ઘ્યાલ આવ્યો કે તેમનું ગણિતનું અને બૌતિકશાસ્ત્રનું જ્ઞાન ખૂબ ઓછું અને છૂટું સવાયું છે. ગણિતના સારા નસીબે આ બન્યું. હુયગીન્સે લાઈબિન્જેને નીચેની સંખ્યાનો સરવાળો મેળવવા જગ્યાવ્યું.

$$S = \frac{1}{1} + \frac{1}{3} + \frac{1}{6} + \frac{1}{10} + \frac{1}{15} + \frac{1}{21} + \dots$$

બંને બાજુઓ રૂ વડે ભાગતાં

$$\frac{S}{2} = \frac{1}{2} + \frac{1}{6} + \frac{1}{12} + \frac{1}{20} + \frac{1}{30} +$$

$$= \left(1 - \frac{1}{2} \right) + \left(\frac{1}{2} - \frac{1}{3} \right) + \left(\frac{1}{3} - \frac{1}{4} \right) + \left(\frac{1}{4} - \frac{1}{5} \right) + \dots$$

$$\therefore S = \frac{1}{2}$$

લાઈબિન્જે આ સરવાળો હુયગીન્સને બતાવ્યો, ત્યારથી હુયગીન્સને ખ્યાલ આવી ગયો કે આ સામાન્ય વિદ્યાર્થી નથી. હુયગીન્સે અંગ્રેજ ગણિતશાસ્ત્રી જોહન વાલિસના (John Wallis) લખેલા, ‘એરિથમેટિકા ઇન્ફિનિટોરિયમ (Arithmatica Infinitorum)’નો અભ્યાસ કરવા જણાવ્યું. આ પછી પણ ઘણાં પુસ્તકો વાંચવા જણાવ્યું. લાઈબિન્જે ગણિતનો અભ્યાસ મોડેથી શરૂ કર્યો. લાઈબિન્જને વૈજ્ઞાનિકો પહેલાં વકીલો મળેલા.

પોરિસ આધ્યાને વર્ષ થયા પહેલાં બોઈનબર્ગનું નિધન થયું. આના એક મહિના પછી તેમની બહેન એનાનું પણ નિધન થયું. આની અસર લાઈબિન્જ ઉપર ઘણી થઈ. બોઈનબર્ગ જ લાઈબિન્જનો પગાર આપતા હતા. નસીબજોગે બોઈનબર્ગ તેમના નિધન પહેલાં જ તેમના પુત્ર ફિલિપ વિલિયમને (Philip William) લાઈબિન્જના હાથ નીચે પોરિસ ભણવા મૂકેલો. લાઈબિન્જના કહેવા પ્રમાણે સવારના છથી રાતના દસ વાગ્યા સુધી ફિલિપ કામ કરવા તૈયાર ન હોઈને બંનેને ન ફાયું. આથી લાઈબિન્જ બોઈનબર્ગના કુટુંબને ફિલિપના લગતો પત્ર લખ્યો. આમાં અગાઉના બાકીના પગારના અને ફિલિપના ભણવવાના પગારનું લખ્યું. ફિલિપની બાબે 1673થી ફિલિપની ટ્યૂટોરશિપ બંધ કરીને પગાર ઘણા દીધો અને આખરે સપ્ટેમ્બર 13, 1674થી પગાર આપવો બંધ કરી દીધો.

1676થી 1716

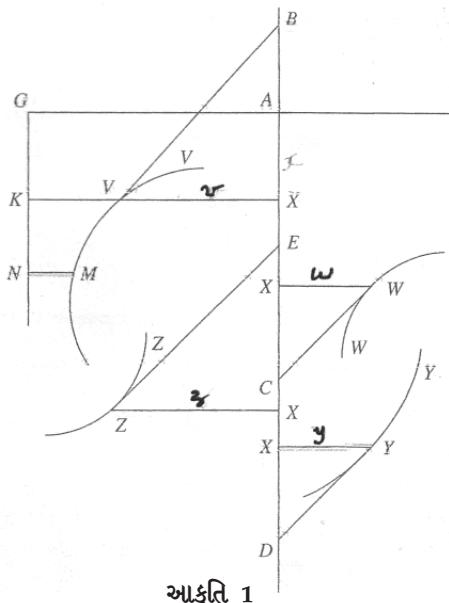
બ્રુન્સવિકના (Brunswick) રાજીવીએ (ડ્યુક, Duke) 1673માં લાઈબિન્જને સલાહકાર (કાઉન્સેલર, Counsellor) તરીકેની જગ્યાની નોકરીની દરખાસ્ત આપેલી. લાઈબિન્જને પોરિસમાં જ રહેવું હતું, પણ પોરિસમાં નોકરીની કોઈ શક્યતા ન લાગતાં, આખરે બ્રુન્સવિકની દરખાસ્ત સ્વીકારીને 1676ના અંતમાં બ્રુન્સવિકના સામાજ્યની રાજધાની હેનોવર (Hanover) આવી પહોંચ્યા. આવતાં પહેલાં તેમણે લંડનની મુલાકાત લીધેલી. હેનોવર પહોંચ્યા પછી રાજીવીને તેમણે પ્રીવી કાઉન્સેલર ઓફ જસ્ટિસની (Privy Counsellor of Justice) જગ્યા આપવા વિનંતી કરી જે રાજીવીએ મંજૂર કરી. જીવ્યા ત્યાં સુધી એટલે કે 1714 સુધી લાઈબિન્જને રાજીવી કુટુંબ જોડે કામ કર્યું. બ્રુન્સવિકના ત્રણ રાજીવીઓ જોડે તેમણે ઇતિહાસકાર, રાજકીય સલાહકાર અને ડયુકલ (રાજીવી) પુસ્તકાલયના ગ્રંથપાલ તરીકે કામ કર્યું. બ્રુન્સવિક રાજવંશના આ સમય દરમિયાનની ઘણી બધી ઘટનાઓ વિશે લાઈબિન્જને લખેલું છે તે હાલમાં તે સમયનો ઐતિહાસિક ખજાનો છે. લાઈબિન્જ કલનગણિત, ગણિત, ભૌતિકશાસ્ત્ર, તર્કશાસ્ત્ર અને તત્ત્વજ્ઞાન વગેરેના અભ્યાસમાં ઘણો સમય આપતા.

અને ઘણા બધાની જોડે પત્રવ્યવહાર પણ કરતા. આ બધું ઘણો સમય લે તે રાજીવીઓ ચલાવી લેતા.

કલનગણિત

કલનગણિતમાં તેમના ફાળાનો ખ્યાલ આવે તે માટે 1684માં પ્રસિદ્ધ થયેલા તેમના પ્રખ્યાત સંશોધન પેપર, “A New Method for Maxima and Minima as well as Tangents, which is Impeded Neither by Fractional nor by Irrational Quantities, and a Remarkable Type of Calculus for This (1684)”ના થોડાક ભાગનું નીચે ભાસંતર આપ્યું છે. આ લેખ મૂળ વેટિન ભાષામાં લખાયેલો છે.

આકૃતિમાં 1માં બતાવ્યો પ્રમાણે AX એક અક્ષ, VV, WW, YY, ZZ આપેલા વકો છે. Y-યામો VX, WX, YX, ZX એકને લંબ છે અને તેઓ અનુક્રમે v, w, y, z કહેવાય છે. VB, WC, YD, ZE સ્પર્શકો છે જે એકને B, C, D અને Fમાં છેદ

છે. હવે સ્વૈર રીતે પસંદ કરેલા સુરેખાના ભાગને dx કહેવાય છે અને જે રીતે dx , v ને હોય તે રીતે જે રેખા XB ને હોય તે રેખા dv કહેવાય છે. આ ધારણાઓ નીચે કલનગણિતના નીચેના નિયમો મળે.

જો આપેલો કોઈ પણ અચળ એ હોય, તો $d(a) = 0$ અને $d(ax) = a dx$ થાય. જો $y=v$ હોય (એટલે કે, જો કોઈ પણ વક્ત YY ના યામ બરાબર સુસંગત વક્ત VV ના યામ હોય), તો $dy=dv$. હવે સરવાળો અને બાદબાકી : જો $z=y+w+x = y$ હોય, તો $d(z-y+w+x) dv = dz - dy + dw + dx$. ગુણાકાર : $d(xv) = xdv + vdx$ અથવા $y = xv$ મૂક્તાં $dy = xdx + vdz$. આપણે xv નું સૂત્ર લઈએ અથવા તો તેને બદલે y લઈએ તો કોઈ ફરાર પડતો નથી. આપણે એટલું ધ્યાન રાખીએ કે કલનગણિતમાં જે રીતે x અને dx ગણીએ તે જે રીતે y અને dy ગણીશું અથવા તો કોઈપણ અનિશ્ચિત મૂળાક્ષર તેના તફાવત સાથે. નોંધ કરવા જેવું છે કે વિકલ સમીકરણમાંથી થોડીક કાળજી વગર આપણે બધી વખત પાછા વળી ન શકીએ, જેની ચર્ચા આપણે બીજે કરીશું. હવે ભાગાકાર : $d(\frac{v}{y})$ or (જો $z = \frac{v}{y}$)

$$dz = \frac{\bar{v}dy + \bar{y}dv}{yy}$$

(નોંધ : તે સમયે y^2 ના બદલે yy વપરાતું)

નીચેનું ચિન્હણો માટે મગજમાં રાખવું. કલનગણિતમાં જ્યારે અક્ષરની જગ્યાએ તેનો વિકલ મુકાય, ત્યારે ચિન્હણો સચવાય; ક્રાના બદલે $d\bar{z}$ લખીએ, - ક્રાના બદલે - dz લખીએ, અગાઉના સરવાળા અને બાદબાકીના નિયમોથી બનતું દેખાય છે. ગમે તેમ પણ જ્યારે કિમતોનું સ્પર્શીકરણ કરવામાં આવે ત્યારે, એટલે કે ક્રાનો x સાથેનો સંબંધ ગણીએ ત્યારે આપણે નક્કી કરી શકીએ કે $d\bar{z}>0$ કે $d\bar{z}<0$ છે. જ્યારે પાછળનું બને છે, ત્યારે સ્પર્શક $\bar{z}E$, A ની દિશામાં નથી, પણ ઉલટી દિશામાં, x થી નીચે છે. જ્યારે x વધતો જાય ત્યારે z ઘટતો જાય ત્યારે આ બને છે. અને કોટિ v કોઈ વખતે વધે અને કોઈ વખતે ઘટે એમ હોવાથી dv પણ કોઈ વખત ઘન અને કોઈ વખત ઋણ હશે; પહેલા કિસ્સામાં સ્પર્શક VB , A ની દિશામાં છે, પાછળનામાં ઉલટી દિશા તરફ છે. આમાંનું કુઠી મધ્યના બિંદુ M એ બનતું નથી, આ કણો V વધતો નથી કે ઘટતો નથી, પણ સ્થિર છે. એમ હોવાથી $dv=0$ છે અને પરિમાણ (Quantity) ઋણ હોય કે ઘન હોય, $+0 = -0$ હોઈને કોઈ ફરાર પડતો નથી. આ જગ્યાએ V જેના y -યામ બરાબર LM છે (આકૃતિમાં L બતાવ્યો નથી) તે વધારેમાં વધારે (અથવા જ્યારે બહિર્મુખતા (Convexity) અક્ષ તરફ ફરેલી હોય, ઓછામાં ઓછી) અને M બિંદુએ સ્પર્શક X થી A ની દિશામાં કે એથી ઉલટી દિશામાં નથી, પણ તે અક્ષને સમાંતર છે. જો dv , dx ની સાપેક્ષમાં અન્ત હોય તો સ્પર્શક અક્ષને લંબ છે અને તે કોટિ (Ordinate) છે. જો $dv = dx$ હોય, તો સ્પર્શક અક્ષ જોડે અંદરો કાટખૂણો બનાવે છે. જ્યારે કોટિઓ v વધે, તેના વધારાઓ કે તફાવતો dv પણ વધે. (એટલે કે જ્યારે dv ઘન હોય, ત્યારે ત્યારે $d(dv)$, તફાવતનો તફાવત, પણ ઘન છે અને જ્યારે dv ઋણ હોય, ત્યારે $d(dv)$ પણ ઋણ છે) ત્યારે વક્તની અંતર્મુખતા (Concavity) અક્ષ તરફ ફરે છે, જ્યારે બીજા કિસ્સામાં બહિર્મુખતા. જ્યાં વધારો વધુમાં વધુ કે ઓછામાં ઓછી છે, અથવા જ્યાં વધારો ઘટતાં ઘટતાં વધતો થાય અથવા આથી ઉલ્ટુ બને, તે બિંદુ વક્તાપરિવૃત્તિ (Point of inflection) બિંદુ છે. અહીંએં અંતર્મુખતા અને બહિર્મુખતા અદલબદલ થઈ છે એ શરતે કે કોટિ (Ordinate) વધવામાંથી ઘટે નહિ એ જ પ્રમાણે ઉલંબું કારણ કે અંતર્મુખતા કે બહિર્મુખતા રહેશે. ગમે તેમ પણ વધારો વધે જવાનું કે ઘટે જવાનું અશક્ય છે, પણ કોટિએ વધવામાંથી ઘટવાનું કે એથી ઉલંબ. આથી જ્યાં $d(dv) = 0$ હોય તે દરમિયાન $v = 0$ અથવા $dv_n = 0$ ન હોય, તો તે બિંદુએ વક્તાપરિવૃત્તિ બિંદુ ઉદ્ભબે છે. વક્તાપરિવૃત્તિ બિંદુ શોધવા માટે મહત્તમ બિંદુ (maximum) શોધવા માટે બે સરખા ઉકેલો મેળવવાના બદલે ત્રણ સરખા

મેળવવાનો પ્રશ્ન છે. આ બધાનો આધાર સાચા ચિહ્નનોના ઉપયોગ ઉપર છે.

બાબર કર્યું ચિહ્ન છે તે નક્કી કરતાં પહેલાં અગાઉ જેમ આપણે ભાગાકારમાં કરેલું તેમ કોઈ વખતે અસ્પષ્ટ ચિહ્નનોનો ઉપયોગ વધુ અંશે સારો છે, જ્યારે વધતો xv/y વધે છે, ત્યારે આના અસ્પષ્ટ ચિહ્નનો

$$d\left(\frac{-}{y}\right) = \mp v dy - \mp y dv = d\phi$$

એ રીતે પસંદ કરો કે જેથી આ અપૂર્ણક ધન (અથવા ગણા) રહે. પણ \mp ઉલટું \mp હોઈને, જ્યારે એક + હોય, ત્યારે બીજું - હોય અથવા ઉલટું (vice versa). એક જ પગલામાં ઘણી બધી અસ્પષ્ટતાઓ હોઈ શકે, જેને હું કૌંસથી જુદી પાડીશ. દાખલા તરીકે, જો $v/y + y/z + x/v = w$ હોય, તો આપણે લખવું જોઈએ.

આથી જુદી જુદી રકમોની અસ્પષ્ટતા ગુચ્છવણ ઉભી કરશે નહિ. આપણે નોંધવું જોઈએ કે અસ્પષ્ટ ચિહ્નનો

$$\mp \frac{v dy \pm y dv}{yy} + \frac{(\pm) y dz (\mp) z dy}{zz} + \frac{(\pm) x dv (\mp) vd z}{vv} = dw$$

તેમની જાતે જ + આપે છે, તેની સાથે વિરુદ્ધ - આપે છે, જ્યારે બીજું અસ્પષ્ટ ચિહ્નન બંને ઉપર આધાર રાખતી અસ્પષ્ટતા ઉભી કરે છે.

ધ્યાતો

પણ y^{-1} એ $1/y$ ના સમાન છે; સમગૃષ્ણોત્તર શ્રેષ્ઠીના ધાતાંકના નિયમથી, અને

$$d x^a = a x^{a-1} dx$$

દાખલા તરીકે

$$d x^3 = 3 x^2 dx$$

$$d\left(\frac{1}{x^a}\right) = -\frac{adx}{x^{a+1}}$$

$$\text{દાખલા તરીકે, જો } w = \frac{1}{x^3}, \text{ તો } dw = -\frac{3dx}{x^4}$$

મૂળો (Roots)

$$d \sqrt[a]{x^b} = \frac{a}{b} dx \quad \sqrt[b]{x^{a-b}}$$

$$(આથી) d \sqrt[2]{y} = \frac{dy}{2 \sqrt{y}}$$

આ બાબતમાં $a=1, b=2$, આથી

$$\left(\frac{a}{b}\right) \sqrt[b]{x^{a-b}} = \frac{1}{2} \sqrt{y}$$

$$\sqrt[2]{\frac{1}{y}} = \frac{1}{\sqrt[2]{y}}, d \quad \frac{1}{\sqrt[b]{x^a}} = -\frac{a}{b} \frac{dx}{\sqrt[b]{x^{a-b}}}$$

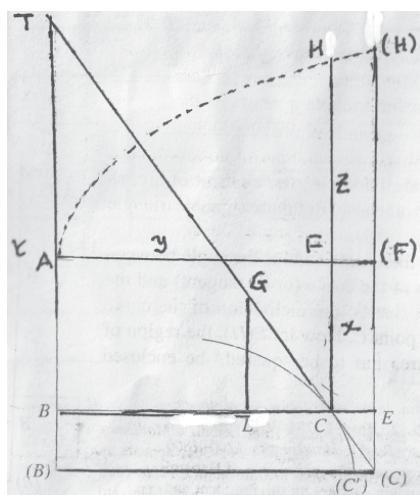
પૂર્ણક ઘાતનો નિયમ અપૂર્ણકો તેમ જ મૂળોને (Roots) આવરી લેવા માટે પૂરતો હોત, જ્યારે ઘાતાંક ઋણ હોય, ત્યારે ઘાત અપૂર્ણકમાં ફેરવાય છે, જ્યારે ઘાતાંક અપૂર્ણક હોય, ત્યારે ઘાત મૂળમાં ફેરવાય છે. તેમ છતાંથે બીજાઓને આ નિગમનો (Deductions) મેળવવાનું સૌંપવાના કરતાં હું મારી જાતે આ નિષ્ઠાઓ (Conclusions) મેળવવાનું પસંદ કરું, કારણ કે આ અમુક અંશો વ્યાપક છે અને વારંવાર ઉદ્ભવે છે. જે બાબત તેમની જાતે મુશ્કેલ છે, તેના માટે સરળ કરી આપતી કિયા ઈચ્છવાયોગ્ય છે.

આ કલનગણિતના આલગોરિધમ (Algorithm) જે જાડીએ છીએ તેને હું વિકલન કલનગણિત (Differential Calculus) કહું છું, બાકીનાં બીજા વિકલન સમીકરણોના ઉકેલ વ્યાપક રીતથી ઉકેલક્ષમ (Soluvable) છે. આપણે અપૂર્ણકો, અસંમેળ્યો અને બીજી મર્યાદાઓ વગેરે દૂર કર્યા સિવાય વધારેમાં વધારે અને ઓછામાં ઓછી (કિમત) તેમજ સ્પર્શકો હાલ સુધીમાં પ્રસિદ્ધ થયેલી રીતોથી મેળવી શકીએ. જેને આવી બાબતનો અનુભવ છે અને અત્યાર સુધી જેની પૂરેપૂરી તલાશ થઈ નથી તેવા dx, dy, dv, dw, dz જેને ક્ષણિક તંત્રજ્ઞાનના પ્રમાણસર ગણી શકાય, એટલે કે x, y, v, w, z ના અનુરૂપમાં થયેલો વધારો કે ઘટાડો ગણો તેને માટે આ બધાની દાખલા દલીલ સાથેની સ્પષ્ટ રજૂઆત સરળ હશે. કોઈ પણ આપેલા સમીકરણ માટે આપણે તેનું વિકલન સમીકરણ લખી શકીએ.

Supplementum કલનશાસ્ત્રનું મૂળભૂત પ્રમેય (Fundamental Theorem of calculus)

ક્ષેત્રકલનનું (Quadrature) અગત્યનું પરિણામ તેમના 1693ના સંશોધન પેપર, “Supplementum geometriae dimensoriae, seu generalissima Omnium tetragonismorum effectio per motum similirque multiplex constructio lineae ex data tangentium conditione (More on geometric measurement, or most generally of all practicing of quadrilateralization through motion; likewise many ways to construct a curve from a given on tangents)” રીતોથી પહેલા વૈજ્ઞાનિક સામયિક (Journal) Acta Eruditorumમાં 1693માં પ્રસિદ્ધ થયું. આ પરિણામ એટલું બધું અગત્યનું છે કે જેને આપણે ‘કલનશાસ્ત્રના મૂળભૂત પ્રમેય (Fundamental Theorem of Calculus)’ તરીકે ઓળખીએ છીએ. આ મૂળભૂત પ્રમેયની જુદા જ પ્રકારની સાબિતી છે. તે સાબિતીનું નીચે ગુજરાતી ભાષાંતર આપ્યું છે.

ક્ષેત્રકળના વ્યાપક પ્રશ્નને સ્પર્શરીખા શોધવાના પ્રશ્નમાં ફેરવી દઈ શકાય તે હું બતાવીશ, એટલે કે, લાક્ષણિક (Characteristic) ત્રિકોણની બાજુઓ વચ્ચે સંબંધ છે. પછી હું આ રેખાનું વર્ણન મારી શોધેલી ગતિશીલ વર્ણની શકાય તે બતાવીશ. આ માટે [આદૃતી 2] હું ધારું છું કે દરેક વકરેખા $C(C')$ ને બે લાક્ષણિક ત્રિકોણો (Characteristic) જેમાંનો એક નક્કી (Assigned) ત્રિકોણ TBC છે અને તેને સમરૂપ બીજો જ્ઞાત્વા પ્રમાણેનો પણ ગમે તે ત્રિકોણ LGC છે. ગમે તે ત્રિકોણના ભાગો GL, LC પામો CF, CB ના જોડે જોડાયેલી બે બાજુઓ છે અને ચાપનો ભાગ GC પાયો કે

આદૃતી 2

કર્ણ છે. પણ નક્કી ત્રિકોણ TBCમાં ધરી (axis), કોટિ (Y-યામ) અને સ્પર્શક આવેલાં છે અને આથી વકની દિશા અને પાયા વચ્ચેનો ખૂણો, એટલે કે c બિંદુએ વકનો નતિકોણ (Inclination) આવેલો છે. વક H(H), જે સમાંતર રેખાઓ FH અને (F) (H) અને ધરી F (F) વચ્ચેના ભાગનું ક્ષેત્રફળ, જેના ક્ષેત્રફળ બરાબર ક્ષેત્રફળવાળો ચોરસ મેળવવો છે, તે ભાગ F(H) છે; ધરી F(F) ઉપર સ્થિર બિંદુ A છે અને Aમાંથી AFને દોરેલી લંબ રેખા AB, જે અનુબદ્ધ (Conjugate) ધરી છે. C બિંદુ રેખા HF (જો જરૂર હોય તો લંબાવતાં) ઉપર આવેલું છે તે આપણે ધારીએ છીએ; આ નવો વક C (C') આપે છે જેના ગુણધર્મ એ છે કે જો Cમાંથી કોટિ CB અને સ્પર્શક CT દોરવામાં આવે તો ધરીનો ભાગ TB, BC ને હોય એ જ HF, અથળ a ને હોય અથવા a ગુણ્યા BT બરાબર AFHAને સમાવતો (Circumscribed) લંબચોરસ AFHPA (P બતાવ્યો નથી) થાય. આ સાબિત કરતાં, હું હક્કી કહું છું કે a અને E (C) લંબચોરસ બરાબર ક્ષેત્ર F (H) છે. જ્યારે રેખા H(H)ને A સુધી લંબાવું, ત્યારે ત્રણ રેખાવાળી આકૃતિ FHA જેના બરાબર ચોરસ મેળવવાનો છે તેના બરાબર એક બાજુ a અને બીજું બાજુ FC વાળો લંબચોરસ થશે. આ આપણા કલનગણિતથી સીધેસીધું થાય છે.

$$AF = y, FH = z, BT = c, \text{ અને } FC = x \text{ લઈએ, ત્યારે}$$

$$a \times BT = Bc \times HF \text{ હોઈને } t = \frac{BC \times HF}{a} = \frac{y \times z}{a} \text{ આપણી ધારણા મુજબ થાય છે;}$$

$$\text{બીજું બાજુ } \frac{t}{y} = \frac{BT}{Bc} = \frac{dx}{dy} \text{ હોઈને } t = y \frac{dx}{dy} \text{ સ્પર્શકના ઢાળથી બને છે.}$$

$$\text{આથી } \frac{dx}{dy} = \frac{z}{a} \text{ એટલે કે } adz = zd y. \text{ આથી}$$

$a \frac{x}{z} = \frac{y}{Bc} - \frac{z}{Bc} \times \frac{AFHA}{HF}$ (નું મેળવ્યું) આથી ત્રણ ક્ષેત્રફળ ખૂનું H(H)નું બીજું બાજુ 0 હોઈને 0 સ્પર્શકના ઢાળથી બને છે. આથી 0 એટલે કે 0 આથી = AFHA (નું ક્ષેત્રફળ). આથી વક C(c) વક H (H)ના

(નોંધ : ગણિતમાં કોઈ વક જેના કોટિ બરાબર બીજા વકનું ક્ષેત્રફળ હોય (અન્ય અને વક વચ્ચેના ભાગનું) તે વક અંગેજીમાં ‘ડિરેક્ટ્રિક્સ (Directrix)’ તરીકે ઓળખાય છે. અહીંયાં a = 1 લઈએ. વક C c'ના C બિંદુના કોટિ રું બરાબર AFHAનું ક્ષેત્રફળ. આથી વક Cc'ને H(H)ના સાપેક્ષમાં ડિરેક્ટ્રિક્સ વક કહેવાય.) અનુસંધાનમાં કવોર્ટ્રિક્સ વક છે, જ્યારે C (C')ના યામ FCને અથળ aથી ગુણતાં, ક્ષેત્રફળના બરાબર લંબ ચોરસ થાય છે અથવા H(H) ના અનુરૂપ અન્ય AFના અનુરૂપ યામોનો સરવાળો થાય. આથી ના કારણે અને આ FHનો AF સાથેનો સંબંધ (જે આકૃતિનું ક્ષેત્રફળ મેળવવું છે તેનો આવશ્યક $\frac{BT}{Bc} \frac{FH}{HF}$ દર્શાવે છે) આપેલો છે, BTનો FH અથવા BCનો સંબંધ, સાથે સાથે BTનો TC સાથેનો સંબંધ આપીશું, એટલે કે ત્રિકોણ TBCની બાજુઓ વચ્ચેનો સંબંધ. આ કારણે, જ્યારે નક્કી ત્રિકોણ TBCની (વકના નિયત ખૂણાનો નિયમ) બાજુઓ વચ્ચેનો સંબંધ આપેલો હોય, વક C(C')નું (જે આપણે બતાવ્યું છે કે કવોર્ટ્રિક્સ છે) વર્ણન ક્ષેત્રકળન અને માપ માટે જરૂરી છે.

શૂન્યાભિયલોના (Infinitesimals) તર્ફાવત અને સરવાળા માટે સંકેતનો (Notations) દાખલ કર્યા અને તેને સુધારતા પણ ગયા અને આખરે xની કિમતોના શૂન્યાભિયલના તર્ફાવત માટે d(x) અને લેટિનભાષાના “Summa”ના Sને મોટે કરીને ને શૂન્યાભિયલના સરવાળા માટે વાપર્યા અને તે સંકેતનો હાલમાં પણ આપણે વાપરીએ છીએ.

S

ઉપસંહાર

રાજીવી અર્નેસ્ટ ઓગસ્ટસે (Earnest Augustus) લાઈબિન્ઝને બુન્સવિક વંશનો ઈતિહાસ લખવા સૌધેલું. આ કામ માટે લાઈબિન્ઝ જર્મની, ઓરસ્ટ્રીયા, ઈટાલિ વગેરે જગ્યાએ ફર્ચ, પણ બીજાં ઘણાં કામોના કારણે અને તેમની નજરે સરસ કામ કરવા માટે ઘણાં સમય લીધો જેના કારણે ઘણા રાજીવીઓ લાઈબિન્ઝ ઉપર નાખુશ હતા. ઓગણીસમી સદીમાં આખરે આ કામ પ્રસિદ્ધ થયું જે ત્રણ દણદાર ગંથો છે.

1700માં બર્લિન એકેડેમી શરૂ કરવામાં લાઈબિન્ઝનો ખૂબ જ અગત્યનો ફાળો હોઈને જ્યા ત્યાં સુધી બર્લિન એકેડેમીના રેઓ પ્રમુખ રહ્યા.

દુંહેનનાં રાઝી એનન્ન (Ann) 1714માં નિધન થયું. આ પછી બ્રિટનના 1701ના સેટલમેન્ટના (Settlement) કાયદા પ્રમાણે બુન્સવિકના રાજીવી બ્રિટનના રાજા જ્યોર્જ I બન્યા. આ રાજીવીનો હનોવરની કોર્ટનો મોટો કાફ્લો બ્રિટન પહોંચ્યો, પણ જ્યોર્જ I એ લાઈબિન્ઝને તેમની સાથે બ્રિટન આવવાનું આમંત્રણ ન આપ્યું. કદાચ ન્યૂટન અને લાઈબિન્ઝની લડાઈ કારણભૂત હોય.

લાઈબિન્ઝનું 1716માં નિધન થયું ત્યારે તેમના શબની અંતિમ કિયા વખતે રાજીવી કુટુંબનું કોઈ ન હતું.

લાઈબિન્ઝ જિંદગીભર લગ્ન કરેલાં ન હતાં. જિંદગીમાં કોઈ કોઈ વખત લાઈબિન્ઝ પૈસાની ફરિયાદ કરતા, પણ આખરે તેમની બચત તેમની બહેનના સાવકાન્પુત્ર (step-son) માટે મૂકી ગયેલા, તે જોતાં એવું લાગે છે કે બુન્સવિકના રાજીવીઓએ લાઈબિન્ઝને સારું વેતન આપેલું.

કલનગણિતના બે મહાન શોધકો ન્યૂટન અને લાઈબિન્ઝનો બેદ તેમના અંતમાં દેખાય છે. ન્યૂટન એમનું શોધેલું ફ્લક્ષિસાન્સ તેમની સાથે તેમની કબરમાં લઈને ગયા. એકલા, અદ્વૃત્તા, માનવી પ્રત્યે પ્રેમ ન રાખનારા સર આઈઝેક ન્યૂટન તેમની આસપાસ પ્રકૃતિકાંત સૂર્યાળા (Talented), શીખવા ઉત્સુક, તેમનું કામ વિશુદ્ધ કરીને આગળ ધ્યાવનારા અનુયાયીઓનું ટોણું ઊભું કરી ન શક્યા. જ્યારે આથી વિશુદ્ધ લાઈબિન્ઝના સિવિલજરલેન્ડના બે ઉત્સાહી અનુયાયીઓ જેકોબ અને જહોન બર્નૂલી કલનગણિતનો યુરોપમાં ફેલાવો કરનારા અને ટેકેદારો હતા. તેમના પ્રયત્નોએ અને કદાચ લાઈબિન્ઝના પ્રયત્નોના કારણે આપણે જે હાલમાં કલનગણિત જોઈએ તે છે. આ લેખ નીચેનાં પુસ્તકોના આધારે લખાયો છે.

- (1) Classic of Mathematics, Ronald Clinger (Prentice Hall, Englawood cliffs, New Jersey 07632, 1995)
- (2) The Calculus Gallery, William Dunham (Princeton University, Princeton and oxford, 2005)

વિહુલભાઈ અં. પટેલ
નરસિંહજીના મંદિર પાસે,
ઉવારસંદ રોડ, મુ. પો. શેરથા તા. જિ. ગાંધીનગર,
મો. 9428019042

મારી આખી જિંદગીમાં મારા બોલવાનો અનર્થ થવા તિથે મને નવાઈ નથી રહી. દરેક અનર્થનો જવાબ આપવો પડે અને ખુલાસો આપવો પડે તો જિંદગી વસમી થઈ પડે. જ્યાં પ્રવૃત્તિને ખાતર આવશ્યક હોય તે સિવાયના કોઈ પણ પ્રસંગે અનર્થોના ખુલાસામાં ન ઊતરવું.

‘ગાંધી-ગંગા : ૨’માંથી સાભાર

ગ્રંથસૌરભ

મહિલાઈ પ્રજાપતિ

ધન્ય ધન્ય શિષ્યો જેના રે : એક જીવનગ્રંથ = ડૉ. યોગેન્દ્ર વ્યાસ : બ્યક્ઝિત્વ અને વાર્ડમય : એક અભ્યાસ / ડૉ. અર્થના પટેલ. રોહિતક : શાન્તિ પ્રકાશન, ૨૦૧૫. ઉર્ધ્વ પૃ. ક્રિ. ૩. ૫૦૦/- ISBN : 978-93-5070-079-2

વિખ્યાત ભાષાવૈજ્ઞાનિક ડૉ. પ્રબોધ પંડિતના શિષ્યરત્ન અને 'ભાષાવિજ્ઞાન ક્ષેત્રનાં એમનાં પાયાનાં સંશોધનોને વિસ્તારી વિકસાવીને આદર્યો - અધૂરાને પૂરાં કરીને એનું બહુવિધ દિશાઓમાં નૂતન વિસ્તરણ કરનાર' ડૉ. યોગેન્દ્ર વ્યાસ ભાષાવિજ્ઞાનના એક પ્રતિભાસંપન્ન તથા વિદ્યાર્થી વત્સલ અધ્યાપક તથા ખરા અર્થમાં વૈજ્ઞાનિક સુપ્રસિદ્ધ છે. અહીં ડૉ. વ્યાસનાં ત્રિવિધ પાસાંઓ - ૧. મૂઠી ઊંચેરા માનવ-શિક્ષક - કેળવણીવિદ્ધ, ૨. ભાષાવિજ્ઞાની, વૈધાકરણી તથા કોશકાર, તથા ૩. સર્જક - વિશે સંશોધનાત્મક અભ્યાસ તેમનાં તેજસ્વી વિદ્યાર્થીની ડૉ. અર્થના પટેલ દ્વારા રજૂ કરવામાં આવ્યો છે.

પ્રથમ પ્રકરણમાં ડૉ. વ્યાસનું એક બ્યક્ઝિત તરીકે - અધ્યયનશીલ તથા વત્સલભૂર્ત અધ્યાપક અને કુટુંબના સભ્ય તરીકે ભજવેલ અનેકવિધ રોલનું-સુરેખ આલેખન કરવામાં આવ્યું છે. આ હેતુસર સંશોધિકાએ ઉપલબ્ધ અશોષ સોતોનો ભરપૂર વિનિયોગ કર્યો છે. અર્થાતું 'મહાભારત' માટે કહેવામાં આવે છે કે જે 'મહાભારત'માં છે તે અન્યત્ર છે અને જે 'મહાભારત'માં નથી તે અન્યત્ર પણ નથી. તેમ સંશોધિકાએ સંશોધ વિષય અર્થાતું ડૉ. વ્યાસ સંદર્ભે માહિતી મેળવવા સંભવિત તમામ સોતો અથાગ પરિશ્રમથી મેળવીને, કુશળતાપૂર્વક તેનું સંયોજન કરીને - તારવી અને જારવીને - તટસ્થતાપૂર્વક દસ્તાવેજ છતાં આસ્વાધ ચરિત્ર તૈયાર કર્યું છે. વાસ્તવમાં ડૉ. વ્યાસનું શિક્ષકત્વ - બ્યક્ઝિત્વ ખરા અર્થમાં કવિ ઉમાશંકર જોશીને અભિપ્રેત એવા શિક્ષક : "બાળકને જોઈ જે રીજે, રીજે

બાળક જોઈ જેને, / વત્સલ મૂરત સ્નેહલ સ્નૂરત, હૃદય હૃદયનાં વંદન તેને" નું હોવાથી તેના વાચકને મનભાવંત બની રહેવા ઉપરાંત કંઈક મેળવ્યાની સહજતયા સંતર્યક અનુભૂતિ થાય તેવું છે. સંશોધિકા આવા ગરવા ગુરુ - ચરિત્રનાયકના માનવીય દોષ - ગુર્સા - ની નોંધ લેવાનું તેમજ કોઈ વિવેચકે ગુજરાત યુનિવર્સિટીના ભાષાવિજ્ઞાન વિભાગને 'અત્યંત પ્રાથમિક શાન આપત્તા કેન્દ્ર' તરીકે ઓળખાવતાં તેનો મક્કમતાપૂર્વક સાધાર પ્રતિવાદ નોંધવાનું ચૂક્યાં નથી. આ પ્રકરણ પ્રસ્તુત સંશોધનનું હાર્દરૂપ પ્રકરણ છે, જેનો અડધાથી વધુ જગ્યામાં પથરાટ છે.

પ્રકરણ રથી પમાં એક ભાષાવૈજ્ઞાનિક - વૈયાકરણી - કોશકાર અને શાખાર્થ ચર્ચાના મરમી તરીકે મૂલ્યાંકન કરવામાં આવ્યું છે. આ સંબંધી ડૉ. વ્યાસની પ્રત્યેક કૃતિનું વિવેચન જે તે કૃતિ વિશે અન્ય વિદ્વાનોનાં અવલોકનો / અભિપ્રાયોને નજરસમક્ષ રાખીને તેમજ આ સંબંધી ગુજરાતી ભાષામાં ઉપલબ્ધ અન્ય કૃતિઓ ધ્યાને રાખીને તુલનાત્મક પરિપ્રેક્ષયમાં ડૉ. વ્યાસના પ્રદાનને રેખાંકિત કરી બતાવ્યું છે. આ ઐકી પ્રકરણ - ત શિક્ષક અને કેળવણીકાર' શીર્ષક હેઠળનું છે, પરંતુ અહીં એક સમર્થ ભાષાવૈજ્ઞાનિક દ્વારા રચિત પ્રાથમિક - માધ્યમિક શાળાનાં બાળકોને ધ્યાને લઈ ભાષાશિક્ષણ, ભાષાકૌશલ્ય, લેખનકૌશલ્ય, વાચનકૌશલ્ય અને વાક્યકૌશલ્ય વગેરે સંબંધી પુસ્તકોનું તાત્ત્વિક મૂલ્યાંકન કરવામાં આવ્યું છે, જે પ્રકારાન્તરે ભાષાવિજ્ઞાનનું જ કાર્ય છે. આ સંબંધી સંશોધિકાનું મંત્ર્ય : "ડૉ. વ્યાસના ભાષાશિક્ષણ સંબંધી આ વિચારો એમને ઉચ્ચકક્ષાના ભાષાવિજ્ઞાની તો પુરવાર કરે જ છે પણ એ સાથે જે એક લાંબું જોનારા - દસ્તિવંત કેળવણીકાર તરીકે પણ પુરવાર કરે છે" અને આ જ કારણે ડૉ. રવીન્દ્ર દવે

ભાષાશિક્ષણ વિશેના આ પાંચે પાંચ પુસ્તકો વિદ્યાર્થીઓ, વાતીઓ અને શિક્ષકોને વાંચવાની ભલામણ કરે છે.

અંતિમ પ્રકરણ-૬ : સર્જક તરીકેની મૂલવાણી માટે ફણવવામાં આવ્યું છે, જેમાં ડૉ. વ્યાસ કૃત જીવનચરિત્ર, લઘુનવલકથા, વાર્તા, એકાંકી, હાસ્ય, વિવેચન તથા અનેકવિધગ્રંથોની પ્રસ્તાવનાઓ અને અવલોકનોનો સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે. આ બધાં સહિત્યસ્વરૂપોની કૃતિઓની વિશેષતાઓ સોદાહરણ તારવી આપી છે. નોંધવું રહ્યું કે એક પ્રખર ભાષાવૈજ્ઞાનિકના આભામંડળ હેઠળ તેમનું સર્જકત્વ પ્રાય: અપિધાણ રહ્યું તેને સંશોધિકાએ સાધાર ઊજાગર કરી આપ્યું છે. ‘દીવોના બૂજ’ શીર્ષક હેઠળ માતા વિશેનું ચરિત્ર રજૂ કરતી અને એકી બેઠકે તેનું વાંચન પૂરી કરવા બાધ્ય કરે તેવી કૃતિનો કરાવવામાં આવેલ આસ્વાદ પણ તેટલે જ સ-રસ છે. ગ્રંથાન્તે સંશોધનનાં તારણો અને ડૉ. વ્યાસ સાથે સંશોધિકાએ કરેલ સાક્ષાત્કાર આપવામાં આવેલ છે. આ સાક્ષાત્કાર ડૉ. વ્યાસના વિચાર-દર્શનને સમજવા માટે પ્રમુખ દસ્તાવેજ બની રહે છે.

સમગ્રતયા સંશોધિકાએ મહ્લીનાથી સૂત્ર ‘ના મૂલમ લિખ્યતે કિચિત’ને સંશોધક તરીકેનો ધ્યેયમંત્ર આત્મસાત કરીને ડૉ. વ્યાસના અંતરંગ વ્યક્તિત્વની છબિ આદેખવા તથા તેમના પ્રદાનને મૂલવાણ ડૉ. વ્યાસની કૃતિઓનું ગહન અધ્યયન - પરિશીલન કરવા ઉપરાંત ડૉ. વ્યાસના ભૂતપૂર્વ વિદ્યાર્થીઓ, સ્વજનો વ્યાસસાહિત્યના અભ્યાસીઓ, જે તે વિષયક્ષેત્રના પ્રતિભાશાળી ભારતીય અને વિદેશી તજ્જ્ઞો, અધ્યાપકો, શિબિરાર્થીઓ વગેરેનો રૂબરૂ કે પત્ર દ્વારા સંપર્ક કરવાની સાથે સાથે ડૉ. વ્યાસ સાથે રૂબરૂ સાક્ષાત્કાર કરવામાં ડૉ. અર્થના પટેલનાં સંશોધક, સ્વાધ્યાયનિષ્ઠા અને ગુરુભક્તિનાં અનેરાં દર્શન થાય છે. નોંધવું રહ્યું કે આટલી ગુણ-રાશી વચ્ચે પ્રસ્તુત સંશોધક-ગ્રંથની નોંધપાત્ર મર્યાદા એ છે કે અહીં ઉધૃત કરવામાં આવેલ કુલ ૫૭૨ ટંચણો પૈકી ૧૪૩ ટંચણો ‘આનંદઘરની વાત્સલ્યમૂર્તિ’માંથી (અલબત્ત વિવિધ વ્યક્તિઓનાં), ૨૧૪ ટંચણો પત્રો, રૂબરૂ મુલાકાત કે ઝીન આધારિત છે. આ ઉપરાંત પ્રકરણાન્તેની સંદર્ભસૂચિમાં દર્શાવવામાં નહીં આવેલાં ટંચણોની સંખ્યા પણ ઘણી છે. પરિણામે ટંચણોનું ભારણ પ્રમાણમાં વધી ગયું છે. અહીં સંશોધિકા

પ્રાપ્ત સંઘળી માહિતીના સમાવેશના સ્થાને પસંદગીની સત્ત્વશીલ માહિતીને યથાયોગ્ય સ્થાન આપવા સંયમ જાળવી શક્યાં હોતે ! જેની પ્રતીતિ અનેકવિધ અવતરણો કે વિગતોના માધ્યમથી સહજમાં થાય છે. આ ઉપરાંત ડૉ. યોગેન્ડ્ર વ્યાસની કૃતિઓ - પુસ્તકો, લેખો, પ્રસ્તાવનાઓ વગેરે - અને ડૉ. વ્યાસ વિશે લખાયેલા લેખોની અનિવાર્ય એવી શાસ્ત્રીય વાહમયસૂચિનો સંદર્ભ અભાવ. જો કે આગળ ઉપર નિર્દેશ કરેલ પ્રત્યેક પ્રકરણમાં ડૉ. વ્યાસની કૃતિઓની સમીક્ષા કરવામાં આવી છે, પરંતુ ગ્રંથોનાં શીર્ષક અને પ્રકાશન વર્ષ બાદ કરતાં તેના પ્રકાશક કે પ્રકાશન સ્થળનો ક્યાંય ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો નથી. ગ્રથાને આપવામાં આવેલ ડૉ. વ્યાસના બાયોડેટ્યામાં પણ આ સંબંધી કોઈ જ વિગતો દર્શાવવામાં આવી નથી.

ઉલ્લેખનીય છે કે પ્રસ્તુત ગ્રંથ એ હેમયંડ્રાચાર્ય ઉત્તર ગુજરાત યુનિવર્સિટી, પાટણમાં ગુજરાતી વિષયમાં પીએચ.ડી. ની ડિગ્રી હેતુ ઈડરની મહિલા કોલેજના પ્રિન્સિપાલ (હાલમાં સેવાનિવૃત્ત) અને ડૉ. વ્યાસના સ્વાધ્યાયશીલ શિષ્ય ડૉ. પી. જે. પટેલના માર્ગદર્શન હેઠળ અર્થના પટેલ દ્વારા રજૂ કરવામાં આવેલ શોધપ્રબંધનું સંવર્ધિત સંસ્કરણ છે. અસાધારણ તેજસ્વી શૈક્ષણિક કારકિર્દી ધરાવતાં ડૉ. અર્થના પટેલે ગુજરાત યુનિવર્સિટીની બી.એ. અને એમ.એ. ની પરીક્ષા પ્રથમ વર્ગમાં પ્રથમ કમે ઉત્તીર્ણ કરેલ છે, તેમજ એમ.એ.ની પરીક્ષા માટે ચાર સુવર્ણચંદ્રકી મેળવેલ છે. આ ઉપરાંત તેઓશ્રી એકલબ્ય એજ્યુકેશન ફાઉન્ડેશન દ્વારા ‘એક્સલન્ટ યંગ એજ્યુકેટર એવોર્ડ’ (૨૦૦૭) તથા અમદાવાદ મેનેજમેન્ટ એસોસિએશન અને રમણભાઈ પટેલ ફાઉન્ડેશન દ્વારા ‘શ્રેષ્ઠ શિક્ષક મેરિટ એવોર્ડ’ (૨૦૦૭) થી અલંકૃત છે. નોંધવું રહ્યું કે સામ્રાત્કાલીન પીએચ.ડી. ડિગ્રી હેતુના શોધપ્રબંધો ભાગ્યે જ પ્રકાશનક્ષમતા ધરાવતા હોય છે ત્યારે યુવા અને ઉત્સાહી સંશોધિકા ડૉ. અર્થના પટેલે પોતાનો શોધપ્રબંધ પ્રકાશિત કરીને પોતાની નૈતિક હિસ્ત અને સંશોધકીય પ્રતિભાનાં જે દર્શન કરાયાં છે તે શ્લાઘનીય હોઈ પ્રેરણાદારી છે.

- મણિભાઈ પ્રજાપતિ

**ઉડસનાને આરે ચંબલની પાળો / કાન્તિભાઈ ના.
પટેલ (કેન પટેલ). અમદાવાદ : ભરતભાઈ પટેલ (૧૨,
શાકુન્તલ બંગલોજ, સોલા રોડ, અમદાવાદ), ૨૦૧૬.
૧૧૨ પૃ. ડિ. રૂ. ૧૦.૦૦**

પ્રસ્તુત ગ્રંથમાં અમેરિકામાં સ્થાયી થયેલા અને
વતન ઝુરાપો વેઠતા કવિહંદ્યી લેખક કાન્તિભાઈ એન.
પટેલ પોતાના આયખાના આઠેક દશકનાં કેટલાંક
હૃદયસ્પર્શી સંસ્મરણો - અનુભવકથાઓ - લિપિબદ્ધ કર્યા
છે, જેમાં તેમનું રાષ્ટ્રોમી અને સહદ્યી વ્યક્તિત્વ સ્વત્ત:
ઉપરી આરે છે. આ બધાં જાત આધારિત અનુભવો
/ સંસ્મરણો રસિક હોવા ઉપરાંત વૈવિધ્યસભર છે. અહીં
લેખકની જે તે વિષયસંબંધી જાણકારી, નિરીક્ષણ શક્તિ,
ભાવસભર અભિવ્યક્તિકલા અને ભાષાપ્રવાહિતા
ધ્યાનાર્હ બની રહે છે. 'વતન ઝુરાપો અને ગુજરાતની
અસ્તિત્વા' હેઠળના લેખોમાં લેખકનો વતનપ્રેમ, વતનનાં
સંસ્મરણો અને 'જ્યાં જ્યાં વસે એક ગુજરાતી ત્યાં ત્યાં
સદાકાળ ગુજરાતની ભાવનાને ચરિતાર્થ કરતી
સંવેદનશીલ ઘટનાઓ ગ્રંથસ્થ છે. વતન ઝુરાવો વાચા
આપતા તેમના કાવ્યની પંક્તિઓ દખ્ય બની રહે છે :
“સૂના પડવા એ ઓટલા, ને સૂરી પરી ભાગોળ્ય,
સૂના પડવા છે વડલા, ને ઊરી ગઈ વાગોઈલ્ય...
વહી રહ્યો એ વાંકળો, ને સીમે ચરતાં ઘણા...
ગયાં ઘરને ઘોડલાં, ને વગડે ચરતાં ઢોર...
પારેવહું પરદેશ ગયાં, ને ચહે વતનની ધૂળ...”
પોતે અનુભવેલી આ પૈકી 'અમારા વાડાની એ રાયણ'માં
પાંચ-પાંચ પેઢીઓના ઐતિહાસિક, રાજકીય, સામાજિક,
ધાર્મિક અને લોકજીવનના ઇતિહાસને ઉજાગર કરતી
ઘટનાઓ સૂચનાત્મક છીતાં સ-રસ રીતે રસળતા ગવધમાં
આલેખવામાં આવી છે. ઉદા. તરીકે “મારા બાપુજીએ
કહેલું કે એ રાયણ નીચે ગાયકવાડ સરકારનાં ઘોડાં
બધાયેલાં. દાદા ગામના મુખી..... એ જમાનામાં
કોગળિયાનો રોગ (મરકી) ફાટી નીકળેલો ત્યારે અમારા
કુટુંબનું છાપરું એ રાયણ નીચે હતું.... વળી મારી
દાદીમાએ કહેલું કે પેલા સામેના નેળિએથી શ્રીજી
મહારાજે (સહજાનંદ સ્વામી) કરજીસણ જતાં એ રાયણ
પર અમીદવિદી કરેલી અને એ પુષ્યશાળી બનેલી.” અહીં
અભિવ્યક્ત સ્મૃતિસંવેદન, ભાષાભિવ્યક્તિ અને ભાષાની

પ્રવાહિતા, લાઘવતા વર્ગેરેની દિઝિએ પ્રસ્તુત સંગ્રહનો આ
એક શ્રેષ્ઠ સંસ્મરણાત્મક નિબંધ છે. જ્યારે ‘સવાઈ
ગુજરાતી’માં પૂર્વ બંગાળના ખુલના શહેરમાં લેખક
તેમના સૈનિક-મિત્ર સાથે ગુજરાતીમાં વાર્તાવાપ કરતા
હતા ત્યારે સ્ટેશનરીની દુકાનમાંથી એક બૂઢા ચાચા
બાદાર આવી દુકાનના બારણેથી બોલી ઉઠ્યા
‘ગુજરાતથી આવો છો ?.... અમારા બાપદાદ મૂળ
સિદ્ધપુર ગામના..... ભાવવિભોર પુલકિત વદને ફરી
બોલ્યા તમે મારા અભિભાજાનના માદરે વતનના. અમારી
યાદગીરી રૂપે કંઈક ભેટ સ્વીકારો !’માં હિંદુસ્તાની -
ભાઈ ભાઈની અને વતનપ્રેમની લાગણીનાં ઉત્કર દર્શન
જોવા મળે છે.

“સૈનિક જીવનનાં સંભારણાં” વિભાગમાં
બંગલાદેશ યુદ્ધ સમયે લેખકે પૂર્વ બંગાળના જેસોર-
ખુલના સેક્ટરમાં સૈનિક તરીકે આપેલ સેવાઓ
દરમિયાનનાં સંસ્મરણો વર્ણવતા ૧૦ લેખો સમાવિષ્ટ છે,
જેમાં પાકિસ્તાની સૈનિકો દ્વારા ગુજરાતેલા સિતમોનાં
હંદ્યદ્રાવક દશ્યો, પાકિસ્તાન સૈન્યની શરણાગતિ,
શરણાર્થીઓને આજાદ બંગલાદેશમાં પરત મૂકી આવવા
વગેરે ઘટનાઓને શાદ્બબદ્ધ કરવામાં આવી છે. આ સાથે
કવિ રવી ઠાકુર, શરદયંદ અને બંકિમંદની કૃતિઓમાં
વર્ણવાયેલ ‘આમાર સોનાર બંગલા’ અને આ ભૂમિની
ભલ્ય સંસ્કૃતિની યાદ તાજી કરી લેખક ધન્યતા અનુભવી
કણિક હળવાશ અનુભવતા જોવા મળે છે. આ સાથે
અહીં પ્રથમ અને દ્વિતીય વિશ્વયુદ્ધ વિરોના બે લેખોમાં
ભારત દ્વારા ઠંડ્યેન્ડને કરવામાં આવેલી મદદ, ભારતીય
સૈનિકોની કામગીરી અને ખુલારી વિશે હકીકિત પ્રેરિત
અભ્યાસનિષ્ઠ વિગતો દર્શાવવામાં આવી છે. અંતિમ બે
લેખોમાં સૈનિકોની શહાદતનું મૂલ્ય આપેલો ક્યારે
સમજુશું તે અંગે લેખકે વેદના સાથે નોંધ્યું છે કે “સૈનિક
શહીદ થાય એટલે તેના મૃતદેહને તેના વારસોને સૌંપી
પ્લાટ્ન હવાલદારના બે ભડકાથી પ્રસંગની પૂર્ણાંખુતિ
થઈ જાય.... જ્યારે અમેરિકામાં નદીકિનારા, બાગ-
બજીયા, મોટાં મહાલયો ચોક અને ચૌટા અને જાહેર
સ્થળો પર શહીદોનાં સ્મારક જોવા મળે છે.... અરે ! અહીં
રાષ્ટ્રીય કબ્રસ્તાન પણ હોય છે. મેમોરિએલ તે ને દિવસે
પ્રમુખ સહિત સૌ શહીદોને અંજલિ અર્પે છે. વિચારીએ

સૈનિક માટે કેટલાં માન, પાન અને સરાહના !”

લશ્કરમાં ગુજરાતીઓનું નહિવત્પુરી પ્રતિનિધિત્વ રહ્યું હોય ત્યારે ગુજરાતી સૈનિક-સાહિત્યની પ્રાપ્તિની કલ્યાન આકાશકુસુમવત્તુ જ ગણવી રહી ! પ્રત્યક્ષ અનુભવ આધારિત આ લેખો ગુજરાતી ભાષા-સાહિત્યની મૂલ્યવાન મૂડી બની રહેશે.

આ પરિસ્થિતિમાં ‘અમેરિકન જીવનશૈલી’ અંતર્ગતના લેખો અમેરિકન-પ્રજાની આંતરસમૃદ્ધિ - કર્તવ્યનિષ્ઠા, નિસ્યુહતા, નિખાલસતા, માનવસેવા, કાયદાનું ચુસ્તપણે પાલન કરવું, અલગારીપણું-ને ઉજાગર કરવાની સાથે સાથે પાશ્ચાત્ય પ્રજા વિરોધાં આપણા ઘણા ખરા બખોનું નિરસન કરી આપણી આંખ ઉઘાડે તેવી ઘટનાઓથી સભર હોવાથી પ્રેરણાદાયી રેમજ અનુકરણીય બની રહે છે. આ લેખો ભારતીય અને અમેરિકન જીવનશૈલીના તુલનાત્મક અભ્યાસ માટે પણ ઉપયોગી પુરવાર થશે. અહીં ગ્રંથસ્થ ચારેય ચરિત્રો-પ્રકંડ પંડિત પ્રો. દાવર સાહેબ, સર્વ વિદ્યાલયનો પ્રાણ આચાર્યશ્રી નાથાભાઈ દેસાઈ, સર્વ વિદ્યાલયને સર્માર્પિત કર્મયોગી ધનાભાઈ વડીલ અને સર સયાજુરાવ ગાયકવાડ-પ્રત્યક્ષ અનુભવો અને ઘટનાઓ આધારિત હોવાથી તાજગીસભર બની મહોરી રહ્યાં છે. ગ્રંથાન્તેના હાસ્યનિંઘોમાં લેખકની નિર્દોષ અને માર્મિક રમ્ભૂ પ્રકૃતિનાં દર્શન થાય છે.

સમગ્રતયા પ્રસ્તુત ગ્રંથના માધ્યમથી વતનપ્રેમ, પ્રકૃતિપ્રેમ બાંગલાદેશના યુદ્ધનાં સંસ્મરણો, અમેરિકન જીવનશૈલી, ભારતીય સંસ્કૃતિ અને કેટલાંક પ્રેરણાદાયી ચરિત્રો વગેરે વિષયક સંસ્મરણો તેના વાચકના ચિત્તને સ્પર્શી જાય તેવા સન-રસ છે. આ ઉપરાંત લોકજીવનને વાચા આપતાં લોકગીતો અને રાષ્ટ્રભક્તિ રજૂ કરતાં ગીતો / કાયોનાં પ્રસંગોપાત્તનાં ટાંચણોથી આ બધા લેખો વધુ જીવંત બની ઊઠ્યા છે. આવા ભાવપ્રવાણ અને અર્થસભર સંસ્મરણોને વાચા આપવા બદલ લેખક કેન

પટેલ સૌના અભિનંદનના અવિકારી બની રહે છે.

આ ગ્રંથ પૂર્વે રેમના બે અંગેજ કાવ્યસંગ્રહો પ્રકાશિત છે. રેમના ઘણાંખરાં કાયો - ૧૨પથી અવિક - ‘હડસન રિપોર્ટર’માં પ્રકાશિત થયાં છે. રેમનાં કાયો પ્રાય : પ્રકૃતિ, કૃષિજીવન, સૈનિકજીવન, વતનપ્રેમ રાષ્ટ્રભક્તિ, મહાત્મા ગાંધી, માનવજીવનદર્શન વગેરે વિષયક છે. રેમના કાવ્યસંગ્રહ ‘The West Horizon’ (2008)ને આવકારતાં ‘The Hudson Reporter’ના મુખ્ય સંપાદક Caren Matznerના શબ્દો : “Poet Ken Patel sees the world in a special way. His unique talent has allowed him to pen lively, insightful poems about everything from brave soldiers to the night sky... With his rare eloquence and ability to rhyme about any subject, he has pleased and astounded our readers” કવિપ્રતિભાને ઓળખવા દાખ્ય બની રહે છે.

ઉલ્લેખનીય છે કે આર.એસ.એસ.ની વિચારધારાથી અનુપ્રાણિત તથા પાંચ-પાંચ લોકમાતાઓ -હડસન, ચંબલ, નર્મદા, મેઘના અને સાબરનાં પાણી પીને સંસ્કારસંપન્ન ભાયું મેળવનાર સૈનિકજીવન દરમ્યાન ‘સંગ્રામ મેડલ’ તથા ‘ઈસ્ટર્ન સ્ટાર’થી પુરસ્કૃત અને નિવૃત્તિકળને નિઃસ્વાર્થભાવે માનવસેવાનાં ધ્યેય બનાવીને સતત કર્મશીલ બની રહેલા પ્રસ્તુત ગ્રંથના સર્જક શ્રી કાન્તિભાઈ એન. પટેલનું મૂળવતન ડાંગરવા (તા. કડી, જિ. મહેસાણા) છે. તેઓશ્રી સર્વ વિદ્યાલય, કડીના ભૂતપૂર્વ વિદ્યાર્થી છે. ભારતીય રેલવે સેવામાંથી નિવૃત્ત થયા બાદ છેલ્ટી પચીસીથી અમેરિકામાં સ્થાયી થયા છે. અને સ્વાન્તઃ સુખાય ભાવે સૌ કોઈને મદદરૂપ નીવડે તેવી પ્રવૃત્તિઓ થકી સૈનિકજીવનના આદર્શને ચરિતર્થ કરી રહ્યા છે.

- મણિભાઈ પ્રજાપતિ

જે બુદ્ધિસંમત ન હોય તથા જે નીતિમત્તાથી વિરુદ્ધ હોય એવો કોઈ પણ ધાર્મિક સિદ્ધાંત મને માન્ય નથી.

મો. ક૦ ગાંધી [‘સિલેક્શનન્સ ફોમ ગાંધી’] : પાનું ૨૨૩]

[ગાંધી-ગંગા : ૨માંથી સાભાર]

સંસ્કૃત સમાચાર

યુનિવર્સિટી / કોલેજ વિભાગ

અનુવાદ વર્ક્ષોપ

● ઉમા આર્ટ્સ અને નાથીબા કોમર્સ મહિલા કોલેજ, ગાંધીનગર દ્વારા તા. ૧૮-૨૩ જાન્યુઆરી, ૨૦૧૬ દરમિયાન અનુવાદ વર્ક્ષોપનું આયોજન કરવામાં આવ્યું. જેમાં અનુવાદકલાનાં વિવિધ પાસાંઓ જેમ કે ભાવાનુવાદ, સમશ્લોકી અનુવાદ, રૂઢીપ્રયોગો અને કહેવતોના અનુવાદ, સંસ્કૃત સૂક્ષ્માનોનો અનુવાદ, રચનાત્મક અનુવાદ, અહેવાલ અનુવાદ, વહીવટી અનુવાદ, અનુવાદનાં ઓજારો, અનુવાદ કરવામાં પડતી મુશ્કેલીઓ વગેરે વિશે તજજ્ઞશ્રીઓએ વક્તવ્યો તથા પ્રત્યક્ષ તાલીમ આપી હતી. આ કાર્યશાખિરમાં દૂરીય વર્ષ બી. એ.ની ૩૦ વિદ્યાર્થીઓ જોડાઈ હતી. ભાગ લીધેલ તમામ વિદ્યાર્થીઓને શબ્દકોશ તથા પ્રમાણપત્ર એનાયત કરી પ્રોત્સાહિત કરવામાં આવી હતી.

ઉધોગપત્રિયો સાથે વિચાર-વિમર્શ

● અધ્યાત્મિક એ. પટેલ કોમર્સ કોલેજ, ગાંધીનગર દ્વારા ઉદ્યોગ ક્ષેત્રની વ્યક્તિઓને નિષ્ણાત તરીકે આમંત્રિત કરીને વિદ્યાર્થીઓ ઉદ્યોગોની જરૂરિયાતો જાણે તે હેતુસર વિચાર-વિમર્શનું આયોજન કરવામાં આવ્યાં : ૧. તા. ૨-૧-૧૬ના રોજ રેવ ઈન્ડસ્ટ્રીના શ્રી જ્ય અને શ્રી વિમલ : ‘ઇન્ટરનેટ ઓપ્ટ થીંસ’. ૨. તા. ૮-૧-૧૬ના રોજ ટ્રેડ બુલ્સના શ્રી ધવલ પંડ્યા : ‘ઓપોરચ્યુનિવીઝ ઇન સ્ટોક માર્કેટ’. ૩. તા. ૧૧-૧-૧૬ના રોજ કોટક સિક્યોરિટીના શ્રી ઠાકર તથા શ્રીમતી હર્ષા પટેલ : ‘નો અબાઉટ સિક્યોરિટી માર્કેટ’. અને ૪. તા. ૨૩-૧-૧૬ના રોજ સેન્ટર ફીર એન્ટરપ્રિન્યોરશીપ ડેવલપમેન્ટના શ્રી મંયક મહેતાએ : ‘બેઝીકરટ ઓફ એન્ટરપ્રેન્પોરશીપ’ને આમંત્રિત કરવામાં આવતાં તેમણે તેમના નામ સામે દર્શાવેલ વિષય સંદર્ભે

પોતાના વિચારો રજૂ કર્યા હતા.

એકાગ્રતા

● સૂરજબા કોલેજ ઓફ એજ્યુકેશન, કરીમાં રામચંદ્ર મિશન દ્વારા તાલીમાર્થી બહેનો માટે મેડિટેશન કાર્યક્રમનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું, જેમાં રામચંદ્ર મિશનના ડૉ. કેતનભાઈ નાયક, શ્રીમતી જગૃતિબહેન અને શ્રીમતી ગાયત્રીબહેન ધ્યાન દ્વારા મનને એકાગ્ર કરી. હકારાત્મક વિચારો કરવા અને નવી અદ્ભુત શક્તિ કેળવવાની સરળ સાહજિક રીતની સમજૂતી પ્રવૃત્તિ દ્વારા પૂરી પાડી હતી.

ઔદ્યોગિક મુલાકાત

● અધ્યાત્મિક એ. પટેલ કોમર્સ કોલેજ, ગાંધીનગર દ્વારા તા. ૭-૧-૧૬ના રોજ મોડાસા ખાતે વાંસના રોપાઓનો પ્લાન્ટ અને સોલાર પ્લાન્ટની મુલાકાતનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું, જેમાં ૧૨૫ જેટલા વિદ્યાર્થીઓ તથા પ્રો. સિદ્ધાર્થ અને પ્રો. નીના ગણેશન જોડાયા હતા. આ ઉપરાંત ગાંધીનગરમાં તા. ૭થી ૮-૧-૧૬ દરમિયાન Plexplo ઇન્ડિયા યોજાતાં તા. ૮-૧-૧૬ના રોજ ટી. વાય. બી. કોમ.ના ૭૬ વિદ્યાર્થીઓએ તેની મુલાકાત લીધી હતી. આ મુલાકાત દરમિયાન વિદ્યાર્થીઓની સાથે ડૉ. ચેતન ઠાકર અને ડૉ. જિનેશ પટેલ હાજર રહ્યા હતા. M. Comના વિદ્યાર્થીઓ માટે તા. ૩/૪-૧૨-૧૫ દરમિયાન ઔદ્યોગિક મુલાકાતનું આયોજન અદ્યાણી પોર્ટ, મુંદ્રા ખાતે કરવામાં આવ્યું હતું, જેમાં ૭૬ વિદ્યાર્થીઓ અને પ્રો. નીના ગણેશન, પ્રો. સોનલ વેન્ડ, પ્રો. છીમાંશુ ઠક્કર અને પ્રો. ચેતન ઠાકર જોડાયાં હતાં. વિદ્યાર્થીઓએ મુંદ્રા કંપની, મુંદ્રા પોર્ટ અને મુંદ્રા રિફાઇનરીની મુલાકાત વર્દી તેની ઉત્પાદન પ્રક્રિયા, ઉત્પાદન સ્થળની પરિસ્થિતિ તથા

ભવિષ્યમાં કયાં સ્થળોએ કામ કરવાની તક મળી શકે તેની જાણકારી મેળવી હતી.

કપડાં વિતરણ

● અધ્યિનભાઈ એ. પટેલ કોમર્સ કોલેજ, ગાંધીનગરના NSS યુનિટ દ્વારા તા. ૩૧-૧૨-૧૫ના રોજ સેક્ટર-૨ ઉની ઝૂંપડપઢીના લોકોને ઠીથી બચવા માટે ગરમ કપડાંનું વિતરણ કરવામાં આવ્યું.

કારકિર્દી માર્ગદર્શન

● ઉમા આર્ટ્સ અને નાથીબા કોમર્સ મહિલા કોલેજ, ગાંધીનગરમાં તા. ૧૮થી ૨૩-૧-૨૦૧૬ દરમિયાન સામાજિક વિજ્ઞાન વિદ્યાશાખાની ૪૫ જેટલી બહેનોએ કારકિર્દી માર્ગદર્શન કાર્યક્રમમાં એક અઠવાડિયાની તાલીમ લીધી, જેમાં ઈતિહાસ, ભૂગોળ, બંધારણ, ગણિત અને તર્કશક્તિ, ગુજરાતી સાહિત્ય અને વ્યક્તરણ, અંગેજ વ્યક્તરણ વગેરે વિષયોનાં તજ્જ્ઞ વ્યાખ્યાનો દ્વારા સ્પર્ધાત્મક પરીક્ષાઓમાં સજ્જ કરવા તાલીમ આપવામાં આવી હતી. આ તાલીમ સામાજિક વિજ્ઞાન વિષયોના અધ્યાપકોએ આપી હતી.

કાર્યશાબદિક

● સૂરજબા કોલેજ ઓફ એજ્યુકેશન, કરી માં તા. ૨૨-૧-૧૬ના રોજ શૈક્ષણિક સાધન નિર્માણ માટે કાર્યશાબદનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. આ શિબિરમાં ડૉ. ફાટ્યુનીબહેન ગજજરે તજ્જ્ઞ તરીકે તાલીમાર્થી બહેનોને શૈક્ષણિક સાધનોના મહત્વથી વાકેફ કરી શૈક્ષણિક સાધન તરીકે ઉપયોગી એવી ટ્રાન્સપરન્સી તૈયાર કરવાની તાલીમ આપીને તેમની પાસે ટ્રાન્સપરન્સી તૈયાર કરવી હતી.

ટ્પાલ ટિકિટ પ્રદર્શન

● સૂરજબા કોલેજ ઓફ એજ્યુકેશન, કરી દ્વારા તા. ૨૮-૧-૧૬ના રોજ મીતા એચ. પટેલ દ્વારા આયોજિત દેશ-વિદેશની બહુમૂલ્ય પોસ્ટલ ટિકિટોનું પ્રદર્શન યોજવામાં આવ્યું હતું. જેમાં ટ્પાલટિકિટની શરૂઆતથી લઈને આજ દિન સુધી બહાર પટેલ વિવિધ ટ્પાલ ટિકિટો સામેલ હતી. પ્રયોક દેશની વિવિધ પોસ્ટલ ટિકિટ કોઈને કોઈ સંદેશ વ્યક્ત કરતી હતી.

મીતાબહેને પ્રારંભમાં ટ્પાલ ટિકિટોની શરૂઆત અને વિવિધ ટિકિટોની સમજ આપી તાલીમાર્થી બહેનોને વિવિધ વસ્તુઓના સંગ્રહ માટેની પ્રેરણ પૂરી પાડી હતી.

જોડણી સજ્જતા

● સૂરજબા કોલેજ ઓફ એજ્યુકેશન, કરી દ્વારા તા. ૮-૨-૧૬ના રોજ 'ગુજરાતી ભાષામાં જોડણી સજ્જતા પર વર્કશોપનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું, જેમાં વિષય નિષ્ણાત તરીકે પ્ર. જેઠાભાઈ એમ. પટેલ ઉપસ્થિત રહ્યા હતા. ૨૧મી ફેબ્રુઆરી માતૃભાષા દિન નિમિત્તે આયોજિત આ શિબિરનો હેતુ તાલીમાર્થી બહેનો સાચી જોડણી કરી શકે, માતૃભાષા પ્રત્યેના ગૌરવ અને ગુજરાતી ભાષાની સમૃદ્ધિ વિશે અભિમુખ થઈ શકે તે રહ્યો હતો. કાર્યક્રમનું સંચાલન પ્ર. જગદીશભાઈ દ્વારા અને મહેમાનશ્રીનું સ્વાગત પ્ર. ડૉ. બી. આર. પટેલે કર્યું હતું.

પ્લેસમેન્ટ

● અધ્યિનભાઈ એ. પટેલ કોમર્સ કોલેજ, ગાંધીનગરમાં તા. ૭-૧-૧૬ના રોજ ટી. વાય. બી. કોમ.ના વિદ્યાર્થીઓને કેમ્પસ ડ્રાઇવથી પરિચિત કરવા અને TCSમાં ઉપલબ્ધ જોબ અને તેના પગાર અંગેના પેકેજ્સથી માહિતગાર કરવા પ્રિ-પ્લેસમેન્ટ સેશન ગોઈવવામાં આવ્યું હતું, જેમાં TCS કંપનીની HR ટીમ હાજર રહી હતી. ત્યાર બાદ તા. ૧૧-૧-૧૬ના રોજ ૭૦ વિદ્યાર્થીઓ ઇન્ટરવ્યૂ પ્રક્રિયામાં હાજર રહ્યા હતા, જેમાંથી ૨ વિદ્યાર્થીઓની TCS કંપનીએ પસંદગી કરી હતી.

બેટી બચાવો

● તહેસીલ હેલ્પ સેન્ટર, ગાંધીનગર દ્વારા આયોજિત બેટી બચાવો રેલી ઘ-દથી પણિકાશમ સુધી યોજવામાં આવી હતી, જેમાં અધ્યિનભાઈ એ. પટેલ કોમર્સ કોલેજ, ગાંધીનગરની ૧૮૦ વિદ્યાર્થીઓને ભાગ લીધી હતો.

ભૂતપૂર્વ વિદ્યાર્થી સંમેલન - ૨૦૧૬

● અધ્યિનભાઈ એ. પટેલ કોમર્સ કોલેજ, ગાંધીનગર દ્વારા કોલેજના ભૂતપૂર્વ વિદ્યાર્થીઓની સભા તા. ૨૪-૧-૧૬ના રોજ યોજાઈ ગઈ, જેમાં ૩૫૦થી

અધિક ભૂતપૂર્વ વિદ્યાર્થીઓ હાજર રહ્યા હતા. આ પ્રસંગે વિદ્યાર્થીઓ દ્વારા સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમ ઉપરાંત ભૂતપૂર્વ વિદ્યાર્થીઓનાં સંસ્મરણો રજૂ કરવાના કાર્યક્રમનું તથા વિશિષ્ટ ઉપાયિ પ્રાપ્ત વિદ્યાર્થીઓને સન્માનવાનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું.

રંગપૂરણી સ્પર્ધા

● સૂરજબા કોલેજ ઓફ એજ્યુકેશન, કરીની પદ્ધતાવીમાર્થી બહેનોએ કલા શિક્ષક સંઘ ગુજરાત રાજ્ય દ્વારા આયોજિત રંગપૂરણી ચિત્ર સ્પર્ધામાં ભાગ લીધો હતો, જેમાં પ્રથમ નંબર ગામીત દર્શના ડી. અને દ્વિતીય નંબર પટેલ ખુશબૂ જે. એ પ્રાપ્ત કરી અનુક્રમે ગોડાં અને સ્કિલ્સ મેડલ અને પ્રમાણપત્ર પ્રાપ્ત કર્યા.

વાચન શિબિર

● અધ્યનભાઈ એ. પટેલ કોમર્સ કોલેજ, ગાંધીનગરના વિદ્યાર્થીઓ વાંચવા પ્રેરણ તથા વાચન થકી પરિવાર, સમાજ અને રાષ્ટ્રનો વિકાસ સાધી શકે તેવા હેતુઓથી તા. ૧૪થી ૧૮ ડિસેમ્બર, ૨૦૧૫ દરમિયાન વાંચન શિબિરનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. આ શિબિરમાં ૬૦ વિદ્યાર્થીઓએ ભાગ લીધો હતો. વાચન ઉપરાંત નાટક તથા ગ્રંથ સમીક્ષા જેવા કાર્યક્રમો યોજ્ય વાચન ટેવનું મહત્વ સમજાવવામાં આવ્યું હતું. વિષય નિષ્ણાત, તરીકે સાહિત્યકાર અને કટાર વેખક ડૉ. રાધવજી માધડ, શ્રી કુંતલ નિમાવત અને શ્રી કશ્યપ નિમાવત હાજર રહ્યા હતા. કાર્યક્રમનું આયોજન લાઇબ્રેરિયન શ્રીદ્વાબહેન વૈદ્ય અને પ્રો. ભૂમિ ઠક્કરે કર્યું હતું. કાર્યક્રમના સમાપન સમારોહમાં આચાર્ય ડૉ. વિજા ઓળા અને અધ્યાપકો ઉપસ્થિત રહ્યા હતા.

વાલી-શિક્ષક સભા

● અધ્યનભાઈ એ. પટેલ કોમર્સ કોલેજ, ગાંધીનગર દ્વારા તા. ૧૮થી ૨૧-૧-૧૬ દરમિયાન વાલી-શિક્ષક સભાનું આયોજન વિદ્યાર્થીઓની હાજરી, વર્ગાંડમાં વિદ્યાર્થીઓની ઉપલબ્ધિઓ, વાલીઓનાં સૂચનો તથા વાલીઓના પ્રશ્નોનું નિરાકરણ વગેરે જેવા બહુ ઉદ્દેશ્યોથી કરવામાં આવ્યું હતું, જેમાં ત્રણ જેટલા વાલીઓ હાજર રહ્યા હતા.

વિજ્ઞાનપ્રદર્શન

● કરી સર્વ વિશ્વવિદ્યાલય, ગાંધીનગર દ્વારા રિસર્ચ એન્ડ સાયન્સ ડિપાર્ટમેન્ટના ડીન અને જાઇટા વૈજ્ઞાનિક ડૉ. રાજમલ જેનના માર્ગદર્શન હેઠળ ‘સ્થાયી સામાજિક – આર્થિક વિકાસ માટે વિજ્ઞાન અને ટેકનોલોજીની ભૂમિકા’ થીમ આધારિત રાજ્યકક્ષાના વિજ્ઞાનપ્રદર્શનનું આયોજન સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ, કરી-ગાંધીનગર દ્વારા સંચાલિત સરકારી વિવેકાનંદ વિદ્યામંદિર, સેક્ટર-૧૨, ગાંધીનગરમાં તા. ૫-૬ ફેબ્રુઆરી, ૨૦૧૬ ના દિવસોમાં કરવામાં આવ્યું હતું. આ પ્રદર્શનમાં કૃષિ, ઊર્જા, વેસ્ટ મેનેજમેન્ટ, બાયોગેસ, પર્યાવરણ, ખાદ્ય સુરક્ષા, જળ વ્યવસ્થાપન, રસાયણશાસ્ત્ર, ભૌતિકશાસ્ત્ર, બાયો-ટેકનોલોજી, માઈકોબાયોલોજી, લાઈફસ્યાન્સ વગેરે વિષયક ૧૫૦ જેટલાં મોડેલ્સ અને ૧૫૦થી અધિક પોર્ટર્સ રાજ્યની વિવિધ કોલેજોના વિદ્યાર્થીઓ દ્વારા ૨૪ કરવામાં આવ્યાં હતાં. પ્રસ્તુત પ્રદર્શનનું તા. ૫ ફેબ્રુઆરીના રોજ ઉદ્ઘાટન કરતાં ગુજરાત રાજ્યના શિક્ષણમંત્રીશ્રી ભૂપેન્દ્રસિંહ ચુડાસમાએ સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ, કરી-ગાંધીનગર દ્વારા ઉચ્ચ ગુણવત્તાપૂર્ણ શિક્ષણ ને સંસ્કારવર્ધક પ્રવૃત્તિઓની સરાહના કરતાં વિદ્યાર્થીઓને દેશનું ઉજ્જવળ ભવિષ્ય ઓળખાવીને તેમને અગ્રેસર થવા અને ઉંઘોગ સાહસિક બની રોજગારી આપે તે હિંદુમાં આગળ વધવા અનુરોધ કર્યો હતો. વધુમાં તેમજે જણાવ્યું હતું કે આજે જીવબલ વોર્મિંગના કારણે સમગ્ર વિશ્વને વિજ્ઞાન અને ટેકનોલોજી ક્ષેત્રે સંશોધન કરવાની ફરજ પડી હોવાથી આપણા યુવાનોએ આ હિંદુમાં આગળ વધવું જોઈએ. આ પ્રસંગે શિક્ષણમંત્રીશ્રીએ વિજ્ઞાનપ્રદર્શન પુસ્તિકાનું વિમોચન કરીને પ્રદર્શનની રસપૂર્વક મુલાકાત લઈને વિસ્તૃત માહિતી મેળવી હતી. આ પ્રસંગે ગુજરાતસ્ટના સલાહકાર ડૉ. નરોત્તમ સાહુ, કરી સર્વ વિશ્વવિદ્યાલયના પ્રેસિડેન્ટ શ્રી વલ્લભભાઈ એમ. પટેલ, સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ, ગાંધીનગરના પ્રેસિડેન્ટ ડૉ. કનુભાઈ પટેલ, વિશ્વવિદ્યાલયના ડાયરેક્ટર શ્રી ડી. ટી. કાપડિયા, ડૉ. રાજમલ જેન વગેરે મહાનુભાવો ઉપસ્થિત રહ્યા હતા. આ પ્રદર્શનમાં વિવિધ કેટેગરીમાં પ્રથમ, દ્વિતીય અને તૃતીય ક્રમે વિજેતા થનાર

વિદ્યાર્�ીઓને અનુકૂળ રૂ. ૧૫૦૦, રૂ. ૧૦૦૦ અને રૂ. ૫૦૦નો રોકડ પુરસ્કાર તથા ભાગ લેનાર સૌને પ્રમાણપત્ર એનાયત કરી પ્રોત્સાહિત કરવામાં આવ્યા હતાં. આ પ્રદર્શનની ગાંધીનગર અને આસપાસની શાળા-કોલેજોના વિદ્યાર્થીઓએ તથા નાગરિકોએ મોટી સંખ્યામાં મુલાકાત લીધી હતી. અહીં પ્રદર્શિત કરવામાં આવેલ કૃતિઓ પૈકી દરિયાના પાણીને શુદ્ધ કરી સિંચાઈના ઉપયોગમાં લેવું, બે નાના કાચ, મોબાઇલ કેમેરા તથા લેસર લેન્સના ઉપયોગથી બનાવવામાં આવેલ સસ્તુ માર્ટ્ડોસ્કોપ, હાઈડ્રોપોનિક પદ્ધતિથી જમીનની અછત હોય તેવી જગ્યાએ શાકભાજનું વાવેતર કરવું, વેસ્ટ કોટનમાંથી શુદ્ધ આલોહોલ તૈયાર કરવું વગેરે પહેલવૃત્તિ, નવીનતા અને પ્રયોગશરીલતાના કારણે મુલાકાતીઓના આકર્ષણનું કેન્દ્ર બની હતી.

વસનમુક્તિ

● સૂરજબા કોલેજ ઓફ એજ્યુકેશન, કરી દ્વારા વસનથી વ્યક્તિ અને સમાજને થતા નુકસાન અને રોગોના નિવારણ વિશે વિશ્વબંધુ જગ્યાતિ મિશન (NGO), કરીના પ્રમુખશ્રી રાજુભાઈ પી. આચાર્યના વાખ્યાનનું તા. ૮ ફેબ્રુઆરી, ૨૦૧૬ના રોજ આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું.

શિક્ષક સભાતા કાર્યક્રમ

● કરી સર્વ વિશ્વવિદ્યાલય અને સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ, કરીના ઉપકૂળે સૂરજબા મહિલા બી. એડ્. કોલેજ અને એસ. વી. બી. એડ્. કોલેજ, કરી દ્વારા શિક્ષણાના રૂઢિગત અને નૂતન પ્રવાહો વિષય પર શિક્ષક સભાતા તાલીમ કાર્યક્રમનું તા. ૧થી ૨૩-૧-૨૦૧૬ સુધી આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. આ કાર્યક્રમમાં મુખ્ય મહેમાન તરીકે પ્રિ. ડૉ. કપિલભાઈ ત્રિવેદી તેમ જ પ્રિ. ડૉ. વિજયભાઈ ચાવડા ઉપસ્થિત રહ્યા હતાં. આ તાલીમી કાર્યક્રમનું આયોજન કરવા પાછળનો મુખ્ય હેતુ ભગીની સંસ્થાઓ તેમ જ કરી શહેરની વિવિધ પ્રાથમિક શાળાના શિક્ષકો શિક્ષણાના નૂતન પ્રવાહોથી વાકેફ બને અને શિક્ષણ ગુણવત્તાયુક્ત બને તે રહ્યો હતો. આ કાર્યક્રમમાં વિવિધ વિષયો પર વર્ગિંડમાં ઉપયોગી એવી જ્ઞાનસભર માહિતી આપી શિક્ષકોને વર્તમાન પ્રવાહોથી

સજજ કરવામાં આવ્યા હતા. આ તાલીમની પૂર્ણાંખૂનિ પ્રસંગે ફેકલ્ટી ઓફ એજ્યુકેશનનાં ડીન ડૉ. વીણાબહેન પટેલ અને ડૉ. વિષ્ણુભાઈ પ્રજાપતિ ઉપસ્થિત રહ્યાં હતાં. તાલીમ પામેલા શિક્ષકોને પ્રમાણપત્ર આપી પ્રોત્સાહિત કરવામાં આવ્યા હતા. મહેમાનશ્રીઓનો પરિચય અને સ્વાગત પ્રિ. ડૉ. બાબુલાલ આર. પટેલ અને આભારવિધિ ડૉ. અલકાબહેન કરી હતી.

● શૈક્ષણિક પ્રવાસ

અધિનભાઈ એ. પટેલ કોમર્સ કોલેજ, ગાંધીનગર દ્વારા તા. ૮-૧-૧૬ના રોજ જાંબુંડોડા, હાલોલ, કાલોલ, આજવા નીમેટા વગેરેના પ્રવાસનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું, જેમાં ૨૨૫ વિદ્યાર્થીઓ તથા પ્રો. સુજલ પાઠક, પ્રો. સિદ્ધાર્થ પટેલ, પ્રો. સમીર પંડ્યા, પ્રો. જીનાલી પટેલ અને લાઈબ્રેરિયન શ્રદ્ધાબહેન વૈદ્ય જોડાયાં હતાં.

સર્વ નેતૃત્વ

● વિદ્યાર્થીઓમાં નેતૃત્વ સંચાલન અને વ્યક્તિ પ્રતિભાના ગુણો વિકસે તથા નાગરિક તરીકેની જવાબદારીથી વાકેફ થાય તે હેતુસર ૨૦૦૮થી કરી સર્વ વિશ્વવિદ્યાલય, ગાંધીનગર દ્વારા આયોજવામાં આવતો ‘સર્વ નેતૃત્વ-૧૧ કાર્યક્રમ’ (લીડરશિપ ટ્રેનિંગ પ્રોગ્રામ) તા. ૧થી ૪ ફેબ્રુઆરી, ૨૦૧૬ દરમિયાન સર્વ વિદ્યાલય કેમ્પસ, કરી. ખાતે યોજાઈ ગયો, જેમાં ગાંધીનગરમાં સ્થિત કરી કેમ્પસની જુદી જુદી આઠ કોલેજોના ૬૧ વિદ્યાર્થીઓએ ભાગ લીધો હતો. સમગ્ર કાર્યક્રમમાં નિષ્ણાત ટ્રેનિંગ દ્વારા યોગાસન, વાખ્યાન, હિન્મ, પ્રેઝન્ટેશન, જીથ સંવાદ, ટેલેન્ટ ઇવન્નિંગ અને વિવિધ રમતો થકી યાઈ મેનેજમેન્ટ, લીડરશિપ, ઇવન્ન મેનેજમેન્ટ અને ટીમવર્કિંગની ક્ષમતાને બહાર લાવવા પ્રયત્ન કરાયો હતો. શિબિરના છેલ્લા દિવસે વિદ્યાર્થીઓને રેડ કોલ્સ સોસાયટી, હિંમતનગર અને રક્તપિત્તગ્રસ્તો તથા મંદબુદ્ધિની વ્યક્તિઓ માટે કાર્યરત એવી ‘સહયોગ કુષ્યક્ષ ટ્રસ્ટ’ રાજેન્ડ્રનગર ચોકડી, જિ. સાબરકાંઠા ખાતે મુલાકાતે લઈ જગ્યામાં આવ્યા હતાં. આ પ્રસંગે આ સંસ્થાને સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ, કરી દ્વારા રૂ. ૫૦૦૧/-નું દાન આપવામાં આવ્યું હતું. નિવાસી શિબિરના સમાપન સમારંભમાં કરી સર્વ વિશ્વવિદ્યાલયના

પ્રેસિડેન્ટ શ્રી વલ્લભભાઈ પટેલ ઉપસ્થિત રહી વિદ્યાર્થીઓને પ્રોત્સાહન પૂરુષ પાડવું હતું. શિબિરનું સંચાલન અને આયોજન કાર્યક્રમના કો-ઓર્ડિનેટર પ્રો. ધર્મન્દ્ર પટેલ (અધ્યિનભાઈ એ. પટેલ કોમર્સ કોલેજ) અને વીપીએમપી, ગાંધીનગરના પ્રો. સચિનભાઈ દ્વારા કરવામાં આવ્યું હતું.

સારકૃતિક કાર્યક્રમ

● અધ્યિનભાઈ એ. પટેલ કોમર્સ કોલેજ, ગાંધીનગર દ્વારા યાછુ-૨૦૧૬નું આયોજન તા. ૨૩/૨૪-૧-૧૬ના દિવસોમાં કરવામાં આવ્યું હતું, જેમાં યાછુ ફન-ફેર, આંતરવર્ગ સ્પર્ધાઓ, આંતરશાળા સ્પર્ધાઓ વગેરેનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. તા. ૨૩ જાન્યુઆરીના રોજ આયોજિત આંતરશાળાકીય સ્પર્ધાઓમાં કેમ્પસમાં સ્થિત આર. સી. પટેલ હાઇસ્ક્વુલ અને એમ. બી. પટેલ હાઇસ્ક્વુલ તથા પેથાપુરની શેઠ એમ. બી. પટેલ હાઇસ્ક્વુલના ૨૫૦ જેટલા વિદ્યાર્થીઓએ ભાગ લીધો હતો. યાછુ-૨૦૧૬ ફન ફેરનું ઉદ્ઘાટન અનુભિવિશેષ તરીકે પધારેલાં ગાંધીનગરનાં મેધરશ્રી હંસાબહેન મોદી દ્વારા કરવામાં આવ્યું હતું. તેમણે પ્રાસંગિક ઉદ્ભોધનમાં સમાજને બદલવા માટે સ્ત્રી સશક્તિકરણ ઉપર ભાર મૂક્યો હતો. સાંજના કાર્યક્રમમાં રોમાન્સ કોમ્પીકેટ ફિલ્મના કલાકારોએ હાજરી આપી હતી. આ ફિલ્મનું દ્રિગદર્શન આ જ કોલેજના ભૂતપૂર્વ વિદ્યાર્થી અવની ગૌતમ દ્વારા કરવામાં આવ્યું છે. તેઓએ ફિલ્મના પ્રમોશન સાથે કોલેજનાં સંસ્મરણો પણ વાગ્યોળ્યાં હતાં.

સ્વભયાવ શિબિર

● ઉમા આર્ટ્ર્સ અને નાથીબા કોમર્સ મહિલા કોલેજ, ગાંધીનગર ખાતે તા. પથી ૨૫-૧-૧૬ દરમિયાન સુરક્ષા સેતુ પ્રોજેક્ટ અંતર્ગત ગાંધીનગર જિલ્લા પોલીસ દ્વારા વોડાકાઈ - કરાટે ડૉ. એકેરેમી ગુજરાત તથા C. W. D. C.ના ઉપક્રમે સ્વભયાવ પ્રશિક્ષણ શિબિરનું

આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. આ શિબિરમાં વોડાકાઈ સંસ્થાના નિઝાત મદદનીશ પ્રશિક્ષક શ્રી સૂરજભાઈ તથા શ્રી દુષ્ટંતભાઈ દ્વારા ૮૮ વિદ્યાર્થીનોને સ્વરક્ષણની સઘન તાલીમ આપવામાં આવી હતી. સમાપનમાં વોડાકાઈ-કરાટે સંસ્થાના શ્રી અરવિંદભાઈ રાણાએ બહેનોને અભિનંદન પાઠવી કરાટેની કળાનો નિયમિત અભ્યાસ કરવા ગાંધીનગર પોલીસ ઇન્સ્પેક્ટરશીએ જજાવ્યું હતું, જ્યારે બહેનોને સ્વભયાવ માટે માર્ગદર્શન આપ્યું હતું.

સર્જનાત્મક પ્રવૃત્તિ

● સૂરજભા કોલેજ ઓફ એજ્યુકેશન, કડી દ્વારા ૪-૨-૧૬ના રોજ તાલીમાર્થી બહેનોમાં સર્જનાત્મક શક્તિનો વિકાસ થાય અને તેનો ઉપયોગ કરી શકે તે હેતુથી પ્રા. હેતુલબહેન સોનીના માર્ગદર્શન નીચે વેસ્ટમાંથી બેસ્ટ વસ્તુઓ બનાવવાનો વર્કશૉપ યોજાઈ ગયો. જેમાં કોલેજની તાલીમાર્થી બહેનોએ ભાગ લઈ વિવિધ કલાસ્કર નમૂના વેસ્ટ વસ્તુઓમાંથી બનાવ્યા હતાં.

હાસ્યસાહિત્ય શિબિર

● કુકલી ઓફ એજ્યુકેશન, ગાંધીનગર અને શ્રી મોહનલાલ પટેલ સાહિત્ય વર્તુળના સંયુક્ત ઉપક્રમે વિદ્યાર્થીઓ તા. ૨-૨-૧૨-૧૫ના રોજ હાસ્ય શિબિરનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. કાર્યક્રમના આરંભે પ્રા. નરેન્દ્રભાઈ નાથીએ સૌનું સ્વાગત કરી. મહેમાનશ્રી ડૉ. રાજેન્દ્રસિંહ વાંદેલાના સાહિત્ય ક્ષેત્રે પ્રદાન વિશે માહિતી આપી હતી. ત્યાર બાદ ડૉ. વાંદેલાએ હાસ્યસાહિત્ય એટલે શું? હાસ્યસાહિત્યમાં કથાવસ્તુ, પાત્રાલેખનકલા, ભાષાશૈલી અને સંઘર્ષ કેવો હોવો જોઈએ વિશે જીજાવટપૂર્વક માહિતી આપી વિવિધ સાહિત્યકારોના હાસ્યલેખોની માહિતી આપી હતી. આ ઉપરાંત તા. ૨૮-૧-૧૬ના રોજ વિદ્યાર્થીઓ માટે ‘લેખ લખવાની કળા’ વિશે સ્પર્ધાનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું.

સત્યને એટલે ઈશ્વરને છોડીને હિંદુસ્તાનનું ભવું નથી ચાહતો. કારણ, મને વિચાર લે કે જે માણસ ઈશ્વરને ભૂલી શકે છે તે દેશને ભૂલી શકે છે, માતાપિતાને ભૂલી શકે છે, પત્નીને પણ ભૂલી શકે છે.

મો. ક૦ ગાંધી [‘નવજીવન’]: ૨૬-૧૦-૧૯૨૬]

‘ગાંધી-ગંગા’: ૨’માંથી સાભાર

શાળા વિભાગ

ઉજાણી

● મેધના નિરંજન શિશુ વિદ્યાવિહાર બાલમંદિર, કડીનાં બાળકોને તા. ૧૮-૧૨-૨૦૧૫ના રોજ પિકનિક માટે ગુજરાત ગૌશાળાની મુલાકાતે લઈ જવામાં આવતાં તેમણે જુદી જુદી રમતો, નૃત્ય, ગરબા વગેરેમાં ભાગ લઈ ભરપૂર આનંદ માણ્યો હતો. આ કાર્યક્રમમાં બાલમંદિરનો સમગ્ર પરિવાર અને કન્વીનર પ્રિ. ડૉ. બાબુલાલ પટેલ, શ્રી હર્ષદભાઈ પટેલ તથા પ્રિ. ડૉ. રમેશભાઈ ઉકાવત હાજર રહ્યા હતા.

કવીજ

● બી. પી. કોલેજ ઓફ બિજનેસ એડમિનિસ્ટ્રેશન, ગાંધીનગર દ્વારા યોજાયેલ “આયના-૨૦૧૬” કાર્યક્રમ અંતર્ગત કવીજ સ્પર્ધામાં શેડ સી. એમ. હાઈસ્કૂલ ઓન્ડ હાયર સેકન્ડરી સ્કૂલ, ગાંધીનગરના વાદ્યાલા જ્યાસિંહ (૧૧/એ) અને ચૌધરી જૈનિક (૧૧/ઈ)ની ટીમે પ્રથમ કમ પ્રાપ્ત કરીને ટ્રોફી મેળવી. ઉલ્લેખનીય છે કે આ સ્પર્ધામાં શહેરની કુલ ૨૮ શાળાઓના ૨૫૦ વિદ્યાર્થીઓએ ભાગ લીધો હતો.

ખેલ-મહાકુંભ

● શ્રીમતી આર. જી. પટેલ કન્યા માધ્યમિક તથા શ્રીમતી એસ. બી. પટેલ કન્યા ઉ.મા., ગાંધીનગરમાં તા. ૨૧-૧-૧૬ના રોજ યોજાયેલ ખેલમહાકુંભની ખો-ખો તેમ જ વોલીબોલની U-૧૬ તેમ જ Above-૧૬ બહેનોની ટીમ વિજેતા બનીને જિલ્લાકક્ષાએ પસંદગી પામી. તા. ૨૨-૧-૧૬ના રોજ કબડી તેમ જ રસ્સાખેંચની U-૧૬ તેમ જ Above-૧૬ બહેનોની ટીમ પૈકી રસ્સાખેંચની સ્પર્ધા માટે જિલ્લાકક્ષાએ પસંદગી પામેલ છે. તેમ જ U-૧૬ કબડીમાં બહેનોની ટીમ જિલ્લાકક્ષાએ પસંદગી પામેલ છે.

● શ્રી જે. બી. પ્રાથમિક શાળા, ગાંધીનગરના વિદ્યાર્થીઓ પૈકી સ્કેટિંગમાં આચાર્ય જ્ય હરિરામ (અંડર ૧૬) અને ચાવડા ઝતુરાજ વિજ્યસિંહ (અંડર ૧૩), ટેઇકવોનોમાં પ્રજાપતિ ધ્રુવ ધીરજભાઈ (અંડર ૧૩) અને ચક્કિંકમાં પટેલ ટેવમ ડાયાભાઈ ખેલ મહાકુંભ અંતર્ગત

રાજ્ય કક્ષાની રમતો માટે પસંદગી પામ્યા.

● શ્રીમતી એમ. બી. પટેલ કન્યા પ્રાથમિક શાળા, ગાંધીનગરની ટીમ તાલુકા કક્ષાની ખેલ મહાકુંભ અંતર્ગત ઊંચી કૂદ, લાંબીકૂદ, આર્યરી, કબડીમાં તથા ખોખોમાં વિજેતા થતાં જિલ્લા કક્ષાએ પસંદગી પામેલ છે, જ્યારે હડલ્સમાં રાજ્ય કક્ષા માટે પસંદગી પામેલ છે.

ગાણિત-વિજ્ઞાનમેળો

● એમ. બી. પટેલ દ્વારા વિજ્ઞાન મીડિયમ સેકન્ડરી ઓન્ડ હાયર સેકન્ડરી સ્કૂલ, ગાંધીનગરના વિજ્ઞાન શિક્ષક શ્રી રાજેન્દ્ર જેઠાવત અને શ્રી યોગેન્દ્ર ચૌહાણના માર્ગદર્શન હેઠળ શાળાના બે વિદ્યાર્થીઓ જાદેજ યુવરાજસિંહ અને ગામીત નીલ આર. એ વિજ્ઞાન વિષયમાં ‘કન્વર્ઝન ઓફ એનજી’ વિષય પર તૈયાર કરેલ પ્રોજેક્ટ GCERT આયોજિત વિજ્ઞાન મેળામાં રાજ્ય કક્ષાએ રજૂ કર્યો હતો.

ડૉ. આંબેડકરની ૧૨૫મી જન્મજયંતી

શ્રીમતી આર. જી. પટેલ કન્યા માધ્યમિક તથા શ્રીમતી એસ. બી. પટેલ કન્યા ઉ.મા., ગાંધીનગર ખાતે ભારતના બંધારાણા ઘડવૈયા ડૉ. બાબાસાહેબ આંબેડકરની ૧૨૫મી જન્મજયંતીના ઉપલક્ષ્યમાં કૃયુ. ડી. સી. કક્ષાએ, એસ. વી. એસ. કક્ષાએ અને જિલ્લા કક્ષાએ નિબંધ સ્પર્ધા અને વક્તૃત્વ સ્પર્ધાનું સમયાંતરે આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. આ સ્પર્ધાઓમાં શાળાની વિદ્યાર્થીઓ ચૌધરી હિરલ, શાહ રાજવી સીમાએ ઉત્કૃષ્ટ પ્રદર્શન કરી રોકડ દીનામ અને પ્રમાણપત્રો મેળવ્યાં હતાં. યાઉનહોલ ખાતે તા. ૧૮-૧-૨૦૧૬ના રોજ ગુજરાત રાજ્યના સામાજિક ન્યાય અને અધિકારિતા વિભાગના ઉપક્રમે લોકડાયરાનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. જેમાં આ વિભાગના મંત્રી શ્રી રમણલાલ વોરા, અનુસૂચિત જાતિ કલ્યાણ નિગમના નાયબ નિયામકશી બી. પી. સોયંતર અને ગાંધીનગરના કલેક્ટર શ્રી રવિશંકર ઉપસ્થિત રહ્યા હતા. આ પ્રસંગે નિબંધ સ્પર્ધા અને વક્તૃત્વ સ્પર્ધામાં પ્રથમ નંબર મેળવનાર ચૌધરી હિરલ, શાહ રાજવી અને રાહોડ

સીમાનું મંત્રીશ્રી રમણલાલ વોરાના વરદહસ્તે મેમેન્ચો આપી સંન્માન કરવામાં આવ્યું હતું.

નિબંધ લેખન સ્પર્ધા

● પેટ્રોલિયમ કન્જર્વેશન રિસર્વ, એસોસિએશન અને નિસર્જ સાયન્સ સેન્ટરના સંયુક્ત ઉપકરે 'મારે કેમ અને કેવી રીતે ઈધાશ સંરક્ષણ કરવું જોઈએ' એ વિષય અંતર્ગત નિબંધલેખન સ્પર્ધાનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું, જેમાં શ્રી જે. બી. પ્રાથમિક શાળા, ગાંધીનગરના ધોરણ-૭/ઈના વિદ્યાર્થી પટેલ અર્જુન મયારામભાઈએ ગુજરાતી નિબંધ લેખન સ્પર્ધામાં પ્રથમ સ્થાન પ્રાપ્ત કરી પુરસ્કાર રૂપે રૂ. ૩૦,૦૦૦નું લેપટોપ પ્રાપ્ત કરેલ છે. સાથે સાથે તેની જાપાન અત્યાસ વાતાનો પૂરો ખર્ચ પણ પેટ્રોલિયમ કન્જર્વેશન રિસર્વ એસોસિએશન, ભારત સરકાર વહન કરશે.

પૂ. છગનભા વિજયપદ્મ

● તા. ૨૬-૧૨-૧૫ના રોજ સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ સંચાલિત કરી-ગાંધીનગર અને વડનગરની તમામ પ્રાથમિક શાળાઓ વચ્ચે ઠન્ટર સ્કૂલ છગનભા વિજયપદ્મ રમતોત્સવ યોજાઈ ગયો, જેમાં લાંબી કૂદ, દોડ, ગોળાફેંક, રાઇફલ શૂટિંગ, બેડમિન્ટન, ટેબલટેનિસ, ચેસ, વક્તૃત્વ, કરાટે, સ્કેટીંગ જેવી સ્પર્ધાઓનું આયોજન કરી ખાતે કરવામાં આવ્યું હતું. જેમાં શ્રીમતી આર. એન. પટેલ પ્રાયમરી સ્કૂલ, ગાંધીનગરના વિદ્યાર્થીઓએ ટ્રોઝી મેળવી હતી. શેઠ સી. એમ. હાઈસ્કૂલ ઓન્ડ હાયર સેકન્ડરી સ્કૂલ, ગાંધીનગરના વિદ્યાર્થીઓએ જનરલ ટ્રોઝી મેળવી. આ ઉપરાંત આ રમતોત્સવમાં રાઇફલ શૂટિંગ : પારેખ યુગ (ધો. ૮/એ, બીજો નંબર), ટેબલ ટેનિસ : પટેલ રવિ (ધો. ૧૦/સી, બીજો નંબર), સ્કેટીંગ સ્પર્ધા : ગઢવી પ્રતીક (ધો. ૧૦/બી, બીજો નંબર), ૧૦૦ મીટર દોડ : ડાભી અઝય (ધો. ૧૦/જી, બીજો નંબર), ચેસ : પટેલ જ્યેન્ડ (ધો. ૧૨/સી, ત્રીજો નંબર), લાંબીકૂદ : પટેલ કૃપા (ધો. ૧૧/ડી, ત્રીજો નંબર), નિબંધ સ્પર્ધા : હિરેન વાધેલા (ધો. ૧૧/ડી, પ્રથમ નંબર), વક્તૃત્વ સ્પર્ધા : પટેલ માનવ (ધો. ૧૦/એ, ત્રીજો નંબર) વિજેતા થયેલા છે.

પૂ. દાસકાકા યુવક મહોત્સવ

● શ્રીમતી આર. જી. પટેલ કન્યા માધ્યમિક તથા શ્રીમતી એસ. બી. પટેલ કન્યા મા., ગાંધીનગર ખાતે પૂજ્ય દાસકાકા યુવક મહોત્સવનું તા. ૩૧ ડિસેમ્બર, ૨૦૧૫ના રોજ આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું, જેમાં મહેંદી સ્પર્ધા, રંગોળી સ્પર્ધા, એકપાત્રીય અભિનય, નાટક અને સોલો ડાન્સનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. વિવિધ સ્પર્ધાઓમાં ૭૦ વિદ્યાર્થીનીઓએ ભાગ લીધો હતો. આ પ્રસંગે ડીઈઓ કચેરીમાંથી કેળવણી નિરીક્ષક શ્રીમતી નેન્સીબહેન ગુપ્તે મહેમાન તરીકે ઉપસ્થિત રહ્યા હતાં. તેમણે પ્રસંગોચિત ઉદ્ઘોધનમાં જીવનમાં સાંસ્કૃતિક પ્રવૃત્તિઓનું મહત્ત્વ સમજાવીને ભાગ લેનાર વિદ્યાર્થીનીઓને અભિનંદન પાઠવ્યા હતા, જ્યારે આચાર્ય શ્રીમતી સુધાબહેન પટેલે આભારદર્શન કર્યું હતું. કાર્યક્રમના અંતે વિજેતા વિદ્યાર્થીનોને ઠનામો આપવામાં આવ્યું હતાં. આ ઉપરાંત તા. ૧-૧-૨૦૧૬ના રોજ પૂ. દાસકાકા રમતોત્સવનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું, જેમાં મહેમાન તરીકે વાઈબ્રાન્ટ સાયન્સ સમિતિ, ૨૦૧૬ના સભ્યશ્રી સારસ્વતભાઈ વ્યાસ ઉપસ્થિત રહ્યા હતા. તેમણે બાળકોને વિવિધ સ્પર્ધાઓમાં ભાગ લેવા શીખ આપી હતી, જ્યારે આચાર્ય શ્રીમતી સુધાબહેન પટેલે જેલકૂદ માટે પ્રોત્સાહન પૂરું પાડ્યું હતું. આ અન્વયે લીલુચ્ચમચ્ચી, ગોળાફેંક, સ્લો સાઈકલ, રસ્સાખેંચ, કોથળા દોડ વગેરે સ્પર્ધાઓ યોજાઈ હતી.

પ્રજાસત્તાક પર્વ

● સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ, ગાંધીનગર દ્વારા ૬ જ્મા પ્રજાસત્તાક પર્વની ઉજવણી નિમિત્તે મમતા આઈ. એ. એસ. ટ્રેનિંગ સેન્ટરની વિદ્યાર્થીની આરોહી પટેલ કે જેણે વર્ષ ૨૦૧૪માં લેવાયેલી આઈ. એ. એસ. ની પરીક્ષા પાસ કરતાં પ્રતીક્ષા યાદીમાં સ્થાન મેળવનાર તથા મહેમાન શ્રી વિષ્ણુભાઈ પટેલના વરદહસ્તે ધજારોહણ કરવામાં આવ્યું હતું. આ પ્રસંગે સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ, ગાંધીનગરના પ્રમુખ ડૉ. કનુભાઈ પટેલે પ્રસંગોચિત ઉદ્ઘોધનમાં આજાદીનું મૂલ્ય સમજાવીને વિદ્યાર્થીનોને સ્વચ્છતાના પાઠ શીખવતાં પોતાની શાળા, ઘર અને આસપાસનું

વातावरण સ્વચ્છ રાખવા તથા વ્યસનમુક્ત રહેવા અપીલ કરી હતી. આ ઉજવણી પ્રસંગે વિવિધ શાળાઓ અને કોલેજોના વિદ્યાર્થીઓ દ્વારા સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમ અંતર્ગત દેશનાં વિવિધ રાજ્યો જેમ કે ગુજરાત, હરિયાણા, મધ્ય પ્રદેશ, મહારાષ્ટ્ર, દિલ્હી, પંજાબ વગેરેની જાંખી લોકનૃત્ય દ્વારા પ્રસ્તુત કરવામાં આવી હતી. આ ઉજવણીમાં ૪૦૦૦થી વધુ વિદ્યાર્થીઓ, શિક્ષકો અને વાલીમિત્રો ઉત્સાહભેર ઉપસ્થિત રહ્યા હતા. આ કાર્યક્રમનું સંચાલન એસ. કે. પટેલ ઇન્સ્ટિટ્યુટ ઓફ મેનેજમેન્ટ (એમ. બી. એ.) અને એસ. જી. ઇન્ડિયશ મીડિયમ સ્કૂલ દ્વારા કરવામાં આવ્યું હતું.

ફેશન-શો

● વિદ્યાર્થીઓમાં ડિગ્રીની સાથે સાથે વિવિધ કળા-ક્રીશાલ્યોનો વિકાસ થાય તેમ જ ફાઝલ સમયનો સદ્ગુપથ્યોગ થાય તે માટે માનનીય ચેરમેન શ્રી વલ્લભભાઈ પટેલની પ્રેરણા અને માર્ગદર્શનથી છેલ્લાં બે વર્ષથી ગાંધીનગર કેમ્પસમાં સ્થિત ગલ્ફ હોસ્પિટમાં ‘આર્ટ જોન’ અન્વયે બ્યુટી પાર્ટી, કુરીંગ, વેર્સટન ડાન્સ, મહેંદી, સ્પોકન ઇન્ડિયશ અને ફેશન ડિઝાઇનના વર્ગો વિષય નિષ્ણાતો દ્વારા શરૂ કરવામાં આવ્યા છે, જેનો ૩૦૦થી વધુ વિદ્યાર્થીનીઓ લાભ લે છે. આ અન્વયે ૨૧ જાન્યુઆરી, ૨૦૧૬ના રોજ S. V. Fashion Creation ફેશન ડિઝાઇનિંગ શો રૂમને ખુલ્લો મૂકવામાં આવ્યો, જેમાં હોસ્પિટની ૭૦ વિદ્યાર્થીનીઓએ તૈયાર કરેલ ડિઝાઇનર ડ્રેસિસ, વેર્સટન ફીક, ડિઝાઇનર કુર્તી, ડિઝાઇનર ચણીયાચોલી, ઇવન્નિંગ ગાઉન વગેરે પ્રદર્શન કમ સેલ માટે ખુલ્લાં મૂકવામાં આવ્યાં હતાં. આ શો રૂમનું ઉદ્ઘાટન ગલ્ફ હોસ્પિટનાં સુપરિનેન્ટન્શ્રી ક્રીશાલ્યાબહેન પટેલના હસ્તે કરવામાં આવ્યું હતું. આ પ્રસંગે NIFTના ડિપાર્ટમેન્ટ ઓફ ફેશન ટેકનોલોજીનાં આસિસ્ટન્ટ પ્રોફેસર ઈતિશ્રી બી રાજપૂત મેડમ તથા ‘અમીરશિમ ડિઝાઇન સ્ટુડિયો’ અમદાવાદનાં ડાયરેક્ટર શ્રીમતી અમી. બી. લંગાણિયા મેડમ વિદ્યાર્થીનીઓના મુંજવતા પ્રશ્નોનું સમાધાન કર્યું હતું. આ ઉપરાંત આ પ્રસંગે મંડળની ગાંધીનગર શાખાના પ્રમુખશ્રી ડૉ. કનુભાઈ પટેલ, ચેરમેનશ્રી

વલ્લભભાઈ પટેલ, યુનિવર્સિટીના ડાયરેક્ટર ડી. ડી. કાપડિયા વગેરે ઉપસ્થિત રહ્યા હતા. ઉદ્ઘાટન કાર્યક્રમ દરમિયાન વિદ્યાર્થીનીઓએ વેસ્ટર્ન ડાન્સ ર્ઝૂ કર્યો હતો તેમ જ બ્યુટીપાર્ટ્યુનું પ્રદર્શન યોજયું હતું. ફેશન ડિઝાઇનર ભૂમિબહેન પટેલ દ્વારા તમામ ડ્રેસની ડિઝાઇન તૈયાર કરવામાં આવી હતી.

ભાલોત્સવ

● તા. ૩૦-૧૦-૧૫ના રોજ નંદાસાગ મુકામે એન લેવલના ભાલોત્સવનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું, જેમાં શ્રીમતી ડે. એ. પટેલ શિવહરી સેકન્ડરી એન્ડ હાયર સેકન્ડરી ઇન્ડિયશ મીડિયમ સ્કૂલ, કરીના વિદ્યાર્થી સંસ્કૃત કુમાર એસ. મણતો (ચિત્ર-પ્રથમ), અને બંસરી ગોડલિયા, કિઝા ખમાર, એશા પટેલ તથા આંકાશાએ લોકગીતમાં પ્રથમ નંબર મેળવ્યો.

● શ્રીમતી આર. એન. પટેલ પ્રાયમરી સ્કૂલ, ગાંધીનગરમાં તા. ૨૧-૧૨-૧૫ના રોજ નાથીબા કોલેજના હોલમાં ‘ભાલોત્સવ’ની ઉજવણી કરવામાં આવી, જેમાં ૭૨ વિદ્યાર્થીઓએ એકપાત્રિય અભિનય, નૃત્ય, લોકગીત, ભજન, ફિલ્મી ગીત, ફેશન શો જેવી સ્પર્ધાઓમાં ભાગ લીધો હતો. પરંપરાગત અને આધુનિક વસ્ત્રપરિધાન આધારિત થીમ – બેઝ, કેટ-વોક સાથે ફેશન-શો આ કાર્યક્રમનું મુખ્ય આકર્ષણ બની રહ્યો હતો. તા. ૨૨-૧૨-૧૫ના રોજ પૂજ્ય દાસકાકા સ્મૃતિ શિયાળુ રમતોત્સવનું આયોજન કરવામાં આવ્યું, જેને શાળાના સુપરવાઈઝરશ્રી અશોકભાઈ પટેલે દીપ પ્રાગટ્ય કરી ખુલ્લો મૂક્યો હતો. તેમણે બાળકોને જીવનમાં રમતોનું મહત્ત્વ વિશે રમતોત્સવમાં જુદીજુદી રમતો જેવી કે ૫૦ મીટર દોડ, ગોળાફેંક, યોગ સ્પર્ધા, લીંબુ-ચમચી, સંગીતખુરશી, લાંબીકૂદ, દાઢેંક, સ્ટેન્ડિંગ બ્રોડજમ્બ, લાકડી બેલેન્સ, કુગળ ફીડ, ચોકલેટ શોધ, કોથળા દોડ વગેરે યોજાઈ હતી, જેમાં કુલ ૪૧૨ વિદ્યાર્થીઓએ ભાગ લીધો હતો ભાગ વેનાર વિદ્યાર્થીઓને ઇનામ તથા પ્રમાણપત્ર આપી પ્રોત્સાહિત કરવામાં આવ્યાં હતાં. આ રમતોત્સવમાં વ્યાયામવીર તરીકે વાધાણી હિમાંશુ કેશવભાઈ (ધો. ૮/૧૪) અને વીરબાળા તરીકે રાઠીડ અંજલિ અમરસિંહભાઈ (ધો. ૮/૧૪)ને જાહેર કરવામાં આવ્યાં હતાં.

રમતગમત

● તા. ૧૯-૧૨-૧૫ના રોજ એસ. જી. અંગેજુ માધ્યમ પ્રાયમરી શાળા, ગાંધીનગર દ્વારા મહત્વા ગાંધી વિદ્યાલય, સેક્ટર-૧૬ના મેદાનમાં રમતોત્સવનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું, જેમાં ડેડકાદોડ, લીન્યુચમચી દોડ, રિલે દોડ, ચકફેંક, ગોળાફેંક, ઊંચો કૂદકો, સ્લો સાઈકલાંગ, સંગીત ખુરશી, દોરડા જેંચ, વિદ્યન દોડ વગેરે રમતોનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. આ પ્રસંગે અતિથિ તરીકે આંતરરાષ્ટ્રીય ખ્યાતિ મેળવનાર નાન્યકુમાર ઘાંઘર અને એથ્યેટિક કોચ ડૉ. બી. સિંહ ઉપસ્થિત રહ્યા હતા.

રાષ્ટ્રીય સેવા યોજના શિબિર

● શ્રીમતી આર. જી. પટેલ કન્યા માધ્યમિક તથા શ્રીમતી એસ. બી. પટેલ કન્યા ઉ.મા., ગાંધીનગર દ્વારા તા. ૧૫થી ૨૧-૧૨-૧૫ સુધી પાલજ મુકામે NSS શિબિરનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. ઉદ્ઘાટન સમારોહમાં કેમ્પસ ડાયરેક્ટર ડૉ. સોમભાઈ પટેલ, અસ્થિનભાઈ પટેલ કોર્મર્સ કોલેજના સ્પોર્ટ્સ ઓફિસર ડૉ. રણાઠોડ રથવી, ગામના સરપંચશ્રી, આચાર્ય શ્રીમતી સુધાબહેન પટેલ વગેરે ઉપસ્થિત રહ્યાં હતાં. શિબિરાર્થીઓએ “બેટી બચાવો” અને “સ્વચ્છતા અભિયાન” થીમ આધ્યારિત નાટકો રજૂ કર્યાં હતાં. પ્રસંગોચિત વક્તવ્યમાં ડૉ. સોમભાઈ પટેલે જીવનમાં ભાગાત્મક વિશે, ડૉ. રથવીએ અનેનાયાસેના મહત્વ વિશે અને આચાર્યશ્રી સુધાબહેન બેટી બચાવો અને સ્વચ્છતા વિશે વાત કરી હતી. શિબિર દરમિયાન ગામમાં સ્વચ્છતા અભિયાન, ભીતિચિત્રો, બાળકો માટે હરીઝાઈ, શિસ્ત તથા નિયમિતતા સંબંધી કામગીરી કરવામાં આવી હતી. શિબિરની પૂર્ણાંકિત તા. ૨૧-૧૨-૧૫ના રોજ યોજાઈ હતી. શિબિરનું સંચાલન NSS યુનિટનાં પ્રોગ્રામ ઓફિસર શ્રી પ્રીતિબહેન શુક્લાએ કર્યું હતું.

● એમ. બી. પટેલ ઈન્જિનિયર મીડિયમ સેકન્ડરી એન્ડ હાયર સેકન્ડરી સ્કૂલ, ગાંધીનગરના NSS યુનિટની વાર્ષિક શિબિર ઈન્જોડા ખાતે યોજાઈ, જેમાં સાક્ષરતા અભિયાન, સૂત્રલેખન, ગ્રામ સર્ઝાઈ, એર્ટિડસ

અવેરનેસ અને ઈન્જોડા પ્રાથમિક શાળાનાં બાળકોને પાંચ દિવસ અંગેજ ભાષાનો અભ્યાસ વગેરે પ્રવૃત્તિઓનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. આ શિબિરમાં લાયોનેસ ક્લબ ગાંધીનગરના સહયોગથી ‘આઈ ચેક-અપ’, મોતિયાનાં ઓપરેશન અને ફેન્ટ ૨૦ રૂ.માં ચશમાંનું રાહતદરે વિતરણ કરવામાં આવ્યું હતું. આ ઉપરાંત ફી ડાયાબિટીસ અને બ્લડપ્રેશર ચેક-અપ કેમ્પ તથા સ્ત્રીઓ માટે ગર્ભિશયની તપાસ અને આરોગ્ય જાળવણી અંગેના સેમિનારનું આયોજન પણ કરવામાં આવ્યું હતું. શિબિરનું સંચાલન પ્રોગ્રામ ઓફિસર ડૉ. વર્ષા પારેખ કર્યું હતું.

લેખન મિલન

● શ્રી જી. બી. પ્રાથમિક શાળા, ગાંધીનગરમાં વાર્તાકાર - નવલકથાકાર, ચાર્ટ્રિકાર શ્રી કલ્યેશ પટેલની મુલાકાતનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. ધોરણ જના ગુજરાતી પાઠ્યપુસ્તકમાં લોકસંત પૂજ્ય મોટાના જીવનચરિત્ર વિશે લેખનકાર્ય કરનાર શ્રી કલ્યેશ પટેલ ધોરણ ૭ અને ૮ના વિદ્યાર્થીઓને ગુજરાતી ભાષાના મહત્વ વિશે સમજાવવા ઉપરાંત સુમધુર કંઠે કાવ્યગાન કરી સૌને ભાવવિભોર કરી દીધા હતા. વિદ્યાર્થીઓએ પણ તેમના પાઠ્યપુસ્તકમાં આવતા પાઠના લેખકને રૂબરૂ મળવાનો આનંદ માણયો હતો.

વાર્ષિકોત્સવ

● શ્રીમતી આર. જી. પટેલ કન્યા માધ્યમિક તથા શ્રીમતી એસ. બી. પટેલ કન્યા ઉ.મા., ગાંધીનગર ખાતે તા. ૮-૧-૨૦૧૬ના રોજ વાર્ષિક મહોત્સવ અને આનંદ મેળાનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. આ ઉજવણી શાળા સ્થપાયાનાં ૨૫ વર્ષ પૂર્ણ થતાં હોઈ ૨૪તાજ્યાંતી ઉજવણીના ભાગરૂપે કરવામાં આવી હતી. સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમમાં કેમ્પસ ડાયરેક્ટર ડૉ. સોમભાઈ પટેલ તથા ગર્લ્સ હોસ્પિટનાં સુપરિન્ટેન્ટ શ્રીમતી કૌશલ્યાબહેન પરીખ મહેમાનપદે ઉપસ્થિત રહ્યાં હતાં. આ પ્રસંગે આયોજિત વિવિધ પ્રકારનાં નૃત્યો અને ગીતોની પ્રસ્તુતિ કરવામાં આવી હતી, જ્યારે આનંદમેળાનાં ખાણીપીણીના સ્ટોલ ઊભા કરવામાં આવ્યા હતા, જેનો લાભ શાળાની

વિદ્યાર્�ીઓ, હોસ્પિટની વિદ્યાર્થીઓ, સ્થાન વગેરેએ લીધો હતો.

વાલી-સભા

● તા. ૨-૧-૨૦૧૬ના રોજ શેડ સી. એમ. હાઈસ્કૂલ એન્ડ હાયર સેકન્ડરી સ્કૂલ, ગાંધીનગર દ્વારા પ્રથમ પરીક્ષામાં ધો. ૧૦માં અભ્યાસ કરતા બધા જ વર્ગના પ્રથમ દસ કમાંડે પાસ થનાર વિદ્યાર્થીઓના વાલીઓ સાથે બેઠક ઘોજવામાં આવી હતી, જેમાં ૮૭ વાલીઓ હાજર હતા. મીટિંગમાં ગુણવત્તા સુધારણા માટેના શાળાના પ્રયત્નો, શાળાનાં ધો. ૧૦નાં બોર્ડનાં પરિણામો, પરીક્ષા સંબંધી સૂચનો વગેરે અંગે વિગતવાર માર્ગદર્શન આપવામાં આવ્યું હતું. વાલીઓએ વિદ્યાર્થીઓની ગુણવત્તા સુધારણા માટે શાળાના પ્રયત્નોને બિરદાવ્યા હતા. આ ઉપરાંત જે વિદ્યાર્થીઓનું પરિણામ નબળું હતું તેવા વિદ્યાર્થીઓના વાલીઓની સભાનું પણ આયોજન તા. ૮-૧-૧૬ના રોજ કરવામાં આવ્યું હતું, જેમાં ૫૦ વાલીઓ હાજર રહ્યા હતા.

● શ્રીમતી આર. એન. પટેલ પ્રાથમિક શાળા, ગાંધીનગર દ્વારા ૨૩ તથા ૩૦ જાન્યુઆરીના દિવસે અનુકૂળ ધોરણ-૭ અને ધોરણ-૮ તેમ જ ધોરણ ૧-૨ના વિદ્યાર્થીઓની વાલીસભાનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું, જેમાં વાલીઓને શાળાની પ્રવૃત્તિઓ વિશે માહિતગાર કરવા ઉપરાંત પોતાનું પાલ્ય નિયમિતતા, શિસ્ત અને સ્વચ્છતા જાળવે તથા અભ્યાસમાં એકાગ્ર બને તે હેતુસર માર્ગદર્શન આપવામાં આવ્યું હતું.

વસનમુક્તિ

● તા. ૭-૧-૧૬ના રોજ શ્રીમતી ડે. એ. પટેલ શિવહરી એન્ડ હાયર સેકન્ડરી ઈન્ડિસ્ટ્રી માર્ગદર્શન સ્કૂલ,

કડીમાં ગાયત્રી પરિવાર દ્વારા ધો. ૮થી ૧ રના વિદ્યાર્થીઓ માટે વસનમુક્તિ અંગે વ્યાખ્યાનનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. જેમાં વસનથી શરીરમાં થતા નુકસાનની જાણકારી આપવામાં આવી હતી.

શૈક્ષણિક મુલાકાત

● શ્રીમતી એમ. બી. પટેલ કન્યા પ્રાથમિક શાળા, ગાંધીનગરની ધો. જની વિદ્યાર્થીઓ માટે રાજ્ય મધ્યસ્થ પુસ્તકાલય, ધો. ૬ની વિદ્યાર્થીઓ માટે પોસ્ટઑફિસ તથા ધો. ૮ની વિદ્યાર્થીઓ માટે ફાયર સ્ટેશન તથા ૧૦૮ ઈમરજન્સી સેવાની મુલાકાતનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું.

સમાચાર વાચન

● એસ. જી. ઈન્ડિસ્ટ્રી માર્ગદર્શન સ્કૂલ, ગાંધીનગરમાં તા. ૨૭-૧-૨૦૧૬ના રોજ ધોરણ પથી ૮ના વિદ્યાર્થીઓ માટે સમાચાર વાચન અભિવ્યક્તિ સ્પર્ધાનું આયોજન કરવામાં આવતાં, તેમાં ૪૦ વિદ્યાર્થીઓએ પ્રાદેશિક, રાષ્ટ્રીય અને આંતરરાષ્ટ્રીય સમાચારોનું વર્તમાનપત્રોના આધારે વાંચન કર્યું હતું. પ્રથમ કમ મેળવનાર ગ્રૂપના વિદ્યાર્થીઓને ટ્રોફી આપીને સંન્માનિત કરવામાં આવ્યા હતા.

સર્જનાત્મક સાધન-સામગ્રી

● એસ. જી. ઈન્ડિસ્ટ્રી માર્ગદર્શન સ્કૂલ, ગાંધીનગરમાં તા. ૨૦-૧-૨૦૧૬ના રોજ ઈ-વેસ્ટ સામગ્રીમાંથી કલાત્મક / સર્જનાત્મક સાધન-સામગ્રી બનાવવાની પ્રવૃત્તિ યોજાઈ, જેમાં વિદ્યાર્થીઓએ પવનચક્કી, ફુલદાની, ગણપતિની પ્રતિમા, લાઈટ હાઉસ, ઘર, બોટ, વોલપીસ વગેરે સુંદર અને કલાત્મક ઉપકરણો બનાવી પોતાની સર્જનશક્તિને અભિવ્યક્ત કરી હતી.

સર્વ વિશ્વવિદ્યાલય વૃત્તા : કડી સર્વ વિશ્વવિદ્યાલય, ગાંધીનગરનું દ્વિમાસિક વૃત્તપત્ર

વર્ષ : ૬, અંક : ૧, જાન્યુઆરી-ફેબ્રુઆરી, ૨૦૧૬, સર્જન અંક : ૩૧

સંપાદક : મણિલાઈ પ્રાચાપત્રિ

પ્રકાશક : કુલસચિવ, કડી સર્વ વિશ્વવિદ્યાલય, સેક્ટર-૧૫, ગાંધીનગર-૨૮૨૦૧૬ ફોન : ૨૩૨૪ ૪૬૫૦ યાઈપ્સેટિંગ અને મુદ્રક : શારદા મુદ્રણાલય, ૨૦૧, તિલકરાજ, પંચવટી પહેલી લેન, આંબાવાડી,

અમદાવાદ-૩૮૦૦૦૬ ફોન : ૨૬૫૬ ૪૨૭૮

કરી સર્વ વિશ્વવિદ્યાલય દ્વારા આયોજિત ‘વિજ્ઞાનમેળા’નું ઉદ્ઘાટન કરતા રાજ્યના શિક્ષણમંત્રી શ્રી ભૂપેન્દ્રસિંહ ચુડાસમા અને તેમની સાથે વિશ્વવિદ્યાલયના પ્રેસિડેન્ટ શ્રી વલ્લભભાઈ પટેલ, મંડળના પ્રમુખ ડૉ. કનુભાઈ પટેલ, ડૉ. રાજમલ જૈન વગેરે.

વ્યાખ્યાન આપી રહેલા પદ્મશ્રી
ડૉ. એસ. એસ. કિરણકુમાર

કરી સર્વ વિશ્વવિદ્યાલય, ગાંધીનગર દ્વારા આયોજિત ‘શ્રી માણેકલાલ એમ. પટેલ મેમોરિયલ લેક્ચર સિરિઝ’ પ્રસંગે ઉપસ્થિત વક્તા પદ્મશ્રી ડૉ. એ. એસ. કિરણકુમાર, મંડળના પ્રમુખ ડૉ. કનુભાઈ પટેલ અને વિશ્વવિદ્યાલયના પ્રેસિડેન્ટ શ્રી વલ્લભભાઈ પટેલ.

ગલ્ફ્સ હોસ્પિટલ, ગાંધીનગર દ્વારા આયોજિત ‘ફેશન શો’નું ઉદ્ઘાટન કરી રહેલાં હોસ્પિટલ સુપ્રિન્ટેન્ટ શ્રીમતી કૌશલ્યાબેન પરીખ અને ‘ફેશન શો’નું દર્શય.

Sarva Vishwavidyalaya Vṛtta : Bimonthly News Letter of Kadi Sarva Vishwavidyalaya, Gandhinagar

Year 6, Issue No. 1 January-February 2016

Editor : Manibhai Prajapati

Published by Registrar, Kadi Sarva Vishwavidyalaya, Sector-15,

L.D.R.P. Engineering College Campus, Gandhinagar-382016

Printed by : Sharda Mudranalay, 201, Tilakraj, Panchwati 1st lane, Ambawadi, Ahmedabad-6

રાજ્યના 67મા પ્રજાસત્તાક-પર્વની ઉજવણી નિમિત્તે તા. 26 જાન્યુઆરી, 2016ના દિને સર્વ વિદ્યાલય કેળવડી મંડળ, ગાંધીનગરમાં આયોજિત ધ્વજવંદન સમારોહ પ્રસંગે ધ્વજવંદન કરાવી રહેલા વીપીભેમપીના દાતા શ્રી વિષુભાઈ પી. પટેલ

